

12th July 1957]

[*Note.*—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—PROGRAMME OF THE HOUSE CONSEQUENT ON THE DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that the Business Advisory Committee met yesterday and decided that the Assembly shall sit for one more day on the 27th July also and that Government Bills which have to be urgently passed be taken up on the 25th and 27th July also.

We shall now proceed with the discussion on the Demands for Grants.

III.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1957-58—*cont.*

(1) DEMAND VIII—IRRIGATION.

(2) DEMAND XXXVI—CAPITAL OUTLAY ON IRRIGATION—*cont.*

SRI R. SRINIVASA IYER : Mr. Speaker, Sir, while supporting this Irrigation Demand, I desire to point out certain facts that require the attention of the Hon. Minister who moved the Demand. The classification in the Budget of ' Productive ' and ' Unproductive ' works is not correct as it follows the old British method, viz., the taking up of only productive works on the ground of 6 per cent return on the capital outlay. Taking Tanjore district, there are certain parts of that district—Arantangi and Pattukkottai taluks—which are not commanded by the Cauvery-Mettur Project. The old Pudukkottai State is now a part of Tiruchirappalli district. These may be called the ' Rayalaseema ' of this State. They are very backward areas and dry areas too and depend upon the precariously low rainfall which is about 24 inches per annum. They have to depend upon a number of chains of tanks and channels. Most of these tanks have to get their supply from a number of jungle streams. The Government have taken over certain zamin and inam tanks for renovation. But, these tanks could not be filled up with water unless steps are taken for the proper harnessing of the various jungle rivers which feed these tanks. The Government are spending quite a lot of money. But, care should be taken to spend it usefully in harnessing the jungle streams. Otherwise, most of the tanks could not be filled up with water. If only they could properly harness the river Ambuliyar and the supply channel Annadhana Cauvery. I am sure, a large area of wet lands could be brought under cultivation. There is a dam constructed over 20 years ago and it is in a dilapidated condition. Plans and estimates for renovating this Dam are pending for the past five years.

In this connexion, I have got to mention that the existence of three Departments to deal with irrigation matters, so far as tank works are concerned, is a great handicap for the development of irrigation. There is the G.A.C. Section, Special M.I.P. Section and Minor Irrigation (Revenue) Section. On account of the existence of these three different departments, there has been great

[Sri R. Srinivasa Iyer]

[12th July 1957]

delay in the execution of works connected with tanks. I may here mention that there are two major tanks—Pugalur tank down below Avadiar and Kattalai tank. In the middle there is a minor irrigation tank. If renovation of these tanks is to be done, and if ryots make representations in that connexion, they are shunted from one department to another and the result is that the tanks are not renovated. From 1952 onwards, the renovation of tanks is pending attention. Similarly the question of harnessing Ambuliya has been pending attention from 1952 onwards. One department estimates that a sum of Rs. 1½ lakhs is required. Another department estimates another figure for the same work. The latest estimate is Rs. 25,000. This work should be taken up immediately and executed quickly so that Annadhana Cauvery may be really Annadhana Cauvery.

Then, Sir, I wish to refer to harnessing of jungle streams in Pattukkottai taluk. This has not been done. This matter was brought before the House previously by the late Sri R. Venkatarama Ayyar representing Adhirampatnam Constituency. At that time, the Minister in charge of Public Works stated that the matter was receiving attention. This was in 1955. But still no action has been taken in the matter of harnessing these jungle streams. I am told plans and estimates have been prepared. But the scheme as such has not been implemented yet. I find a sum of Rs. 38 lakhs has been provided in the Budget for this work. This is a very small sum considering the large number of jungle streams which have to be harnessed and the large number of minor irrigation tanks that we have got to repair in this State. A large sum for developing minor irrigation works has to be provided for. The construction of dams over Agniar, Pappanganni River, Ambuliya and Vellar have got to be given priority. This area has not been supplied water from the Cauvery Irrigation Project. But nothing has been done so far.

There are two villages—Sarabendrarajanpatnam and Palliodavayal in Pattukkottai taluk. These two villages are only connected on paper with the Cauvery Delta Project. In September the ryots do not get even a drop of water. The ryots want to cross bund the streams and take water to the tanks. This will not require a large sum of money. It was stated by the Government in 1955 that all works which would not cost more than Rs. 300 on capital outlay would be executed. The scheme for cross bunding the streams and taking the water to tanks will not cost more than Rs. 300 per acre. This work may also be taken up by the Government.

The Mettur Reservoir is full now and has also surplus water. Still, the delta of the G.A.C. Division is suffering for want of water. That is because, the Public Works Department, i.e., the Irrigation Department and the Agricultural Department do not co-operate with each other. I have got to mention here a statement made by the Hon. Minister in charge of Finance that we

12th July 1957] [Sri R. Srinivasa Iyer]

should economise in the use of water. I desire to point out to the Government that an experiment was carried on for two years in the Pattukkottai Agricultural Research Station for effecting economies in the use of water. I learn that that experiment is a failure. What was done was that water was supplied for $3\frac{1}{2}$ days a week. I have to point out that that the introduction of rationing or turn system in the G.A.C. area has retarded agricultural production considerably. This turn system should go. I am also told by the delta area mirasidars that the turn-system acts as a handicap for production of food.

Coming to the tail-end supplies in the G.A.C. area, I have to point out that the supplies are very inadequate. Though the ryots receiving tail-end supplies pay the same cess as those ryots receiving supplies at the head, still the water supplied to them is very inadequate. In so far as repair works on these irrigation works are concerned, I have got to mention that the contractors require a little more inspection and scrutiny. As soon as they take up the contracts, they do not execute the works. They begin the construction of works late and complete the same just before freshes arrive, only to wash off their sins in bad construction with the water immediately flowing. I, therefore, suggest that the works should be completed at least 15 days before the freshes are allowed to come into the channels.

Then, there is the question of levying inadequate duty, in new G.A.C. areas where water is supplied in lesser quantities compared to supplies made in old deltaic areas. The same quantity of water that is supplied for irrigating 40 acres in the old delta area is supplied to irrigate 70 acres in the new G.A.C. area. Sluices in this area have to be redesigned. At present they are not working properly. They have to be remodelled. The Government should make arrangements for adequate supply of water to lands under the G.A.C. area and the Cauvery delta area. Steps should also be taken for extension of irrigation facilities south of Narasinga Cauvery.

An irrigation advisory board was working for some years. I do not find that such boards have been constituted recently. Though the board is only an advisory body, it will meet usually once in two months. These boards used to give valuable advice to the Government. These boards should be revived and made to work.

Whenever a new work is started, the Department is very careful to ask for more staff. By the time a reply is received from the Government the season for carrying out the work is over. I know an instance where estimates are ready and where the work is sanctioned but the work cannot be proceeded further because an additional overseer has not been appointed. The result is that the work is not carried out. The demand for additional staff is there always. Whenever a new work has got to be undertaken, I request

[Sri R. Srinivasa Iyer] [12th July 1957]

the Government to look into the matter very carefully and see that the additional works which are urgent are carried on by the existing staff themselves.

Lastly I wish to make another suggestion, namely, that extracts of speeches made by Members and the Ministers of this House should be sent to the Collectors of all districts and the Chief Engineers and the Executive Engineers in district headquarters so that they may look into the matter and see what should be done without awaiting suggestions from higher authorities.

MR. SPEAKER : கனம் மந்திரி அவர்கள் விவாதத்திற்கு பதில் அளிக்க எவ்வளவு நேரம் வேண்டியிருக்கும் ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : நாற்பத்தைந்து நிமிடங்கள் இருந்தால் போதும்.

MR. SPEAKER : இப்போது மணி 9-30. கனம் மந்திரி 12-15-க்கு பேச வேண்டியிருக்கும். விவாதத்திற்கு மூன்று மணி நேரமே கிடைக்கும். என்னிடத்தில் 24 மெம்பர்கள் பேச வேண்டுமென்று பெயர் கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : பல அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டியிருப்பதால் எனக்கு பதில் அளிக்க 10 நிமிடங்களே போதும்.

MR. SPEAKER : 10 நிமிடம் வீதம் கொடுத்தால் 18 அங்கத்தினர்களை பேச முடியும். 24 அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்புவதால், ஒவ்வொருவரும் 7 நிமிடங்களே பேசவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

9-45
a.m.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே. வெட்டுப்பிரேணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீர்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கும் விஷயத்தில் மாநில சர்க்கார் கையாளும் கொள்கையைப்பற்றி குறைகூறாமல் இருக்க முடியவில்லை. ஏன் என்றால் சர்க்கார் இதுவரை பெரிய பெரிய அணைக்கட்டுகளையும் நீர்த்தேக்கங்களையும் செய்து லக்ஷக்கணக்கான, இல்லை, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவு செய்துகொண்டு வருகிறார்களே தவிர சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை செய்து கொடுக்க கணிசமான அளவில் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை என்று தெரிகிறது. லக்ஷக்கணக்கான, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை, மணிமுத்தாள், வைகை, மேட்டூர் கால்வாய் போன்ற பெரிய பெரிய திட்டங்களுக்கு செலவு செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட திட்டங்களால் நன்மை அடையும் நிலப்பரப்பை கணக்குப் பார்த்தால் சுமார் ஒரு ஏக்கருக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று ஆயிரம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். அதே தொகையை செலவு செய்து வரண்ட பிரதேசங்களில் கிணறு வெட்டினால் ஒரு ஏக்கர் அல்ல, இரண்டு ஏக்கர் அல்ல சுமார் 4, 5 ஏக்கர்களுக்கு நீர்பாசன வசதி அளிக்கலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே இனிமேலாவது சர்க்கார், நீர்பாசன வசதியை பெருக்கும் விஷயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து அதை வரண்ட பிரதேசங்களுக்கு செய்துகொடுத்து ஏழை விவசாயிகளைக் காப்பாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எங்கள் திண்டிவனம் தாலுக்காவில் இன்னும் எவ்வளவோ கிராமங்கள் நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் இருக்கின்றன. மைனர் இரிகேஷன் டாங்கு என்று சொல்லக்கூடிய சிறிய ஏரி கூட இல்லாமல் எத்தனையோ கிராமங்கள் நஞ்சை சாகுபடி செய்யமுடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றன. இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் கொஞ்சம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். கடந்த 5 ஆண்டுகளாக நாங்கள் எத்தனையோ விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியுள்ளோம். கோடிக்குப்பம் என்ற கிராமத்தில் பெரிய பொருள் சிலவில் அப்போது இருந்து ஸ்தலஸ்தாபன மந்திரியை அழைத்தே

12th July 1957]

[Sri M. Jagannathan]

ஒரு மகாநாட்டை நடத்தினோம். அந்த கிராமத்திற்கு ஒரு ஏரி தேவை. மரக்காணம் பிர்க்காவில் உள்ள கந்தாடுக்கும் ஒரு ஏரி தேவை. இதைக் குறித்து கிராம மக்கள் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தும் கூட, இதுவரையில் அது கவனிக்கப்படவில்லை என்பது வருந்தத்தக்க விஷயம்.

கடலூர் பட்டணத்தில், தென்னார்காடு ஜில்லா கலைக்டர் தலைமையில் நடைபெற்ற அரை வருஷ நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில்கூட இந்த விஷயங்களை நான் எடுத்து வற்புறுத்தி உள்ளேன். அப்படி இருந்தும் கூட இந்த பிரச்சனை சர்க்காருடைய கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது மிகவும் கண்டிக்கத்தக்க விஷயம். இதை உடனடியாக கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திண்டிவனம் தாலுக்காவில் குறிப்பாக, கிளியனூர், வானூர், மரக்காணம் பிர்க்கா போன்ற பிரதேசங்களில் ஏராளமான சப் சாயில் வாடர் இருப்பதாக எஞ்சினியர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த ஜலத்தை சப் ஆர்டீசியன் கிணறுகள் தோண்டி எடுத்தால் மிக அனுசூலமாக இருக்கும் என்ற காரணத்தால் சர்க்கார் உடனடியாக அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்து ஆர்டீசியன் கிணறுகள் தோண்டி ஏழை விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி செய்துகொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அமைச்சர் வீடு அணைக்கட்டைப்பற்றி சொன்னார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் மைலம், வானூர், கிளியனூர் முதலிய வரண்ட பிர்க்காக்களுக்கு தண்ணீர் வசதி கிடைக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை இப்போதே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : சபாநாயகர் அவர்களே, மராமத்து இலாகா அமைச்சர் கொண்டுவந்து இருக்கும் மான்யத்தை ஆதரித்து சிலவார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் பெரிய நதிகளுக்கெல்லாம் அணைக்கட்டு திட்டங்கள் போட்டாய்விட்டன. சிலவற்றிற்கு திட்டங்கள் போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். தென்னார்காடு ஜில்லாவில், கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவில் மணிமுத்தாள் திட்டத்தை இன்னும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த வருஷத்திலாவது எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேற்று அமைச்சர் அவர்கள், கிருஷ்ண கோதாவரி ஜலத்தை நம் ராஜ்யத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு ரீஜனல் கவுன்சில் மூலமாக முயற்சி செய்யப்படுவதாக சொன்னார்கள். கிருஷ்ண கோதாவரி ஜலத்தை ஆந்திர சர்க்கார் பத்து சதவிகிதம்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். பாக்கி 90 சதவிகிதம் வீணாகிறது. ஆந்திர ராஜ்யத்திலே வரண்ட பிரதேசங்களுக்கென்று அணைகள் கட்டினாலும், 40 சதவிகிதம் தான் அவர்களால் உபயோகிக்க முடியும். பாக்கி வீணாக போய்விடும். ஆகையால் சென்னையில் ஒரு டிவிஷன் ஏற்படுத்தி, செங்கல்பட்டு, தென்னார்காடு முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு கிருஷ்ண-கோதாவரி தண்ணீரை எப்படி கொண்டுவருவது என்பதை பரிசீலனை செய்து, சர்வே பூர்த்தியாகி இருக்கிறது. அதை இப்போது வற்புறுத்தி நம் பகுதிகளுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

9-46
a.m.

கோதாவரி-கிருஷ்ண நதிகளில், நந்திகொண்டா, புலிசிந்தலா என்ற இரண்டு திட்டங்கள் இடப்பட்டிருந்தன. இப்போது இதில் ஒன்றைக் கைவிட்டு இருக்கிறார்கள். இதற்கு வேண்டிய செலவை நாமே ஒப்புக்கொண்டு இரண்டு அணைகளையும் கட்ட முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறேன்.

கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து பரம்பிகுளம் முதலிய திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாக சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். இப்போது பிரச்சனை என்னவென்றால் டெல்டா பிரதேசங்களில் இருக்கும் ஜலத்தை எப்படி உபயோகிப்பது என்பதுதான். மேட்டூர் அணைக்கட்டில் 120 அடிக்குமேல் ஜலம் இருக்கிறது. காள்சாஹப் சானல் பிரதேசத்தில் பத்தாயிரம் ஏக்கர் குறுவை பயிரிடுகிறார்கள். சரியான காலத்தில் ஜலம்

[Sri G. Vagheesam Pillai] [12th July 1957]

சுப்ளை செய்தால் இன்னும் அதிக ஏக்கர் நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரலாம். இதற்குக் காரணம் ரிபேர் முதலியவைகளுக்கு வேண்டிய எஸ்டி மேட்டுக்கள் முன்னதாகவே தயார் செய்து அங்கீகரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால் இவைகளை டிசம்பரிலேயே தயார் செய்து கண்டிராக்டர்களை நியமித்து முடிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இவைகளை மே மாதத்தில் எடுத்துக்கொண்டால் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் டிஸ்ட்ரிக்டு ஏற்படுகிறது. கண்டிராக்டர் பி. டபிள்யூ. டி. என்ஜினியர்களுக்கு சர்க்குலர் அனுப்பி இனியாவது டிஸ்ட்ரிக்டு ஆகாமல் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கும் ஜலத்தை வைத்துக்கொண்டே ஐந்தாயிரம் ஏக்கர் குறுவை வீராணத்து ஏரிப்பாசனத்தில் நடக்கிறது. மேட்டூர் இருக்கும் அதிக ஜலத்தை இப்போது விட்டால், இன்னும் 20 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் சாகுபடி செய்யலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் என்ஜினியர்கள், சென்ற வருஷம் இதுதான் விடப்பட்டது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். மேட்டூர் தண்ணீர் அதிகமாக இருக்கும்போது கூட ஏன் அதிகமாக தண்ணீர் இந்த ஏரிக்கு விடக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு உண்டாவது இல்லை. நாம் இப்போது உணவு உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். வேண்டிய தண்ணீர் இருந்தும், நம் என்ஜினியர்களுக்கு பொதுஜன தொடர்பு இல்லாததால் கணக்குப் போட்டுச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இந்த விஷயத்தில் அக்கரை ஏற்படும்படி செய்ய வேண்டும். இந்த வருஷம் அதிக ஜலம் இருப்பதால், இன்னும் முன்பே ஜலம் விட்டால் 50 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிர் செய்து இருக்கலாம். டிஸ்ட்ரிக்டு செய்துவிட்டார்கள். இப்போது கவனித்து வருகிறார்கள்.

50 டிப்டுக்கு 2,600 கன அடி தண்ணீர் விடவேண்டும். ஒரே காலத்தில் ஒரு பிரதேசத்திற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் விடவேண்டுமென்று “சீப் என்ஜினியரையும்” “சூபரின்டென்டிங் என்ஜினியரையும்” கேட்டு வாங்கிக் கொள்ளாததனால் தாமதம் ஏற்பட்டு தண்ணீர் விடுவது குறைந்துவிடுகிறது. இதையெல்லாம் இன்னும் சௌகரியமாக இருக்கக்கூடிய முறையிலே கவனித்து அதிகாரிகளுக்கு ஒரு அறிக்கை விடவேண்டும். மைசூரில் உள்ள கூட்லூரில் 5” மழை பெய்திருக்கிறது. “Flood warning” கூட கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கு பல இடங்களில் ஜலம் இல்லாமல் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் முன்கூட்டியே கவனித்திருந்தால் இடைஞ்சல் இல்லாமல் இருக்கும்.

முன்பெல்லாம் நீர்ப்பாசன மகாநாடுகளெல்லாம் ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை நடந்து வந்தது. இப்பொழுது அவைகளை “Informal” ஆகவே நடத்தி விடுகின்றனர். ஒரு மாதத்திற்கு முன்பே தேதி குறிப்பிட்டு சர்க்குலர் விட்டு, அதை ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீசுக்கும் அனுப்பி அநேக விவசாயிகள் இதில் கலந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். இதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பொதுஜனத் தொடர்பு ஏற்படுவதற்கு ஒரு “இரிகேஷன் கமிட்டி” ஒன்று நியமித்தால் நல்லது. ஒவ்வொரு டிவிஷனுக்கும் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கூட்டம் நடத்தவேண்டும். சப்டிவிஷனல் ஆபீசர், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், தாசில்தார், உத்தியோகப்படுத்து அறவர் எல்லோரையும் சேர்த்து ஒரு கமிட்டியாக போட்டால் பொது ஜனங்களுக்கும் என்ஜினியர்களுக்கும் தொடர்பு உண்டாகும். மற்ற காரியங்களும் நன்றாக நடக்கும். பெண்ணையாறு, மணிமுத்தாறு திட்டங்கள் “Production Schemes”. அவைகள் குறைந்த செலவில் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் மணற்போக்கிகள் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

வீராணத்தேரியில் 40,000 ஏக்கர் அயக்கட்டுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரி தூர்ந்துபோய்விட்டது. அதை மராமத்து செய்யவேண்டும். இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பே ஜனங்களுக்கு நோடஸ் கொடுத்தால்தான் சாகுபடி நிறுத்திவைக்கப்பட்டு ரிபேர் செய்வதற்கு நன்றாக இருக்கும். தஞ்சாவூர் இல்லாவில் 2,000-க்கு மேற்பட்ட வாய்க்கால்கள் மராமத்து இலாகாவின் பராமரிப்பில் இருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு ஜில்லா சிதம்பரம் தாலுகாவில் 20 வாய்க்கால்கள் ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டு பராமரிப்பில் இருக்கின்றன. அவைகளையும் மராமத்து இலாகா எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

12th July 1957] [Sri G. Vagheesam Pillai]

வடவாரிநுடைய “Drawing Capacity” தற்பொழுது 1,750 கன அடிதான். 40 டிப்டி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் 2,500 கன அடி தண்ணீர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வடவாரை அகலப்படுத்தி, ஆழப்படுத்தினால் செளகரியமாக இருக்கும். இந்த விஷயத்தையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஏக்கர்கள் பாயக்கூடிய வாய்க்கால்களை, 2, 3 கிராமங்களுக்கு மேல் பாயக்கூடியவைகளை சர்க்கார் செலவில் வெட்டலாம் என்று ஒரு உத்தரவு இருந்தது ஜி.எம்.எப். ஸ்கீமில். அதை இப்பொழுது நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். இதை அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் நல்ல காரியமாக இருக்கும். 1,000 ஏக்கரவுக்கு உட்பட்ட நிலங்களுக்கு பாயக்கூடிய வாய்க்காலே ஒரு நபர் ஆட்சேபித்தாலும் குடிமராமத்து சட்டத்தின்படி வெட்டமுடியாது. அந்த சட்டத்தை சென்ற வருஷம் திருத்தியிருக்கிறார்கள். ஆயிரத்துக்குட்பட்ட ஏக்கரவுக்கு பாயக்கூடிய வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கு குடிஜனங்களே ஏக நுக்கு ஒரு ரூபாய் முதல் மூன்று ரூபாய் வரையில் கொடுக்க தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் ஒற்றுமையாக இருந்து வாய்க்கால் வெட்ட முடியவில்லை. சிதம்பரத்தில் ஒரு கன்விலியேஷன் தாசில்தார் இருக்கிறார். குடிமராமத்துச் சட்டப்படி அந்த வேலைகளையும் அவரை கவனிக் கும்படிச் சொன்னால் ரொம்பவும் செளகரியமாக இருக்கும். சர்க்கார் செலவு இல்லாமலே ஜனங்கள் 1,000-க்கு உட்பட்ட ஏக்கர பாயும் வாய்க் கால்களை வெட்டிக் கொள்ளுவார்கள். அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நண்பர் ஜகன்னாதன் அவர்கள் சொல் லியது போல், “சப்மெர்ஷன் ஸ்கீம்”களை தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, என் னுடைய உரையை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

* SRI S. CHINNAKARUPPA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாகாணத்திலே, பொதுவாக நாட்டிலே, உணவு பற்றாக்குறை இருந்து வரு கிறது. அதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பிரகாரம் தேடவேண்டுமானால், விவசாயத் தை நவீன முறையில் செய்தால் மட்டும் போதாது. பெரிய, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நமது மாகாணத்தில் அமுல் நடத்தி அதன் மூலம் அதிகப்படி யாக தரிசு நிலங்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவந்ததான நிர்ந்தர மாக உணவுப் பிரச்சனையை தீர்க்க முடியும். இம்மாதிரி நீர்ப்பாசன பெரிய திட்டங்கள் முடிவடைந்த பிற்பாடு அந்தத் திட்டத்தினால் கிடைக்கும் நீர் வளத்தைக்கொண்டு அதிகப்படியான நிலங்களை சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரும் விஷயத்தில் சர்க்கார் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒரு முறையை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மதுரை ஜில்லாவில் வைகையை எடுத்துக்கொள்ளுவோம். வைகையில் ஒரு பெரிய அணையை கட்டி அதற்கு மேற்கே உள்ள பிரதேசத்தில் விழும் மழைத் தண்ணீரையும் பெரியார் தண்ணீரையும் சேர்த்துத்தான் அந்தத் தேக்கத்திலே தேக்குவதற்கு திட்டம் வகுக்கப்பட்டு வருகிறது. அப்படி மழைத் தண்ணீரை தேக்கினால் அந்தத் தேக்கத்தின் கீழ் உள்ள ஏற்கெனவேயே உள்ள ஆற்றுப் பாசனக் கால்வாய் மூலம் கிடைத்து வரும் ரயத்துகளுக்கு மேற்படி தண்ணீர் பெறுவதற்கு வேறுதல் இல்லாமல் போகிறது. ஆனால் இந்தத் திட்டம் முடிந்த பிற்பாடு அதிகப்படியான தண்ணீரை அந்தப் பிரதேசங்களுக்குக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருவார்களானால், அவர்களை அது பாதிக்காது. அப்படியில்லாமல் பாதி இடங்களுக்கு அதிகப்படியான தண்ணீரை கொடுக்க வில்லை யென்றால் தேக்கத்திற்கு கீழ் உள்ள ஏற்கெனவேயே பாதியாகப் பட்டு அதை அனுபவித்துவரும் ரயத்துகளுக்கு கஷ்டங்கள் நேரிடும். ஆகையினால் இந்தத் திட்டம் முடிந்தபிற்பாடு அதிகப்படியான நிலங்களுக்கு அந்தத் தண்ணீரை கொடுக்கும் காலத்தில் ஏற்கெனவே பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களுக்கு முதல் இடம் கொடுத்தவிட்டு, அடுத்தபடியாக புதிய பிரதேசங்களுக்கு நீரைத்திறந்துவிட ஏற்பாடு செய்யுமாறு சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[Sri S. Chinnakaruppa Thevar] [12th July 1957]

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய திருப்பரங்குன்றம் தொகுதியில் நிலையூர் கால்வாய் என்று ஒன்று இருந்துவருகிறது. அதன் மூலம் ஒரு பகுதி மட்டும் நன்மை பெற்று வருகிறது. ஆவணியாபுரம் இன்னும் வரண்ட பிரதேசமாக இருப்பதால் நிலையூர் கால்வாயை அந்தப் பிரதேசத்திற்கு விஸ்தரித்து, அந்த இடங்களிலும் சாகுபடிக்கு லாயக்கான முறையில் தண்ணீரை சப்ளை செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

10.00

a.m.

SRI S. M. ANNAMALAI : மாநில சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வடாற்காடு மாவட்டத்தைக் குறித்து, இந்த நீர்ப்பாசன மான்யக் கோரிக்கையில் ஒரு புள்ளி விவரத்தையும் காணோம். ஏறத்தாழ 11 பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த பதினொன்று திட்டங்களுக்கு ஏறத்தாழ 2 கோடி 39 லட்ச ரூபாய் செலவிடப் போவதாக அதில் காணப்படுகிறது. ஆனால், வடாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு அணை கூட, சிறிய நீர்ப்பாசனம் கூட கட்டுவதாகக் காணோம். சாத்தனூர் அணைக் கட்டு இருக்கிறது.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சாத்தனூர் அணைக்கட்டுத் திட்டம் வடாற்காடு ஜில்லாவில் இருக்கிறது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. M. ANNAMALAI : சாத்தனூர் அணைக்கட்டு இருக்கிறது. ஆனால் அது தென்னாற்காடு மாவட்டத்திற்குத்தான் அதிகமாகப் பயன்படுகிறதே தவிர, வடாற்காடு மாவட்டத்திற்கு ஒரு சிறிதுதான் பயன்படுகிறது. இரண்டாவது, ஆரணியாறு திட்டம் இருக்கிறது. ஆரணியாறு என்னும் பெயரைப் பார்த்தால் ஏதோ வடாற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் ஊரைக் குறிக்கிறதே தவிர, அந்தத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தண்ணீரில் மூன்றில் இரண்டு பாகம் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு உபயோகப்படுகிறது. இந்த வகையில் வடாற்காடு மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக. ஒரு சிறிய நீர்ப்பாசனத்திட்டம் கூட இல்லாத வரண்ட மாவட்டமாக இருக்கிறது வடாற்காடு மாவட்டம், என் பதைக் கண்டு, வடாற்காடு மாவட்டத்திலிருந்து நாங்கள்—சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள்—இந்த சட்டமன்றத்தில் வந்துங்கூட—வடாற்காடு மாவட்டத் திலிருந்து ஒரு அமைச்சர் கூட இருக்கிறார் என்றால்—நாங்கள் என்னையிலேயே வேதனைப்படுகிறோம், இதைப் பார்த்துவிட்டு. ஆகவே, மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வரண்ட மாவட்டத்தில்....

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Can the hon. Member speak musically in the House? (Laughter.)

MR. SPEAKER : I do not find any music. (Laughter.)

SRI S. M. ANNAMALAI : ஆகையால், பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் இல்லையாயினும் கூட, அங்கு இருக்கக்கூடிய சிறிய ஆறுகளைக்கொண்டு, அதாவது கமண்டல நாக நதியிலே ஒரு அணைக்கட்டு கட்டுவதாக 6, 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், “சர்வே” செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வடாற்காடு ஜில்லாவில், படைவீடு பக்கத்தில் நல்ல அணையாக ஒன்று கட்டலாம் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். அதைப்போல சிறிய ஆறுகள் அங்கங்கே இருக்கின்றன.

செய்யாற்றிலே ஒரு அணை கட்டலாம் என்றும் மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இப்படிப் பலப் பல சிறிய ஆறுகளை அணைக்கட்டுகளின் மூலமாகத் தடுத்து ஆங்காங்கே நீர்த்தேக்கங்களை ஏற்படுத்தினால், அங்கு பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய கிணறுகளுக்குத் தண்ணீர் நன்றாக இருக்கும் என்று மக்கள் விரும்புகிறார்கள். ஆகையால், அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை வடாற்காடு மாவட்டத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

12th July 1957]

[Sri S. M. Annamalai]

சிறு சிறு ஆறுகளிலிருந்து ஊற்றுக்கால்வாய்கள் தோண்டுவதற்கு சென்னை மாநில அரசியலார் அனுமதிப்பது கிடையாது. நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வந்தவாசி தாலுகா, கோணையூர் அருகே செய்யாற்றிலிருந்து ஊற்றுக்கால்வாய்கள் தோண்ட வேண்டுமென்று கேட்கும்போது, பி.டபிள்யூ.டி. காரர்கள் “புதுக் கால்வாய் தோண்டக் கூடாது என்று கூடுப்பாடு இருக்கிறது. ஆகவே, தோண்ட முடியாது” என்று சொல்லி நிராகரித்து விட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளை நீக்க வேண்டும். பழைய ஆயக்கட்டுகளை இது பாதிக்கும் என்றால், நன்றால் ஆலோசித்துப் பார்த்தால் பழைய ஆயக்கட்டுகளை உண்மையிலே அது பாதிக்காது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல. வடாற்காடு மாவட்டத்தில் வேலாருக்குப் பக்கத்தில் சதுப்பேரி என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. அந்த ஏரி 16 கிராமங்களுக்குப் பாயக்கூடிய வசதி உள்ளது. பாலாற்றில் அதிகமாகத் தண்ணீர் ஓடும் போது, பாலாற்றிலிருந்து சதுப்பேரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டுபோய்த் தேக்கு வதற்கு ஏற்ற கால்வாய் இல்லை. ஆகவே, பாலாற்றிலிருந்து ஒரு கால்வாய் பிரித்து சதுப்பேரிக்குத் தண்ணீர் கொண்டு போய்த் தேக்குவதற்கு உண்டான ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, களம்பூர் ஏரி இருக்கிறது. 1938-ம் ஆண்டிலே களம்பூர் லி. ஆர். அவர்கள் அமைச்சராக இருந்தபோது வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள கமண்டல நாக நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுபோய் களம்பூர் ஏரியில் தேக்குவதற்கு ஒரு கால்வாய் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அந்த ஆற்றில் அடித்து வரும் மண், களம்பூர் ஏரியில் சென்று, அந்த ஏரியை 15 அடி ஆழம் வரை தூர்த்துவிட்டது. ஒன்பது மாதத்திற்கான தண்ணீர் தேக்கிவைத்துக்கொள்ளக்கூடிய அந்த ஏரியானது இப்பொழுது மூன்று மாதத்திற்கான தண்ணீரைத்தான் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள முடிகிறது. மூன்று மாதத்திற்குத்தான் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் கொடுக்கிறது அந்த ஏரி. ஆகையால், அந்த ஏரியிலே உள்ள மண்ணை எவ்வளவு சேக்கிரத்தில் அப்புறப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சேக்கிரத்தில் அப்புறப்படுத்தினால்—அதாவது தூர் வாரினால்—அந்த மண்ணைக்கொண்டு நஞ்சை நிலங்களுக்கும் புஞ்சை நிலங்களுக்கும் பயன்படும். அந்த மண் நல்ல உரமாகவும் பயன்படும். ஆகையால், அதை லாரியின் மூலம் அப்புறப்படுத்தி, விற்றால் கூட செலவுத் தொகை கிடைத்துவிடும். அப்படிப்பட்ட சிறு சிறு நீர்ப் பாசனங்களிலே, அடைந்து கிடக்கும் மண்ணை எவ்வளவு சேக்கிரத்திலே வெளியே எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சேக்கிரத்திலே எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த மாநில அரசியலாை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

17 வடாற்காடு மாவட்டத்தில் உள்ள வடவேடு ஏரி, கமண்டல நாக நதி, செய்யாறு, மூலக்காடு வழியாகவரும் ஆறு, இன்னும் சிறிய ஆறுகளையும் நல்ல முறையில் விவசாயத்திற்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையில் திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

வரண்ட ஆற்றுக்கு அணை கட்டச் சொல்லுகிறேனே என்று சென்னை அரசியலார் நினைக்கக் கூடும். ஆனால், நான் சொல்வேன்—அதில் கூட ஊற்றுக்கள் ஓடக் கொண்டிருக்கின்றன, இந்த நாளில் கூட. ஏப்ரல், மே மாதத்தைத் தவிர, மற்ற மாதங்களில் அனேகமாக தண்ணீர் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட சிறிய ஆறுகளில் ஆங்காங்கே நீர்த் தேக்கங்கள், அல்லது சிறிய அணைகள் கட்டி அதன் மூலமாக வடாற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்வதோடு, எங்களுக்கு உண்டான பழியைத் தீர்த்து வைக்குமாறு சென்னை மாநில அரசியலாை நான் மிக மிகத் தாழ்மை யுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI HEMALATHA DEVI: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, 10-50
கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் நீர்ப்பாசன மான்யக்கோரிக்கையை நான் முழு மனதுடன் வரவேற்கிறேன். அக்காலத்தில் அரசனை a.m.

[Srimathi Hemalatha Devi] [12th July 1957]

அன்புடன் வாழ்த்திய ஓளவையார் அவர்கள், நாடு நீர் வளம் நில வளம் பெற்று, விவசாயம் செழித்தோங்கி, மக்கள் சபீட்சமாக வாழ்ந்து வர மன்னனை மனமார் வாழ்த்தவேண்டும். மன்னன் சிறப்புடன் ஆட்சி நடத்த வேண்டும் என்ற கருத்துக்களை மனத்தே கொண்டு, சுருக்கமாக “வரப்புயர்” என்ற ஒரே வார்த்தையில் மன்னனை வாயார வாழ்த்தியுள்ளார். அது போல, நம்முடைய நாடு நீர் வளமும் நில வளமும் பெற்று, விவசாயம் தோண்டித்தோங்கி, மக்கள் மனமார் நம்முடைய அரசாட்சியை வாழ்த்த வேண்டும்.

மக்கள் சபீட்சமாக வாழவேண்டும் என்ற கருத்தைக்கொண்டு மக்களுடைய நலனைக்கருதி, நம்முடைய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திலே சிறு பாசனத் திற்காகவும், வடிமுனைத் திட்டத்திற்காகவும் 55 லட்சம் ரூபாய்—இந்த ஆண்டில் தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு—ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் 234 லட்ச ரூபாய் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கியிருப்பது கண்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இதில் யாரும் குற்றங்குறைகள் கூறவும் முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் பெண்கைரம் தொகுதியில் சில ஏரிகள் இருக்கின்றன. கரைகளை உயர்த்தி, சீர்திருத்தியிருக்கின்றார்கள். ஆனால், அந்த ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் வரும்படியான கால்வாய்கள் சீர்திருத்தப்படவில்லை. அக்கால்வாய்களைச் சீர்திருத்தம் செய்வதுடன், மேலும் பல இடங்களில் இருக்கும் ஏரிகளின் கரைகளையும் உயர்த்தி, அவைகளையும் சீர்திருத்த வேண்டியிருக்கிறது. அதோடு ஆங்காங்கே கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுப்பதுடன், பஞ்சப்பட்டி என்ற அணைத் திட்டத்தையும் அமுலுக்கு கொண்டு வந்து பூர்த்தி செய்தால், அதனால் பல ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன்.

நம் மாகாணத்திலே இம்மாதிரி வசதி எங்கெங்கே குறைவாக இருக்கிறதோ அங்கெல்லாம் திட்டங்களை எடுத்து, இம்மாதிரி வசதிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு சிலர் கருதுகிறார்கள், “உணவுப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது; நாம் சுதந்திரம் பெற்றும் வயிறு நிறைய சாப்பிடக் கூடாதா, 12 அவுன்சுதான் சாப்பிட வேண்டுமா?” என்று. ஆனால், 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு நம்முடைய ஜனத்தொகை என்ன? இப்போதைய ஜனத்தொகை என்ன? என்பதை உணர்ந்தும், கலப்பு உணவுத் தானியங்களை நாம் உட்கொள்ளுவதால் உடல் நலம் பெற்றிருக்க முடியும் என்பதை உணர்ந்தும் ஒருசில, அதிகப் பணம் படைத்தவர்கள் தினமொன்றுக்கு நான்கு வேளை சாப்பிடுகிறார்கள் என்றாலும், அந்த நான்கு வேளையும் அரிசிச் சாப்பாட்டையே சாப்பிட வேண்டுமென்றும் கருதுகிறார்கள். அதனால்தான் இம்மாதிரி உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு வந்தது என்பதை உணராத சுதந்திரம் பெற்ற நம் நாடு முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லாமல் “எப்படி என்னுடைய சாப்பாட்டு அளவு குறையலாம், 12 ஒளன்ஸ்தான் சாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லலாம், அரிசி பற்றாக்குறை இன்றி சாப்பிட வேண்டாமா?” என்பதாகவெல்லாம் நீளைப்பது தவறாகும். இப்படிச் கருதுவது முறையாகாது என்றும் கூற விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சர்க்கார் நீர்ப்பாசனத்திற்கு வேண்டிய அணைகளைக் கட்டுவதிலும், வாய்க்கால்களை வெட்டுவதிலும், ஏரிகளின் கரைகளை உயர்த்திக் கொடுப்பதிலும், கிணறுகளை வெட்டிக் கொடுப்பதிலும் உடனுக்குடன் ஆவன செய்யவேண்டும். இந்த வேலைகள் எல்லாம் காலதாமதமின்றி துரிதமாக நடைபெறத் தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதாக இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூறி நான் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

12th July 1957]

10-12
a.m.

* SRI A. V. THOMAS : Deputy Speaker, Sir, it was indeed very heartening when we heard yesterday—I take it as a sort of policy statement—from the Hon. Minister that productivity test was no longer the sole criterion and deciding factor in sanctioning new works. As I said before, this is a very welcome statement. But the statement should not end with the statement. The statement should be followed up by action.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : May I correct the hon. Member? It was not stated that productivity test would not be taken into account, but that the return test would not be the sole criterion.

SRI A. V. THOMAS : That is still a welcome statement. I welcome that statement because, as my friend who just now spoke said in taking up new schemes special consideration should also be shown to places where there is practically no water. People having one meal a day should be enabled to have three meals a day. Those places, wherein people have not got the facility to work and do not have even one meal a day, should receive first consideration irrespective of the fact whether the scheme pays or not. I refer particularly to Radhapuram constituency in the southern district of Tirunelveli. It so happened that early in June I had the good fortune to be in Kanyakumari district. The Hon. the Minister for Irrigation had also come there, and he had with him the Chief Engineer for Irrigation and the Superintending Engineer from Tiruchirappalli. They went round some of the places. It was exhilarating at that time to see water everywhere in that area. However, while it was so exhilarating and we were all so very happy about it, there was the other side of the picture. It was really heart-burning to see that a large volume of water—millions of gallons—was being wasted into the sea. The Hon. Minister saw that also. I am told that in Kanyakumari district, there are various other schemes which had already been approved and investigated and approved by the previous Government before the integration. Somehow nothing had been done so far. I am glad to hear that investigations are being made again or that such of the schemes as have already been approved are being checked up. This is a welcome sign. But in doing this, I would very humbly suggest to this House and particularly to the Ministers that instead of burdening the existing officials of the Irrigation Department with the investigation, the Government, in the interest of the State and also in the interest of the starving millions, should appoint a separate Irrigation Committee. In fact I would even go to the extent of saying that this matter of irrigation should be actually put on a war-footing. It is, of course, not right to speak of war and war-footing when all are talking about peace. I would say this may be called “Operation water”, I suggest the appointment of a Special Irrigation Committee consisting of Expert Irrigation Engineers, Geologists, forest officers, and, if possible, representatives of the public. The work of the committee will be

[SRI A. V. Thomas]

[12th July 1957]

to investigate and submit estimates for schemes which it thinks would be feasible. The cost, of course, does not matter, because it means the lives of thousands of people. To prevent starvation expenditure on schemes should be overlooked. Money must come from somewhere. So I would appeal very strongly to the Cabinet that they should constitute an Irrigation Committee and that the Committee should carry on the work as expeditiously as possible.

There is another matter I wish to refer to here. Works are generally delayed. We are satisfied in the South that there is a scheme called Mani Muthu Ar. It was started years ago and the public were asked to subscribe. The public were in great hopes that their part of the country would flow with milk and honey. They expected that in the ordinary circumstances the scheme would be completed perhaps in two or three years. Those years are past and we are no nearer getting water from Mani Muthu Ar even to-day. I was really happy when the Hon. Minister told us the other day in the House that perhaps in September the scheme would come into use and that water would flow from the dam. If that happens, I will be happier than anybody else in the House, but I do not know whether it would be feasible. Because, following that statement, the next day when a question was put, the Minister said that a certain percentage of work had been completed, say about 80 per cent or 90 per cent. It reminded me of the story of a man who wanted to build a house before the monsoon was on. He asked the contractor about the progress of the work. The contractor said that 80 per cent of the work had been finished. The contractor took him to the place and said 'Here is the house'. The man asked, 'What about the roof?' The contractor said, 'Oh, I can put it up before the rains'. But the rains came and there was no roof.

What we want is water and not to be told how much of the scheme had been completed. The cry from everybody is 'water'. We must have water, and water must be given to us at any cost. The water must come to us as quickly as possible. All possible and feasible schemes should be investigated thoroughly and works taken with the utmost speed.

Sir, this is all I have to say on this demand.

10-19
a.m.

SRI N. MARUDACHALAM : கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நீர்ப்பாசன இலாகா மானியத்தை ஆதரித்துச் சில விஷயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய முன் உரையில் சில புதுக் கால்வாய்களையும், புதுக் குளங்களையும் கட்டுவதாகச் சொன்னார். பழைய கால்வாய்களே சில இப்போதும் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்பதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். கோவை ஜில்லாவில் கீலாம்பட்டி ஆறு என்று ஒன்று போகிறது. அதிலிருந்து வளம்பிரி வாய்க்கால் பிரிகிறது. இந்த வாய்க்காலினால் சுமார் 200 ஏக்கரா நிலங்கள் பாசன வசதி பெறும். சென்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் சரி, இப்போதும் சரி, அந்த வாய்க்கால் மராமத்து செய்யப் படாமல் கிடக்கிறது. அதை உடனடியாக மராமத்து செய்தால் 200 ஏக்கரா நிலங்களுக்குப் பாசன வசதி கிடைக்கும். உற்பத்தியும் அதிகமாகும். அதேபோல முத்தண்ணன் குளம் என்று குளம் ஒன்று இருக்கிறது.

12th July 1957]

[Sri N. Marudachalam]

இம்மாதிரி குளங்களையும், அந்த வாய்க்காலையும் மராமத்து செய்யாவிட்டால் நிலங்கள் தரிசாகத்தான் கிடக்கும். ஆகையால் உடனடியாக இவற்றை மராமத்து செய்யவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்குப் பார்த்தால் பல இடங்களிலும் சரிவர மராமத்து செய்யப்படுவதில்லை. இதனால் இந்த இடங்கள் மோக கிடக்கின்றன. ஒவ்வொரு குளத்திலும் செங்கல் சூளை வைத்து பலர் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதையும் தடுப்பதில்லை. பல குளங்களில் மோடாய் இருப்பதிலும் வேளாண்மை செய்யப்படுகிறது. இதை அரசாங்கம் தடுப்பதற்கு எந்தவிதமான வகையும் செய்யாமல், தண்ணீர் தங்குவதற்கு கூட வசதியில்லாத நிலையில் இருக்கிறது. அங்கு தண்ணீர் நிற்கவேண்டுமானால் நல்ல ஆழம் இல்லை. அப்படியே தங்கி நின்றாலும் ஒரு பத்து நாள் அல்லது பதினைந்து நாள்தான் தண்ணீர் நிற்கும். இதனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவதிப்படுகிறார்கள். கோவையில் புளியாகுளம் ஊரில் அம்மன்குளம் என்கிற குளத்தில் தண்ணீர் விடுவதில்லை. இந்த குளத்தில் தண்ணீர் விடுவதாயிருந்தால் பாப்பன் நாயக்கன்பாளையம் போன்ற பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். எந்த பகுதி வரண்டு கிடக்கிறதோ அந்த இடத்திற்கு தண்ணீர் விடவேண்டும். அங்கு இருக்கின்ற நிலங்களில் ஒன்றும் பயிரிட முடியாமல் அங்குள்ள விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதில் மராமத்து செய்ய வேண்டும். புதிய வாய்க்கால்களை வெட்டுவதைகாட்டிலும் பழைய வாய்க்காலை மராமத்து செய்து தண்ணீர் அதிகமாக கிடைக்கும்படி செய்தால் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகும். ஆகையால் இதை மராமத்து இலாகா கவனத்தில் கொண்டு இதை உடனடியாக செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

10-22
a.m.

SRI R. KRISHNASAMI NAIDU: உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் நீர்ப்பாசன மான்ய கோரிக்கையை மனமார வாழ்வுகிறேன். என்னுடைய ஜில்லாவில் முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் கவனம் எடுத்து பல வேலைகளை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். அதற்காக நான் பாராட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியாகிய ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர், ராமநாதபுரம் போன்ற இடங்களில் 10 வருட காலமாக மழையில்தான் என்பதை அமைச்சர்கள் அறிவார்கள். மலையடிவாரங்களில் அதாவது திருநெல்வேலி, மதுரை ஜில்லா, கோவை ஜில்லா முதலிய இடங்களிலும் மலையடிவாரங்களில் 10 வருஷ காலமாக மழை பெய்யாத காரணத்தால் நிலங்கள் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு கிடக்கிறது. ஸ்ரீ வில்லிப்புத்தூரில் மின்சார வசதி கிடைத்து வருகிறது. ஆனால் அங்குள்ள விவசாயிகள் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உதாரணமாக என்னுடைய கிராமத்தில் மூன்று வருடங்களுக்கு முன் ஒரு “வீனியர் பேலிக் ஸ்கூல்” கட்டிட வேலை ஆரம்பமானது, அங்கு வருஷந்தோறும் 3 அடி, 4 அடி என்று கட்டி சுவரை உயர்த்தவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு மழை பெய்யாத காரணத்தால் சண்ணம்பு குழைப்பதற்கு கூட தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. இவ்வாறு வேலை தடைப்பட்டு கிடக்கிறது. எப்படியும் சீக்கிரத்தில் முடித்து விடலாம் என்று நினைத்து டி.பி.ஐ-க்கு விண்ணப்பம் செய்து அவகாசம் கேட்டு வாங்கி இருக்கிறோம். இதற்காக அரசாங்கத்திற்கு பல விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். குறிப்பாக என்னுடைய பகுதியில் காரியங்களை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, இன்னும் பல இடங்களில் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நேற்று இங்கு நடந்த தென் மண்டல கூட்டத்தின் செய்திகளைப் பார்த்தேன். “கஞ்சி வரதப்பா” என்று சொன்னபோது பசியால் வாடின ஒருவன் “எங்கு வரதப்பா” என்று கேட்டானாம். அதுபோல இந்தச் செய்திகளைக் கண்டு உள்ளம் மகிழ்ந்தேன். இன்னும் 10 வருஷங்களில் நல்ல செழிப்பைக் காண முடியும், எல்லா இடங்களிலுமுள்ள நதிகளில் எல்லாம் தண்ணீர் வற்றாமல் பார்த்துக்கொள்ளமுடியும் என்று செய்தியைப் பார்க்கிறோம். இராஜ்யங்களிடையில் ஒரு உறுதியான நடவடிக்கை எடுத்து சீக்கிரமே இதெல்லாம் முடிவு பெறும் என நம்புகிறேன். அதிலும் முதல் அமைச்சர் காமராஜர் அவர்களே கமிட்டியின் தலைவராக இருப்பது

[Sri R. Krishnasami Naidu] [12th July 1957]

மிகவும் மகிழ்ச்சிக்குரிய விஷயமாகும். அதோடு மட்டுமல்ல, இராஜ்யங்களிடையே ஓடும் நதிகளின் தண்ணீரை பகிர்ந்துகொள்ளும் விஷயமும் பிரதானமாகக் கவனிக்கப்பட்டது தெரிகிறது என்றுள்ள வாசகங்களை மேலும் மேலும் பார்த்து நான் சந்தோஷப்பட்டேன். “ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர் கூட வீணாகப் போகக்கூடாது என்றும், சாகுபடி நிலம் ஒரு அங்குலம் கூட தரிசாக கிடக்கக்கூடாது என்றும் மத்திய மந்திரி வலியுறுத்தினார்” என்ற வாசகம் மேலும் சந்தோஷமடைகிறது. நம்முடைய நாட்டில் ஏற்கெனவே நமது நாட்டில் இருக்கின்ற பொறியியலாளர்கள் எவ்வளவோ திட்டங்கள் தயாரித்து வேலை செய்து வருகிறார்கள். புனலூரில் ஒரு அணைக் கட்டுத் திட்டம் ஆரம்பிப்பதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது கேரள ராஜ்யத்தில் இருக்கிறது. இது நிறைவேற்றப்பட்டால் திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலுள்ள இடங்களுக்கு பயனளிக்கும் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். பம்பையாறு என்ற ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. இது நிறைவேற்றப்பட்டால் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களிலுள்ள பகுதிகளுக்குப் பயன்படும். அப்ப் பெரியாறு திட்டம், மதுரை, இராமநாதபுரம் ஜில்லாக்களுக்குப் பயன்படும். பரம்பிக்குளம் திட்டம் கோவை ஜில்லாவுக்குப் பயன் அளிக்கும். இம்மாதிரியான பல திட்டங்களை உடனடியாக அமலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென் மண்டலக் களான்கில் கூட்டத்தில் கூறியுள்ளது மாதிரி சாத்தியக் கூறுகள், ஒத்துழைப்பு இவைகளையெல்லாம் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டு இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பலவருஷங்களாக தண்ணீர் இல்லாமல் வரண்டு கிடக்கும் திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் ஜில்லாவின் மேல் பகுதி, மதுரை ஜில்லாவின் மேல் பகுதி இவைகளுக்கெல்லாம் இதன் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி செய்ய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கின்றன. இவைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக கவனிக்கும் என்று நம்புகிறேன். தென் மண்டலக் கூட்டத்தில் மத்திய அரசாங்கத்தின் உள்நாட்டு மந்திரி அவர்கள் கூறியிருப்பது மாதிரி “மேற்கு கரையில் பெரியாறு திட்டம் உள்ளது. பரம்பிக்குளம், பம்பையாறு நதிகளையும் இதில் சேர்க்கலாம். கேரளம், சென்னை இரண்டின் அபிவிருத்திக்கும் இது உபயோகமானதாக இருக்கும். இப்போதைய ஒப்பந்தங்களில் சேர்க்கப்படாமலுள்ள மேற்கே பாயும் நதிகளின் ஜலத்தை பகிர்ந்துகொள்வதில் இந்த மண்டலக் கவுன்சிலின் விவாதங்களின் மூலம் சென்னை, கோளம் இடையே ஒரு நிரந்தர சமரஸ உடன்பாடு ஏற்படுமென நம்புகிறேன்” என்று காணப்படுகின்றன. இதில் நிரந்தர என்ற அடைமொழியை நன்றாக உபயோகித்ததற்காக நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். ஆகவே நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள், நிதி மந்திரி அவர்கள், மதி மந்திரி அவர்கள் இம்மூன்று பேரும் சேர்ந்து கவனித்து நீண்ட காலமாக வரண்டு கிடக்கும் பிரதேசங்களிலுள்ள மக்களுக்கு நல்லாழ்வு அளிக்கக்கூடிய இந்தத் திட்டங்களை உடனடியாக செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப்பற்றிக் கூறினேன். வாஸ்தவத்திலேயே அந்த பகுதி நல்ல சாகுபடிக்காகவும் மிக செல்வ மிகுந்த பகுதியாகவும் இருந்த பகுதி என்பதை சொல்லவேண்டிய தில்லை.

“பாதகங்கள் தீர்க்கும், பரமனடி காட்டும், வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகும்—கோதை தமிழ் ஐயைந்தும் ஈன்ற கோதை பிறந்த ஊர், கோவிந்தன் வாழ்ந்த ஊர், சோதிமணிமாடம் தோன்றும் ஊர்,....”

இந்தப் பெருமைகள் எல்லாம் கொண்ட இந்த மூலில்லிப்புத்தூர், இன்று வரண்டபிரதேசமாக இருக்கிறது. சிறப்பாக இருந்த ஒரு பிரதேசம் முப்பது திருப்பாவைகளை பாடிய ஆண்டாள் பிறந்த பிரதேசம் ஒரு காலத்திலே,

“ஓங்கி உலகளந்த வுத்தமன் பேர்பாடி,
நாங்கள் நம்பாவைக்கு சாற்றி நீராடினால்,
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்கள் மும்மாரி பெய்து,
ஓங்குபெருந் செந்நெலூடு கயலுகள,

12th July 1957] [Sri R. Krishnaswami Naidu]

பூங்குவளைப் போதிற் பொறிவண்டு கண்படுப்ப,
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி,
வாங்க, குடம் நிறைக்கும் வள்ளல்,
பெரும் பசுக்கள் . . .”

இருந்த அந்த பகுதியில் இன்று கஷ்டங்கள் தோன்றியிருக்கின்றன, என்பதை நமது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன். அந்த பகுதிகளில் கிணறுகள், 1,600 வெட்டப்பட்டன. அங்குள்ள விவசாயிகள், நல்ல பாட்டாளிகள், நல்ல உழைப்பாளிகள் என்பது நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அங்கு பல வேலைகளையும் அந்த பகுதியில் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆகவே, இன்னும் அதிகமாக இந்தப் பகுதியை நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRIMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, the hon. Member who spoke last mentioned in his speech ‘நிதிமந்திரி, மதிமந்திரி.’ May I know to whom he referred as ‘மதிமந்திரி’? (Laughter.)

DEPUTY SPEAKER : I think he was telling ‘நிதிமந்திரி, நிதிமந்திரி’.

* SRI K. L. RAMASWAMI : சட்டப் பேரவையின் பெருமை மிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று மராமத்து இலாகா மந்திரியவர்கள் நீர்ப்பாசன நிர்வாகத்திற்காகவும், நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காகவும், கொண்டு வந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக, நாட்டின் நலம் செழிக்கவேண்டுமென்றால், நில வளம் மிக அதிகமாக இருக்கவேண்டும். நிலவளத்திற்கு இன்றியமையாதது நீர்வளம். இன்று நிலவளத்தையும் நீர்வளத்தையும் தவிர, மிச்சர வளம் மிக அதிக வேகத்தில் நம் நாட்டில் பரவி வருகிறது. இந்த வேகத்திற்கு ஏற்ப நாட்டில் இந்த நிலவளத்தையும், நீர்வளத்தையும் பெருக்கவேண்டிய வழி வகைகள் செய்யவேண்டும். இந்த வழி வகைகளை நம் அரசாங்கம் மிகச் சரியான முறையில் செய்து வருகிறது என்று நான் அறிந்தமட்டில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக, இந்த மாகாணத்தின் நீர் வசதிக்காக அரசாங்கத்தார் நிறையப் பணம் செலவு செய்து வருகிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. சிறிய குறைபாடுகள் இருப்பினும் அவைகளை நாம் பொருட்படுத்தவேண்டியதில்லை. அகில இந்திய முறையிலே நம் மாகாணம் நீர்ப்பாசன வசதி விஷயத்தில் மிகவும் சிறந்த முறையில் இருக்கிறது என்று தான் கூறவேண்டும். பொதுவாக, இந்த பத்து ஆண்டுகளாக மிகவும் சிறந்த முறையில் இருக்கிறது. 1947-வது ஆண்டிலே, இந்தியக் குடியரசு நாட்டின் பல்வேறு மாகாணங்களில் நீர்ப்பாசன வசதி எவ்வாறு, எந்த அளவு பரவி இருந்தது என்பதை நாம் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும். அன்று 1947-லே, இந்த மாகாணத்தில் அதாவது 1947-ல் இந்த மாகாணம் என்று நான் கூறும்போது ஆந்திர ராஜ்யத்தையும் உள்படுத்தித்தான் கூறுகிறேன். மொத்தம் 310 லட்சம் ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்கு ஏற்றதாக இருந்தது. அப்பொழுது நீர்ப்பாசன வசதி பெற்ற நிலம், 99 லட்சம் ஏக்கர். இதே நாட்டில் 31.82 சத விதிகம் நீர்ப்பாசனத்தில் அடங்கி இருந்தது. நமது மாகாணம் இந்தியாவில் வைத்தே இரண்டாவதான, நீர்ப்பாசன வகையில் சிறந்ததாக இருந்தது. முதலாவதாக இருந்தது, கிழக்கு பஞ்சாப். வேறு மாகாணங்களின் சத விதிகத்தையும், மொத்தம் விவசாயம் செய்யக்கூடிய நிலத்திற்கும், நீர்ப்பாசன வசதி பெற்ற நிலத்திற்கும் உள்ள சதவிதிகத்தைக் கணக்கெடுத்துப் பார்த்தால் சென்னை மாகாணம் 31.82, கிழக்கு பஞ்சாப் 43.80 யுனைடெட் பிராவின்ஸ் 31.30, சென்ட்ரல் ப்ராவின்ஸ் 6.50 பீஹார் 30.50, பாம்பே 4.90, ஆஸ்ஸாம் 22.60, ஒரிஸ்ஸா 29.90, வெஸ்ட் பெங்கால் 20.50 என்ற முறையில் நீர்ப்பாசன வசதி அமைந்திருக்கிறது. இப்பொழுது நம் மாகாணம் ஓரளவு சிறந்த முறையில் நீர்ப்பாசன வசதியை பெருக்கிக்கொண்டு

[Sri K. L. Ramaswami] [12th July 1957]

போகிறது. மற்ற மாகாணங்களும் நம்முடன் போட்டி போட்டுக்கொண்டு சிறந்த முறையில் அவைகளின் நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்கிக்கொண்டு வருகின்றன. மற்ற மாகாணங்களில் பொதுவாக இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதிகம் ஏக்கர் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு வழி வகை வகுத்து வருகிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய மாகாணத்தில் அந்த அளவு வழி வகைகள் வகுக்க வில்லை என்று சில குறைகள் சிலரால் கூறப்பட்டு வருகின்றன. மிகவும் பின் தங்கிய மாகாணங்கள் அவைகளின் நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை மிக வேகமாக நடத்தவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டால், அது நம் மாகாணத்தின் முன்னேற்றத்தை எந்த விதத்திலும் தடுப்பதில்லை; அதைப்பற்றி நாம் அக்கரைப்பட்டு வேண்டியதில்லை. மத்திய அரசாங்கமும் எந்த விதமான பாரபட்சமும் காட்டுவதில்லை என்று இங்கு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்த படியாக, 1947-க்குப் பின் இந்தப் பத்து ஆண்டுகளாக நமது மாகாணத்தில் நடந்த நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பற்றி கொஞ்சம் கூறவேண்டியிருக்கிறது. நீர்ப்பாசனம் என்று சொல்லும்போது, கிணறுகள் வெட்டுவதற்காகவும், சிறிதும் பெரிதுமான பல நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காகவும் செலவு செய்த தொகை ஏறக்குறைய 50 கோடிக்கு மேல் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் பயன்பட்ட பூமிகள் சுமார் 10 லட்சம் ஏக்கர்களாகும். அதனால் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உணவு தானியம் 5 லட்சம் அன்னுக்கு மேல் என்று கணக்கிடலாம். எனக்குக் கிடைத்த புள்ளி விவரங்களைக் கொண்டு நான் இந்த விவரங்களைத் தயாரித்திருக்கிறேன். இம்மாதிரி மற்ற மாகாணங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் பின்வாங்காமல் இந்தியாவிலேயே முதன்மை ஸ்தானம் வகிக்கக்கூடிய நிலையில் நம் மாகாணம் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு கூறிக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்தபடியாக எங்கள் தொகுதியில் பாயக் கூடிய கீழ் பவானி நீர்த் திட்டத்தைப் பற்றிக் கொஞ்சம் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கீழ் பவானி நீர்ப்பாசனத் திட்டம் சுமார் 10 கோடி ரூபாய் செலவில் தயாரிக்கப்பட்டது. இரண்டு லட்சத்திற்கு மேற்பட்ட நிலங்கள் அதனால் நீர்ப்பாசன வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. எல்லா மக்களுக்கும் சிறந்த விவசாய முறையைச் சொல்லிக் கொடுப்பதற்காக “கம்யூனிட்டி ப்ராஜெக்ட்” மூலம் பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு மிகுந்த அக்கரை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அதோடு மக்களின் தொழிலும் நன்றாக நடக்கிறது. ஆகவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஓரளவிற்கு நீங்கியிருக்கிறது என்றும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆனால் நிர்வாகத்திலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதையும் அறிவிக்கவேண்டியது என்னுடைய கடமை என்று நான் நினைக்கிறேன். அந்தத் திட்டம் தீட்டப்பட்டு நமது உணவுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்கலாம் என்று தான் ஏற்பாடு. இந்த லோயர் பவானித் திட்டம் மூலம் உணவுப் பொருள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவரும். அதுவும் நெல் தவிர புஞ்சை தானியங்கள் தான் சிறந்த முறையில் விரிவாக உற்பத்தி செய்யவேண்டியது என்பது இந்தத் திட்டத்தின் நோக்கம். இரண்டாவதாக, இந்த லோயர் பவானி ஆயக்கட்டைச் சேர்ந்த பிரதேசங்களில் தான் அந்தத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். அதில் சேராத பகுதிகளில் அதை உபயோகப்படுத்தக்கூடாது என்பது தான் விதி. ஆனால் இப்பொழுது இன்று நீர் அனுமதியின்றிப் பாய்ச்சப்பட்டதற்காகத் தண்டத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. இந்தத் தண்டத் தீர்வை முறை மிகவும் தொடுமை என்று சொல்ல நான் தயங்கினாலும்கூட கடுமையாக இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Hon Member's time is up.

10-40
a.m.

* SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : தலைவர் அவர்களே இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் சென்ற ஆண்டிலே 40 ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் கரிந்து விட்டது என்று ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறேன். மழை குறைவு என்ற காரணத்தோடு நிர்வாகத்திலே உள்ள சீர்கேடுகளும் உண்டு என்பது என் தாழ்மையான கருத்து. அது மாத்திரமல்ல. நம்முடைய இன்றைய பட்ஜெட்டிலேகூட கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள்

12th July 1957] [Sri T. S. Ramaswamy Pillai]

நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக செலவழிக்கப்படுகிறது. அதிலே குறிப்பாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே நதிகளிலுள்ள பெரும்பாலான தண்ணீரை நாம் வீணாக்காமல் உபயோகிக்கிறோம். ஸர். லி. பி. ராமசுவாமி அய்யர் போன்றவர்களுடைய திறமையினாலே மேட்டூர் அணைக்கட்டு போன்ற திட்டங்களைத் தீட்டி உள்ள தண்ணீரை எவ்வளவு தூரம் பிரயோசனப்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பயன்படுத்துகிறோம். அதே நேரத்திலே மேற்கு நோக்கப் பாயும் ஆறுகளின் நீரை இங்கு திருப்பினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் அதனால் பயனடைய முடியும். அதை நன்கு பிரயோசனப்படுத்தும் படி செய்யவேண்டியது நம் கடமை. அத்தகைய திட்டங்களில் கவனம் செலுத்தப்படுவதற்கு மண்டலக் கவுன்சில்கள் வந்திருப்பது நமக்கு மிகவும் ஒரு நல்ல சகுனமாகக் கருதுகிறேன். ஆனால், இதற்கு முன்னாலேயே கேரள சர்க்காரோடு கலந்து பேசி செய்திருக்கவேண்டிய திட்டங்கள் செய்யவில்லை என்பது தான் என் குற்றச்சாட்டு. உதாரணமாக கேரளத்திலே நெய்யாறு அணைக்கட்டுத் திட்டம் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பயிரிடக்கூடிய ஒரு திட்டம். அதில் இது கரை கால்வாய், வலது கரை கால்வாய் என்று இரண்டு கால்வாய்கள் இருக்கின்றன. இப்போது வலது கரைக் கால்வாய் தான் வேலை நடக்கிறது. கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பல வகைகளில் நாங்கள் துறதிருஷ்டசாலிகள். திருவாங்கூர்—கொச்சியோடு இருந்தபோது நீங்கள்தான் சென்னைக்குப் போகப்போகிறீர்களே என்று சொன்னார்கள். இங்கு வந்து விட்ட பிறகு உங்களுக்குப் பிசம் அங்கு இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைப் பார்க்க தான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நெய்யாற்றில் இடது கரை சேனலை அவர்கள் கொடுப்பார்கள். கன்னியாகுமரி ஜில்லா சம்பந்தப்பட்டவரை பல ஸ்கீம்கள் போட்டு, இன்வெஸ்டிகேஷன் எல்லாம் முடிந்து பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பொய்கையாறு, மாம்பழத்தாறு, சிறுநாறு, இடது கரைச் சேனல் திட்டம், இப்படிப் பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. இத்தகைய திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்து அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்ற திட்டங்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே வரும் என்று நினைத்தேன். ஆனால் அதற்கு மாறாக மொத்தமாக கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கு 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒவ்வொரு வருஷத்திலும் இதற்காகவே 5 லட்சம் ரூபாய் தொவான சேனல், கோதையாறு பிராஜெக்ட், ஒரு கால்வாய்க்கு மாதிரம் ஒதுக்கி செலவழிப்பது வழக்கம். சென்ற வருஷம் அங்கு மழையிலே. அதனால் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்ய கிறோம் என்று சொல்லி 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கவில்லை என்று கூறி விட்டார்கள். இந்த வருஷம் இந்த வேலைகளைச் செய்யப்போகிறார்களா இல்லையா என்று சொல்லப்படவில்லை. பொதுவாக 5 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நெய்யாறு அணைக்கட்டிலே இடது கரை சேனலை கேரள சர்க்கார் ஆட்சேபிக்காது கொடுத்து உதவுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். பரம்பி குளம் திட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு இருந்தது. முன்னாலே இந்த எதிர்ப்பு இருந்தது. தமிழர்கள், மலையாளிகள் என்ற வித்தியாசம் இருந்தது. ஆனால் இப்போது அது மறையிருப்பதாகத் தான் கருதுகிறேன். இப்போதுள்ள அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரையில் இப்போது துவேஷம் இல்லை. நிச்சயமாக நல்ல சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. நன்றாக முயற்சியெடுத்து அத்திட்டத்தை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு கூட நீர்ப்பாசனத்தைப் பொருத்த அளவில் அந்த அதிகாரிகள் விவசாயத்தைப் பற்றி தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். சென்ற முறை பல எதிர்ப்புகள் அங்கு வந்தன. 40 ஆயிரம் ஏக்கரில் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரை காப்பாற்றியிருக்கலாம் என்பது என்னுடைய தாம்மையான கருத்து. இப்போது விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். ஜப்பானிய முறைப்படி பயிரிடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்று சொல்லுகிறோம். விவசாயத்தில் நாற்றுக்களை 20 அல்லது 25 நாட்களுக்குள் நடவேண்டுமென்பது ஜப்பானிய முறை. ஆனால் மே 20, அதாவது வைகாசி 7-ந்தேதி மாழலாகத் திறக்கவேண்டிய நாளாக இருந்தும் பேச்சிப்பாறை அணையை எவ்வளவு வெள்ளம் இருந்தும் திறக்காமல் இருக்கிறார்கள். 10 அல்லது 14

[Sri T. S. Ramaswamy Pillai] · [12th July 1957]

நாள் காலம் தாழ்த்தி ஜப்பானிய முறைப்படி பயிரிடுவதற்கு, 25 என்பது 40 நாளாகி விடுவதால் பயிர்கள் உதவாக்கரையாகி விடுகிறது. அது மாத் திரமல்ல. அண்ணக்கட்டு திறக்கவேண்டிய காலத்திலே திறக்கவேண்டும். ஆற்றிலே பெரு வெள்ளம் வரும்போது வரும் தண்ணீரை குளங்களிலே தேக்கி வைக்கவேண்டும். அந்த மாதிரி தேக்கி வைத்திருந்தால் இந்த சிக்கலான நிலைமையைத் தீர்த்திருக்க முடியும்.

(ஸ்ரீ ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் எழுந்தார்.)

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: I do not want any disturbance, Sir:

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member is not yielding.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI: இது மாதிரி நல்ல முறையில் விநியோகம் செய்திருந்தால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலத்தைக் காப்பாற்றியிருக்கமுடியும். அது போலவேதான் குளங்களையும் கண் காணிக்கவேண்டுமென்று பேசுகிறோம். திட்டங்களைத் தீட்டுகிறது. நான்கைந்து மாதங்களுக்கு முன், அதற்கு முன்னாள் கூட, குளங்களை சீர்படுத்தி வதற்காக பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலச் சுவான்தார்கள், விவசாயிகள் போன்றவர்கள் அதற்கு ஆக்கூடிய செலவு எவ்வளவோ அதில் மூன்றில் ஒரு பங்கு கான்பிரியூஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. பல பாக்கங்களிலிருந்து அந்த மூன்றில் ஒரு பங்கு செலவு செய்கிறோம் என்று எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது, மூன்று, நான்கு, ஐந்து மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆனால் வேலை ஒன்றும் செய்யவில்லை. இனிமேல் இப்போதைக்கு செய்யமுடியாது. அடுத்த பங்குனி அல்லது சித்திரையில் தான் செய்ய முடியும். நாஞ்சில் நாடு என்று சொல்லப்படுகிற கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் விவசாயத்தையும் நீர்ப்பாசனத்தையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கூறிக்கொண்டு, அவ்வாறு செய்தால் நெல் உற்பத்தி அதிகரிக்கும் என்று குறிப்பிட்ட நான் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. P. M. CHINNIAH KOVUNDER: உயர் திரு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயம் பெருக நீர்ப்பாசன வசதி செய்து தரவேண்டியதுதான் மிகவும் முக்கியமானது. நீர்ப்பாசன வசதியைப் பொருத்த வரையில் எங்கள் பகுதிக்குள், பொதுவாக மணப்பாறை, பஞ்சப்பட்டி, புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்திற்கு, காவேரி வாய்க்காலே ஊஞ்சலூரிலிருந்து பிரித்து ஒரு வாய்க்கால் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லித்தான் பல தேர்தலிலே பல அங்கத்தினர்கள் மக்களிடத்திலே ஓட்டுப் பெறுவது வழக்கம். எங்கள் பகுதி மிகவும் காபாரம்பமான பிரதேசம். ஒரு குருடனுக்கு கண் தெரிகிறது என்று சொன்னால் எவ்வளவு ஆனந்தப்படுவானோ, அந்த மாதிரி தண்ணீர் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லித்தான் ஓட்டுப் பெறுவது வழக்கம். ஆனால் நான் அப்படி ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அது வேறு விஷயம். நான் அப்படி கூறுவிட்டாலும் கூட பஞ்சப்பட்டி, மணப்பாறை பகுதியிலே மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இது வரையில் அரசாங்கம் பல அணைக் கட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருந்தாலும் கூட நிறைய தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட, மணப்பாறை, பஞ்சப்பட்டி பகுதியிலே மின்சாரம் என்று சொன்னால், அது ஏதோ வெளிச்சம் தரக்கூடிய ஒரு பொருள்; தண்ணீர் இறைப்பதற்கு பயன்படுமா என்று கூடத் தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுமானால், காவேரி வாய்க்கால் திட்டத்தை நிறைவேற்றி விட்டால் கூட நிலைமை மாறும். சின்னஞ்சிறு அணைக்கட்டுகள் கட்ட ஏராளமான வசதிகள் இருக்கின்றன. அதில் முக்கியமாக இரண்டொரு இடங்களில் கட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. கண்ணாத்தி மாதிரி இரண்டொரு திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் வருஷத்தில் 12 மாதமும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் பாசனம் செய்யமுடியும்.

[12th July 1957] [Sri N. P. M. Chinniah Kovunder]

அடுத்தபடியாக என் பகுதியில் ஒரு பாலாறு ஓடுகிறது. அதில் கோடை காலத்தில் கூட தண்ணீர் இருக்கும். இதில் அணை போட முன்பே சர்வே செய்து இருக்கிறார்கள். அந்த அணையைக் கட்டினால் சில ஆயிரம் ஏக்கரா நிலங்களுக்கு தண்ணீர் வசதி ஏற்படும். திருச்சி பக்கத்திலே வட பகுதியில் ஒரு கால்வாய் வெட்டப்படுகிறது. அதை கொஞ்சம் தெற்கே தள்ளி வெட்டினால் புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்தில் ஒரு பகுதி நஞ்சை நிலமாக மாறும். எங்கள் பகுதியில் சமுத்திரம் என்ற 5,000 ஏக்கரா கொண்ட ஒரு கண்மாய் இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு அணைக்கட்டு இல்லாததால், மழையால் கிடைக்கும் ஜலம் வீணாகப் போய்விடுகிறது. இப்போது மக்களே, வைக்கோல் தட்டை மண் இவற்றைப்போட்டு தண்ணீரைத் தேக்கி தண்ணீர் பாய்ச்சம் நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் இரவில் மழை பெய்தால் அடித்துக்கொண்டே போய்விடும். இந்த கண்மாயில் ஒரு அணை கட்டி, மின்சாரம் உபயோகித்து கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சினால், எங்கள் பகுதியில் 100-க்கு 75 கிராமங்களில், நீர்ப்பாசன வசதி கிடைக்கும். எங்கள் பக்கத்தில், அணைகட்டுகளே, நீர்தேக்கமோ, அல்லது மின்சார வசதியோ கிடையாது. சென்ற பத்து ஆண்டுகளில் நம் சர்க்கார் இந்த துரையில் அதிக கவனம் செலுத்தி பல திட்டங்கள் போட்டு இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நான் குறிப்பிட்ட திட்டங்களை செய்து கொடுத்தால் போற்றத் தக்க விஷயமாக இருக்கும். எங்கள் பிரதேசம் கட்டாரம்பமான பஞ்சப் பிரதேசமானாலும் ஊஞ்சலூரிலிருந்து ஒரு கால்வாய் வரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. சிறியதான புதுக்கோட்டை ராஜ்யத்தில் கவுன்சில் சபை எலெக்ஷனில் கூட ஊஞ்சலூரிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதாக சொல்லப்பட்டது, ஒட்டு கேட்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. இதையும் நான் முன்பு சொன்ன யோசனைகளையும் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால், புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் விவசாயத்திற்கு உபயோகமாக இருக்கும், என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI A. VEDARATHNAM PILLAI :** துணைத் தலைவர் அவர்களே, 10-57 a.m.
விஷயமோ மிகப் பெரிது. கொடுத்திருக்கும் அவகாசமோ குறைவு. இதற்குள் சில முக்கியமான விஷயங்களை கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். முதல் விஷயம் நாகை-வேதாரண்யம் கனால், இரண்டாவது காவேரியில் கிளை நதிக்கானிய மாணங் கொண்டான் ஆற்றுப் பாசனம், மூன்றாவது வளவனூர் பாசனத் திட்டம், மணகால் கோரை ஆறு பாசனத் திட்டம், ஆயுமுர் பாசனத் திட்டம் (பம்பிங் ஸ்கீம்) இவைகள்தான். இந்த பாசன விஷயத்தோடு நாவிகேஷனும் சேர்ந்து இருக்கிற காரணத்தால் இந்த வேதாரண்யம்-நாகை கனாலைப் பற்றி சொல்கிறேன். 1951-ம் வருஷம் மே மாதம் 19-ந் தேதி 7½ லக்ஷ ரூபாய் செலவில் இதை எடுத்துக் கொள்ள அப்போது இருந்த மந்திரி சபை அனுமதித்து இருந்தது. இதை அபிவிருத்தி செய்து போக்குவரத்து சாதனம் உள்ள ஆறுகைச் செய்வதற்கு அதிகாரிகள் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளாததன் காரணம் தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்திலும் இதற்கென்று 100 ரூபாய் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கிறதே அன்றி அதைச் செலவுழிக்க திட்டம் இருப்பதாக தெரியவில்லை. இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது பூர்த்தி ஆகமா என்பது தெரியவில்லை. எப்போது இந்த வேலை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும் என்று மந்திரி பதில் சொல்லும் போது கூறுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். தரை போக்குவரத்து அதாவது ரயில் போக்குவரத்து மற்ற போக்குவரத்து நிலை மோசமாக இருக்கும் இந்த நிலையில் நீர்ப்போக்கு வரத்து மிகவும் சிக்கனமானது. அனுஷ்டானத்திலும் இருந்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். எனவே, இந்த நீர் போக்குவரத்து பாதைகளை செப்பணிட்டு கொடுப்பது, அரசாங்கத்தின் முதல் கடமை. இதற்குமுன் இந்த ராஜ்யத்தில் சீப் என்ஜினியராக இருந்த ஸ்ரீ வெங்கடகிருஷ்ண அய்யர் ஆராய்ந்து கூறிய முடிவை கனம் மந்திரியின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருகிறேன். இந்த மாகாணத்திலே மேஜர் போர்ட் கிடையாது. ஆகையால் பாயிண்ட் கலிபீரையும் தோப்பு துறையையும் இணைத்து வேதாரண்யத்தை மேஜர் போர்ட் ஆக மாற்றமுடியும் என்று

[Sri A. Vedarathnam Pillai] [12th July 1957]

அவர் தன் அனுபவத்தைக் கொண்டு நமது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு யோசனை கூறினார். அதை மந்திரி அவர்கள் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ரயில்வே போக்குவரத்து கஷ்டமாக இருக்கும் சந்தர்ப்பத்திலே கடற்கரை போக்கு வரத்து அதாவது கோஸ்டல் டிராபிக்கை அமைத்தால் போக்கு வரத்து சாதனம் எளிதாகும்.

காவேரி ஆற்றில் ஜலம் முழுவதும் உபயோகிக்கப்படுகிறது என்றாலும் இன்னும் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய ஜலம் சமுத்திரத்திற்கு போய்கொண்டு இருக்கிறது. இதை பயன் படுத்திக்கொள்ள பல திட்டங்கள் மேற்கொள்ள லாம். மாணங்கொண்டான் ஆறு திட்டம் 1½ லக்ஷ ரூபாய் செலவு செய்து அணைக்கட்டும் வேலை பூர்த்தி ஆகி இருக்கிறது. ஆனால் ஆற்றில் ஜலம் மட்டும் விடவில்லை. பல அங்கத்தினர்கள் கூறிய பிரகாரம் மேட்டூர் அணைக்கட்டில் வழிந்தோடும் ஜலம் இருந்தம்கூட இந்த திட்டத்திற்கு செலவழிக்கப்பட்ட பணம் வீணாகப் போகிறது. இந்த ஆற்றில் ஜலம் விடப் படாததற்கு காரணம் தெரியவில்லை. உடனே ஜலம் விடும்படி உத்தரவு போடவேண்டுமென்று மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சமீபத் தில் நடந்த சமூக அபிவிருத்தி கூட்டத்தில் 150 ஏக்கருக்காவது இந்த வருஷம் ஜலம் விடவேண்டுமென்று கலெக்டர் கூறியும் ஜலம் விடப்படாமல் இருக்கிறது. என்ஜினீயரிங் இலாகா அதிகாரிகளே 400 ஏக்கர் நிலத்திற்கு பாசன வசதி ஏற்படும் என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் 4,000 ஏக்கருக்கு உபயோகப்படும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை உடனடியாக கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வளவனூர் திட்டம். கனம் நிதி மந்திரி அந்தப் பக்கம் வந்தபோது இதைப் பற்றி சொன்னோம். இந்த ஆற்றில் கோடை காலத்தில் கூட 8, 10 அடி ஜலம் தேங்கி நிற்கிறது. அதை பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாக பாய்ச்ச ஏற்பாடு செய்தால், இப்போது நஞ்சையாக இருக்கும் 1,500 ஏக்கரா நிலத்திற்கும், தருசாக இருக்கும் 2,500 ஏக்கருக்கும் பாசன வசதி கிடைக்கும். இது சிக்கனமான திட்டம். இதை உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மரக்கால்கோரையாறு காவேரியின் கிளை நதி. இதிலிருந்து கடலுக்குப் போகும் ஜலத்தை தேக்கி இருகரையிலுமுள்ள பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு நீர் பாசன வசதி அளிக்கலாம். தொண்டியக்காடு, கற்பக நாடர் குளம் போன்ற கிராமங்களில் பல ஆயிரக்கணக்கானவர் நிலங்களை பாசனத்திற்குக் கொண்டு வர முடியும். இந்தப் பாசனத்திற்கு ஆகும் செலவு அனைத்தையும் குடிகள் தாங்களே ஏற்றுக்கொள்வதாக வாக்குறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு ஏற்பட்ட பம்பிங் ஸ்கீம் மூலமாக பாய்ச்சல் நடந்துகொண்டு வருகிற இடத்திலே அந்த செலவை அங்குள்ள விவசாயிகளே கொடுத்து வருகிறார்கள். அதே முறையிலே இந்தத் திட்டத்தை மேற்கொண்டு அங்கே அவர்களுக்கு பாசன வசதி அளிக்குமாறு மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI: ஆயனூர் பம்பிங் ஸ்கீம் தயாராக இருக்கிறது. மெஷின் வரவேண்டியதுதான் பாக்கி, உடனே பாசனம் ஆரம்ப பிக்க வேண்டியது தான். இந்தத் திட்டத்தை உடனே எடுத்துக்கொண்டு, பாசன வசதி அளிக்க முன் வரவேண்டுமென்று கனம் மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்தப் பிரேரணையை முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன்.

11-02
a.m.

SRI K. R. NALLASIVAM: மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது நம் முன்னுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது சில குறிப்புகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு புள்ளைப் பிரதேசத் திலே தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடிய இடத்திலே ஆறுகள் வேண்டும், குளங்களை சீர்திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் நமது மாகாணத்தில் அதிகமாக பாசனத்துக்குரிய இடங்களில்

12th July 1957] [Sri K. R. Nallasivam]

கிணறுகள் மூலமாக சாகுபடி செய்வதுதான் அதிகம். கிணறுகள் வெட்டுவதில் விவசாயிகளுக்கு பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு சர்க்கார் சில உதவிகளை தனது இலாகா மூலமாக கவனித்து செய்தால் விவசாயிகளுக்கு ஓரளவுக்கு பணம் மிஞ்சும் என்று நினைக்கின்றேன். சாதாரணமாக கிராமங்களில் கிணறு வெட்டும்போது, சாமியைக் குறி கேட்கிறார்கள். அல்லது மை வைத்துப் பார்க்கிறார்கள். இந்த முறைகளிலே தான் கிணறு வெட்டுவதற்கான இடங்களை கண்டு பிடிக்கும் பழக்கம் இருக்கிறது. இப்பொழுது சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தின் கீழே தண்ணீர் கண்டு பிடிக்கும் நிபுணரை சில இடங்களுக்கு சர்க்காரே அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபோலவே கிணறு வெட்டும் இடத்தைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஒரு கருவி இருக்கிறது. அது மேல் நாடுகளில் அதிக பழக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த இயந்திரத்தை நான் கூட பார்க்கிறேன். அந்த மேல் நாட்டுக் கருவியை வாங்கி, ஜில்லாவுக்கு ஒன்றாகக் கொடுத்து அதன் மூலமாக விவசாயிகள் கிணறு வெட்டுவதற்கு தண்ணீர் கண்டு பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அது மாத்திரம் அல்ல. இப்பொழுது விவசாயத் துறையிலே தண்ணீர் கண்டு பிடிப்பதற்கான முறையை விஞ்ஞான அடிப்படையில் போதித்து அம்மாதிரி பயிற்சி கொடுக்கப்பட்ட தண்ணீர் கண்டு பிடிக்கும் அதிகாரிகளை அங்காங்கு நியமிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். புஞ்சை பிரதேச விவசாயிகளுக்கு இந்த ஏற்பாடு பயன் அளிக்கும். அவர்களுக்கு ஏராளமான தொகை மிஞ்சும் என்பதை மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சமீபத்தில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தண்ணீரை குறைத்துப் பாய்ச்சுவது கிடையாது, தண்ணீரை அதிகமாக பாய்ச்சுவதில் விவசாயிகள் மோகம் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார். நான் அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். உண்மையிலேயே கொஞ்ச நேரத்திற்கு முன்பு தஞ்சை ஜில்லா அங்கத்தினர் வயலிலே தண்ணீர் குளம் போல் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிற காட்சியைப் பார்க்கலாம் என்று ஆத்திரத்தோடு சொன்னார்கள். இப்பொழுது பாய்ச்சுகின்ற தண்ணீரில் முன்றில் ஒரு பகுதி தண்ணீர் இருந்தாலே போதுமானது. நல்ல முறையிலே நெல் மற்றும் உள்ள தானியங்கள் சாகுபடி செய்யலாம். கீழ் பவானி திட்டத்தில் இப்படித்தான் சாகுபடி நடக்கிறது. அதை வந்து பார்க்கும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கனிங்கராயன் கால்வாய் சாகுபடிக்கும் கீழ் பவானி திட்டச் சாகுபடிக்கும் வித்தியாசம் உண்டு. கீழ் பவானியில் குறைந்த தண்ணீரில் நெல் பயிரிடப்படுகிறது. நல்ல கண்டு முதலும் கிடைக்கிறது. இதை கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு மராமத்து மந்திரி அவர்கள் 4 திட்டங்கள் தவிர வேறு திட்டங்கள் இல்லை என்றார்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்படுவதற்கு இந்த 4 திட்டங்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை என்று சொன்னேன்.

SRI K. R. NALLASIVAM: பெரிய அளவிலே நமக்கு திட்டங்கள் இனி மேல் ஒன்றும் கிடையாது என்ற அடிப்படையில் சொன்னேன். இந்த 4 திட்டங்களையும் மற்றும் இனிமேல் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய திட்டங்களையும் கூடுமான வரையில் விவசாயிக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் கீழ் பவானி திட்டத்தைப் போல் போட வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகிறேன். கீழ் பவானி திட்டப் பிரதேசத்தில் கிளர்ச்சி அதிகமாக இருக்கிறதென்று சொல்லலாம். அங்கு இருக்கக்கூடிய பயிர் கட்டுப்பாடு வரி விதிப்பு முறையில் இருக்கும் தொந்திரவுகள், ரெவினியூ இலாகாவின் நடவடிக்கைகள் எல்லாம் தான் இதற்குக் காரணம். கீழ் பவானி திட்டத்தில் ஆரம்பத்தில் குறைந்த பட்சம் 3,000 ஏக்கர தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். இதற்கு மேல் எனக்குத் தெரிந்த வரையில் நீர்ப்பாசன வசதி ஒன்றும் கிடையாது. இங்கு இருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களும் கால்வாய்கள் வேண்டும், குளங்கள் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலே அவர்களுடைய ஆசை பூர்த்தி செய்ய வேண்டியது தான். கீழ் பவானி திட்டத்தின்கீழ் மொத்தத்தில் 50,000 ஏக்கர நஞ்சை நிலங்களுக்கு தண்ணீர் பாயும். இன்றைக்கு 207,000 ஏக்கரவுக்கு பாய்கிறது. அதில் சுமார் 40,000 நஞ்சையும்,

[Sri K. R. Nallasivam]

[12th July 1957]

சுமார் 1 லட்சம் ஏக்கர் புஞ்சையும் பாய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. மீதி உள்ள சுமார் 60,000 ஏக்கரளுக்கு உண்மையிலேயே பாயவில்லை. ஆனாலும் அங்கு உள்ள விவசாயிகள் நிர்ப்பந்தமாக தீர்வை கொடுக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். இதைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் போடக் கூடிய திட்டங்கள் அதிகப்படியான நிலங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க கூடிய அடிப்படையில் அமையவேண்டும். நேற்று சேபுத்தி கவுண்டர் அவர்கள் அமராவதி திட்டத்தின் கீழ் 20,000 ஏக்கர் புஞ்சைக்கு பாசன வசதி கொடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஜனங்களைய அபிப்பிராயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். இதை நல்ல முறையிலே செய்யலாம்.

அதோடு கூட சர்க்கார் இன்னொரு வேலையை செய்யவேண்டும். தண்ணீரை குறைத்துப் பாய்ச்ச வேண்டும் என்ற இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கலாம். உணவு உற்பத்தியை பெருக்க வேண்டும் என்ற இயக்கம் இருந்ததுபோல் இந்த இயக்கத்தையும் ஆரம்பிக்கலாம். நேரிடையாக விவசாயம் செய்யும் விவசாயிகள் அநேகம்பேர் சட்டசபைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஒரு நல்ல முறையிலே இலாகாவை கலந்துகொண்டு குறைந்த பாய்ச்சலில் அதிக வெள்ளாமை எடுக்குமாறு ஒரு இயக்கம் ஆரம்பிக்க வேண்டும். குறைந்த பாய்ச்சலிலே அதிகமான வெள்ளாண்மை கிடைப்பதை நான் நேரிலேயே பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு இடத்திலே புஞ்சையில் நெல்லை நட்டு அதன் மூலம் சாகுபடி செய்திருக்கிறேன். ஆகையால் தண்ணீரை குறைத்துப் பாய்ச்சவேண்டும் என்ற இயக்கத்தை சர்க்காரே எடுத்து ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய ஜில்லாவில் பரம்பிகுளத் திட்டம் சமீபத்தில் ஆரம்பிக்கப் பட்டு இருக்கிறது. இதில் பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, தாராபுரம், பல்லடம் தாலுக்காக்கள் சேர்ந்து இருக்கவேண்டும். பல்லடம் தாலுகா இதில் சேர்க்கப்படாததற்கு காரணம் தெரியவில்லை. பல்லடம் தாலுகா கோவை ஜில்லாவிலேயே பிற்போக்கான தாலுகா. மழையே ஒழுங்காக பெய்யாத தாலுகா. இதையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு பரம்பிகுளத் திட்டத்தில் பல்லடம் தாலுகாவையும் சேர்த்துக்கொள்ள தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The Hon. Member's time is up.

11-10
a.m.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மராமத்து மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்த இந்த மான்யப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியான ஈரோடு தொகுதியிலே, முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ், கீழ்பவானி பாசனத் திட்டம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியிருப்பதாக மந்திரி அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அந்த திட்டத்திற்கு இந்த மான்யத்தில் மிகவும் சிறிய தொகை தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பாசனத்திற்கு வேண்டிய வசதிகள் அனைத்தும் ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அதிலே குறிப்பு காணப்படுகிறது. கீழ்பவானித் திட்டம் விஷயமாக, அரசாங்கத்தாரால் நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கும் Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act-ல் சில குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றன. முன்னதாக பேசிய நண்பர் குறிப்பிட்டது போல, Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act-ன் கீழே வரி விதிக்கப்பட்டு பாதிக்கப்படும் விவசாயிகளின்மீது—தண்ணீர் பாய்ந்தாலும் பாயாவிட்டாலும்—வரி விதிப்பதற்கு அரசாங்கம் அதிகாரம் ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act-ன் 2-வது செக்ஷன்படி “whether such lands are actually irrigated or not, the Provincial Government shall levy the water cess” என்று இருப்பது அதிகாரிகளுக்கு பெரிய இடம் கொடுக்கிறது. “எங்கள் பூமி களுக்கு தண்ணீர் பாய்வது கிடையாது” என்று கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தபோதிலும்கூட, “அதைப்பற்றி எங்களுக்கு அக்கரை இல்லை நாங்கள் கவனிக்கப்போவது இல்லை, எங்களுக்கு Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act-ல் ‘whether water is taken or not’

12th July 1957] [Sri V. S. Manickasundaram]

என்று இருக்கிறது, அதன்படி உங்களுக்கு வரி விதிப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, அவர்கள் இந்த விஷயத்தை கொஞ்சம்கூட கவனிப்பதே இல்லை. அதற்காக கனம் மந்திரி அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை செய்து, அவசியமானால் இந்த சட்டத்தைத் திருத்துமாறு மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தண்ணீர் பாயாத நிலங்களுக்கு விதி விலக்களிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்கும்போது அனேகமாக அதிகாரிகள் எல்லாம் ‘நீங்கள் வேண்டுமென்றே தண்ணீர் எடுப்பதில்லை; அதனால் வரி விதிப்பதற்கு அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்’ என்று என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் மந்திரி அவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் மிகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுவது என்னவென்றால், வேண்டுமென்றே சோம்பேறித் தனமாக தண்ணீர் எடுக்காமல் இருப்பவர்கள் ஒரு சிலர் இருக்கலாம். அவர்களுக்கு வரி விதிப்பதைப்பற்றி ஆட்சேபனை செய்யவில்லை. ஆனால், பல சந்தர்ப்பங்களில் வாய்க்காலிலே தண்ணீர் வராத காரணத்தால் தண்ணீர் பாயாமல் நின்றுபோய் விடுகிறது. வாய்க்காலே வெட்டிவிட்டால் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளவும் தயாராய் இருக்கும் ஊக்கமுள்ள விவசாயியாக இருந்தாலும் வாய்க்காலிலே தண்ணீர் வராததால் சில இடங்களில் பாசனம் தவறி விடுகிறது. இருந்தாலும் ‘whether actually water is taken or not’ என்று சட்டத்தில் எங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது; ஆகவே “உங்களுக்கு வரி விதிப்போம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை எப்படியாவது நீக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு இடைஞ்சல் ஏற்படுகிறது. ஊக்கம் காட்டும் ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் அரசாங்கத்தாரால் வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஒரு அளவுக்கு வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுத்துவிட்டு, பாக்கி வாய்க்காலே விவசாயிகளே வெட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்று விதி வகுத்திருக்கிறார்கள். அந்த விதிப்படி, மேலே இருக்கும் பூமி சொந்தக்காரர்கள் கீழே இருக்கும் பூமிகளுக்கு ஒதுக்கிடுவதில்லை. அதற்கான விதி விளக்கமாக இல்லாத காரணத்தால், ஜனங்கள் என்னசெய்வது என்று தெரியாமல், தயாராய் இருந்தும் கூட, தண்ணீர் எடுக்க வழி இல்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். அவர்களுக்கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தண்ணீர் பாய்வதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்து வரி விதிக்கவேண்டும்; அல்லது எந்த முறையிலே அவர்கள் வாய்க்காலுக்கு ஏற்பாடு செய்யலாமென்பதற்கு விளக்கமான விதிகளை அமைக்குமாறு மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கீழ் பவானி பாசன திட்டத்திலே பத்து நாளைக்கு ஒரு தடவை தண்ணீர் விடக்கூடிய ஏற்பாடு இருப்பதால் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு மிகத் தாராளமாக அனுமதி கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அங்கே மின்சாரம் பரப்புவதற்குப் பெருவாரியான திட்டங்கள் இருந்தும் கூட, சரியான முறையில் அவைகளை அமல் நடத்தாமல் இருப்பதும், மின்சாரம் இருந்தும் கூட பல பகுதிகளிலே மின்சாரம் விந்நரிப்பதற்கு முடியாமல், பம்பு செட்டுகளை வைத்துக்கொள்வதற்கு தடை ஏற்பட்டு இருப்பதாலும் அதனால் பல கெடுதலும், தண்ணீர் கிடைக்காமல் தட்டும் ஏற்படுகிறது. அதை நீக்குவதற்கு, பம்பு செட்டு வைத்துக்கொண்டு போதியளவு தண்ணீர் இரைத்துக்கொள்ள தாராளமாக அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கும் காளிங்கராயன் வாய்க்காலிலே மாமூலாக மஞ்சள் சாகுபடி செய்து வந்திருந்தும் கூட அதற்கு இத்தனை நாளாக அபராதமோ தண்டத் தீர்வையோ விதிக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்த வருஷம் அது ஒரு பெரிய குற்றமாகக் கருதப்பட்டு

[Sri V. S. Manickasundaram] [12th July 1957]

நஞ்சை சாகுபடி அந்தக் காடுகளிலே கொண்டுவரக்கூடாதென்று அதற்கு தண்ட தீர்வை விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த விஷயத்தையும் அரசாங்கம் கவனித்து, இந்த கஷ்டத்தையும் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

காளிங்கராயன் வாய்க்கால் சம்பந்தப்பட்ட தோட்டக்கால்களை கீழ் பவானி பாசனத்திலே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அந்த நிர்ப்பந்தத்தை நீக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

11-15 SRI V. ARUNACHALA THEVAR : கனம் உதவி சபாநாயகர்
அ. ம. அவர்களே, நமது மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே கொண்டுவந்திருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் இந்திய யூனியனில் இணைந்த பிறகு, நம் சென்னை அரசாங்கம் அனேக நன்மைகளைச் செய்திருக்கிறது. புயலால் பாதிக்கப்பட்ட அனேக ஏரிகள் இப்பொழுது நல்ல முறையிலே மராமத்து செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆலங்குடி தாலுகாவிலுள்ள பெரும்பகுதி குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டு பூர்த்தி அடைந்திருந்தாலும், இன்னும் சில குளங்கள் மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. திருமயம் தாலுகாவில் கால்வாசி குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருந்தாலும், பெரும் பகுதி மராமத்து செய்யப்படவில்லை. குளத்தூர் தாலுகாவில் கால் பகுதி ஏரிகள் மராமத்து செய்யப்பட்டு, மற்ற ஏரிகளெல்லாம் மராமத்து செய்யப்படாமலிருக்கின்றன என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, கண்மாய்கள் அனேக வருஷங்களாக மராமத்து செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. மேற்படி கண்மாய்களின் குளமிகள் கவிங்கல்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் அவைகளிலுள்ள ஓட்டைகளின் வழியாக, மழை பெய்யும் காலத்தில், தண்ணீர் ஓட்டை வழியாக வெளியே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் தண்ணீர் வடிந்துபோகிறது. இது உடனே கவனிக்கப்படவேண்டும்.

F.T.L. அனேக குளங்களில் 'மார்க்' செய்யப்படாமல் எதிரிலிருக்கும் ஆயக்கட்டுகளில் தண்ணீர் போய், அதனால் தகராறு உண்டாகிறது. கணக்கு சரியான முறையில் இல்லாததால், குளத்திலிருக்கும் தண்ணீரை அவர்கள் வெட்டி விடும்படியாக நேரிடுகிறது. ஆகவே, மேற்படி குளங்களிலும், மற்றும் எந்தெந்த குளங்களில் F.T.L. மார்க் செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறதோ, அங்கெல்லாம் மார்க் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(Mr. Speaker in the Chair.)

அடுத்தப்படியாக, புதுக்கோட்டையின் முக்கியப் பிரச்சனை ஒன்று இருக்கிறது. புதுக்கோட்டை சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில், புதுக்கோட்டையின் மார்க்கமாக பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவுக்கு காவிரித் தண்ணீர் போகவேண்டிய திட்டம் ஒன்று வகுத்திருந்தார்கள். ஆனால், பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தோடு சமஸ்தான அரசாங்கம் ஒத்துழைக்காமலிருந்தாலும் நிர்வாக பொருப்பு தங்கள் கையில் இருக்கவேண்டுமென்றும் சொன்ன தின் பேரில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ளாமல் காவிரித் தண்ணீரை, தஞ்சாவூர் மார்க்கமாகத் திருப்பி, பட்டுக்கோட்டைக்குப் பாயும்படியான நிலைமை ஏற்பட்டது. அப்பொழுதே அந்தத் திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப் பட்டிருந்தால், புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தின் மூன்று தாலுகாக்களுக்குப் பாசன வசதி ஏற்பட்டிருக்கும். திருமயம் தாலுகாவுக்குக்கூட பாசன விதி கிடைத்திருக்கும். ஆனால், அந்த நிலை ஏற்படாமல் போய்விட்டது.

12th July 1957]

[Sri V. Arunachala Thevar]

திருச்சிக்குப் பக்கத்தில் கட்டளை வாய்க்கால் மூலமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லா விலுள்ள செங்கிப்பட்டிக்கு தென்புரம் இப்பொழுது வேலை செய்ய ஆரம்பித் திருக்கிறார்கள். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் காலத்தில் அது தடை செய்யப்பட்டு, ஸ்டேட் பவுண்டரியை ஒதுக்கி எவ்வளவு தூரம் தள்ளிக்கொண்டு போக முடியுமோ அவ்வளவுதூரம் தள்ளிக்கொண்டுபோய் புதுக்கோட்டைக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடாது என்றே செய்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பாயக்கூடிய பிரதேசம்கூட ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது அந்தக் கால்வாயை திருச்சிக்கு அடுத்தாற்போல உள்ள பூங்குடி வழியாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவுக்கு கொண்டுபோகிறார்கள். இதைக் கொஞ்சம் நாலு பர்லாங்கு தூரம் பூங்குடிக்கு தெற்கில் தள்ளிப் போகும்படியாகச் செய்தால் புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த தாலுகா குளத் தூர் பகுதிக்குத் தண்ணீர் பாய்வதற்குரிய நல்ல வசதி ஏற்படும் என்பதை கனம் மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களிடத்திலே சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் ஒரு யாதாஸ்தாம் கொடுத்திருக்கிறேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்களிடத்தில் சமர்ப்பித்திருக்கிறேன். இதைக் கவனித்து உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் வறண்ட பிரதேசமாகிய புதுக்கோட்டைக்கு நல்ல சனேகரியம் ஏற்படும். முப்பது நாற்பது ஆண்டு களாகவே ஏற்பட்டிருக்கும் மக்கள் குறை நிவர்த்திக்கப்படும்.

அதோடு புதுக்கோட்டையில் அநேகக் காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. அக்கினியாறு, கோறையாறு, வெள்ளாறு, குண்டாறு போன்ற ஆறுகள் ஓடுகின்றன. அக்கினியாற்றை அஞ்ஞான விமோசன நதி என்றும் சொல்வர். அஞ்ஞான விமோசனம் செய்யும் அக்கினியாற்றை கனம் பக்தவத்சலம் அவர்கள் 1950-ம் ஆண்டில் வந்து பார்வையிட்டு அதற்கு அணை கட்டவும் திட்டம் செய்தார்கள். பல பல இன்ஜினியர்கள் எல்லாம் வந்து பார்த்தார்கள். அதில் எவ்வளவு தண்ணீர் ஓடுகிறது என்கிற கணக்கை எடுக்க ஒரு ஆளையும் போட்டிருக்கிறார்கள். அவன் இப்போதும் கணக்கு எடுத்துக் கொண்டதான் இருக்கிறான். எட்டு வருஷங்கள் ஆகப்போகின்றன. நானது வரையில் அணை கட்டுவதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. ஆகையால் அரசாங்கம் உடனடியாக முயற்சி எடுத்து இந்த அஞ்ஞான விமோசன ஆற்றுக்கும், கோறையாற்றுக்கும், குண்டாற்றுக்கும் வெள்ளாற்றுக்கும் அணை கட்டிக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கோறையாறு விராலி மலைக்குப் பக்கத்தில் ஓடுகிறது. மழைகாலங்களில் ஓடுகின்ற தண்ணீரை அணைகட்டிக் கொடுத்து தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வசதி செய்தால் புதுக்கோட்டை மிகவும் வளமுள்ள பிரதேசமாக மாறும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதர பிரதேசங்களில் கிணறுகளில் தண்ணீரைக் காண்பதற்கு முப்பது கஜம், நாற்பது கஜம் கிணறு வெட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் அதிகமான குளங்களினால் சூழப்பட்ட புதுக்கோட்டைப் பிராந்தியத்தில் ஐந்து கஜம் அல்லது 6 கஜத்திலேயே தண்ணீர் கிடைத்துவிடும். ஆகவே நிறைய கிணறுகளையும் வெட்டி, மின்சார வசதியோடு பம்பு செடுகளையும் வைத்துக் கொடுத்துவிட்டால் விவசாயம் செய்வதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். கால்வாய்களைத் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக வெட்டத் தொடங்குவதாய் இருந்தாலும் இந்தத் திட்டத்தையும் உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர புதுக்கோட்டையில் பெரிய ஏரியாக உள்ள கவிநாட்டுக் கண்மாய் என்று ஒன்று இருக்கிறது. சமஸ்தானமாக அது இருந்தபோது அந்தக் கண்மாய்களின் கரைகளை அப்போதைக்கப்போது பழுது பார்க்கத் தனி ஆட்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் சமஸ்தானம் இந்திய யூனியனுடன் இணைந்ததும் தன்னிடம் வந்தவுடனேயே அவ்வேலையாட்களை எடுத்துவிட்டார்கள். மண்வெட்டிப் போட்டு மராமத்து செய்து வருபவர்கள் இப்போது யாரும் இல்லை. அதனால் அந்த ஏரிக்கரை சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக இதைக் கவனித்து சர்க்கார் மராமத்து செய்வதற்கு மயிலாள்பேரன்ற

[Sri V. Arunachala Thevar] [12th July 1957]

கூலி ஆட்களை நியமித்து அந்தக் கண்மையை எப்போதும் ஒழுங்காக இருக்கும்படி பாதுகாக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-24
a.m.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, விவசாய அபிவிருத்திக்கு மிக மிக முக்கியமானது நீர்ப்பாசன இலாகா. இந்த இலாகா சம்பந்தப்பட்டவரையில் சர்க்கார் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொல்ல முடியாது. எதோ ஓரளவு செய்து வருகிறார்கள். அது விஷயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று நம் முன்னிலையில் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எந்த அளவுக்குத் தேவைப்படுகிறதோ அந்த அளவுக்கு ஒன்றும் செய்யப்படவில்லை. மேலும் பெரிய நீர்ப்பாசனம் முதற்கொண்டு சிறிய சிறிய பாசனம் வரையில் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தி, நாட்டில் நாம் செய்கின்ற அபிவிருத்தியைப் பொறுத்துத்தான் உற்பத்தி அதிகப்படமுடியும். மக்களுடைய பற்றாக்குறையைத் தீர்த்து வைக்க முடியும் என்பதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்வதற்குப் பதிலாக நாம் மூன்று வேளைச் சாப்பாட்டில் ஒரு வேளையைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். நான்கு வேளை, ஐந்து வேளை என்றெல்லாம் சாப்பிடுவது கூடாது. அதனால்தான் உணவுப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. “பிள்ளைகளையும் வேறு அதிகமாகப் பெற்றுவிட்டோம்” என்று சொல்லி இதிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளப் பார்ப்பது சரியாகாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பண்டைய காலத்தில் விவசாய அபிவிருத்திக்காகவே பல பல ஏரிகள், குளங்கள், கால்வாய்கள் முதலியன வெட்டப்பட்டு அவ்வப்போது பழுது பார்க்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. இடைக்காலத்தில் இவை சரியான முறையில் பழுது பார்க்கப்படாத காரணத்தினால்தான் இப்போது பெரும்பாலும் பழுது அடைந்து கிடக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் உணவு உற்பத்தியை கவனத்தில் கொண்டு காலாகாலத்தில் உடனடித் திட்டம் மராமத்து செய்யவேண்டுமென்பதாகப் பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். குறிப்பாக இன்றைய தினம் வட ஆற்காடு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மேட்டுப் பிரதேசம். தண்ணீர் வசதி இல்லாத பிரதேசம். மழை காலத்திலும்கூட தண்ணீர் இல்லை என்ற கூக்குரல் எழுப்பப்பட்டு வருவது நமக்குத் தெரிந்த விஷயம். அதேபோன்று குடியாத்தம் தாலுகாவில் மிகப் பெரிய அளவிற்குத் தண்ணீர் கஷ்டம் இருக்கிறது. 1954-ம் ஆண்டு நடந்த உபதேர்தலில் கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் அந்தத் தொகுதியில் இருந்துதான் வெற்றி பெற்றார்கள். தேர்தலின்போது கிராமம் கிராமமாக அவர் சென்றார்கள். தண்ணீர் இல்லாமல் ஒவ்வொரு கிராம மக்களும் படுகிற தொல்லைகளைக் கண்டறிந்தார்கள். அப்போது அவருடன்கூட மாராமத் திலாக மந்திரி ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். ஆகவே இவர்களுக்கும் அங்குள்ள நிலைமையை நான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்பது இல்லாமலேயே நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் என நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் கூட அதைத் தெரிந்துகொண்டும் இவர்கள் இதுவரையில் என்ன செய்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லையென வருத்தத்தடன்தான் நான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது.

அதுமாதிரம் அல்ல. நமது முதல் மந்திரி அந்தத் தாலுகாவில் உபதேர்தலுக்கு நின்ற காலத்தில் மோர்தலூர் நீர்த் தேக்கத்தைக் கட்டித் தருவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்காக எஸ்டிமேட்டுகள் கூடப் போடப்பட்டது. 75 லட்சம் செலவும் ஆகிறது என்கிற முறையில் அந்தத் திட்டத்திற்கு முயற்சி செய்யப்பட்டது. முதன் மந்திரி முதற்கொண்டு இந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த அத்தனை பேரும் படை எடுத்தார்கள், பார்த்தார்கள். ஆனால் அந்தத் திட்டம் கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. இது வரையிலும் எந்தக் காரணம் கொண்டு அது கைவிடப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. இந்த பட்ஜெட்டிலும் சேர்க்கப்படவில்லை. அடுத்த பட்ஜெட்டிலாவது சேர்க்கப்படுமா என்றும் சொல்லவில்லை. ஒரு வேளை அந்தப் பிரதேச மக்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போடாமல் ஒரு கம்ப்யூனிஸ்ட் நபரைத் தேர்ந்தெடுத்து விட்டார்கள் என்கிற கோபத்தினால்தான்

12th July 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

அப்படிச் செய்திருக்கிறார்களோ என்று மக்கள் நினைப்பதற்கு ஆதாரம் இருக்குமோ என நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் நமது முதல் மந்திரி அப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை உடையவராக இருக்கமாட்டார். கனம் கக்கன் அவர்களும் அதுபோன்ற பார்வையில் இருக்கக்கூடியவர் அல்ல. காரணம் அந்தப் பகுதியில் பெரும்பாலும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், ஏழை மக்கள் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த நீர்த்தேக்கத்தை உடனடியாகக் கட்டினால் அந்த வறண்ட பிரதேச மக்களின் வாழ்வு வளம் பெற எதுவாக இருக்கும். உடனடியாக இவ்விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பதாக ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

இதுபோன்று பாஸ்கன் ஏரி என்று சொல்லப்படுகிற ஏரி இருக்கிறது. இதைப்பற்றியும் பல ஆண்டுகளாகவே மக்கள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கலெக்டருக்கும் அனுப்பியிருக்கிறோம். இதுவரையில் கவனிக்கப்படவில்லை. அந்த ஏரியில் தண்ணீர் தேக்கம் இருந்தால் அந்த தாலுகா பூராவும் நீர் ஊற்று ஏற்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இருந்தும் கவனிக்கப்படவில்லை. இதேபோன்று அக்ராவரம் ஏரி இருக்கிறது. அங்கே உள்ள இது போன்ற ஏரிகள் எல்லாம் பல காலமாக மராமத்து செய்யப்படவில்லை. நான் கம்யூனிஸ்டு இருந்தாலும், கொள்கை அடிப்படையில் வேற்றுமைகள் இருந்தாலும் அந்தத் தொகுதி மக்கள் முதல் மந்திரி அவர்களை உப தேர்தலில் வெற்றி பெறச் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக உடனடியாக அப் பிராந்தியத்திலுள்ள ஏரிகள், குளங்கள் முதலியன மராமத்து செய்யப்படுவதோடு மருதுனூர்நீர்த் தேக்கத்தைக் கட்டவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. SOMASUNDARAM : தலைவர் அவர்களே, சில அங்கத் தினர்கள் மராமத்து மான்யம் பற்றி சொற்பொழிவாற்றினார்கள். நானும் இதை ஆதரித்து பேச முன்வந்துள்ளேன். நெல்லை மாவட்டத்தில் பல பெரிய குளங்கள் இருக்கின்றன. மந்திரி அவர்களுக்கு மாணார்குளத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். இதை மந்திரி வந்து பார்வையிட்டார்கள். அப்படியிருந்தும் இன்னும் அது மராமத்து செய்யப்படவில்லை. ஆகவே மந்திரி அவர்கள் அந்த மாணார்குளத்தை மராமத்து செய்வதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாக இருக்கும் என்பதை தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். இதுதவிர நெல்லை மாவட்டத்தில் கடம்பாகுளம் ஒன்றிருக்கிறது. அதில் இப்போது முக்கால் பாகம் மேடாய் கிடக்கிறது. இதை இன்னும் அதிகமாக ஆழப்படுத்தினால் இன்னும் அதிகமாக தண்ணீர் பெருகி முடியும். இதனால் இந்த குளத்திலிருந்து கீழ் உள்ள 12 குளங்களுக்கு தண்ணீர் கொண்டுபோக முடியும். ஆதலால் இந்த குளத்தை உடனடியாக மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி நான்குநேரி குளத்திலுள்ள கால்வாய்கள் எல்லாம் சரியானபடி செப்பனிடப்படவில்லை. இதனால் தண்ணீர் சரியாக கொண்டுபோக முடியவில்லை. ஆகவே இதை உடனடியாக செப்பனிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்ததாக சங்கரன் கோவில் பக்கத்தில் இருக்கும் கிரியார் திட்டத்தை இதுவரை முடிக்கவில்லை. அதை அவசரமாக முடித்தால் அங்குள்ள மக்களுக்கு மிக நன்மை ஏற்படும். ஆதலால் இதையும் மந்திரி அவர்கள் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதுதவிர நெல்லை மாவட்டத்தில் இருக்கும் கங்கைகொண்டான் குளத்தையும் இதுவரை செப்பனிடப்படாத தெரியவில்லை. அங்கேயுள்ள கால்வாய்களையும் செப்பனிட்டதாக தெரியவில்லை. அதையும் உடனடியாக மராமத்து செய்யவேண்டும் என்று மந்திரி அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

***SRI S. RAMASAMI THEVAR :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரிக்கும் வகையில் சில வார்த்தைகளை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக எமது அரசுதாங்கி தாலுகாவில் பல இடங்கள் இன்றைக்கு வரண்டுபோய் கவனிப்பாரற்று கிடக்கின்றன. அங்கு நீர்ப்பாசன வசதிக்கு எவ்வளவோ வசதிகள் இருந்தும் கவனிக்கப்படவில்லை.

11-30
a.m.

11-35
a.m.

[Sri S. Ramasami Thevar] [12th July 1957]

புதுக்கோட்டை குறுக்கே நின்ற காரணமாக அங்கு பயிராக வேண்டிய நிலங்களுக்கு எல்லாம் தண்ணீர் பாயாது போயிற்று. இதைப் பற்றி 1948-ம் வருஷத்திலிருந்து எவ்வளவோ மனுக்கள் செய்திருந்தும் அது இதுவரை கவனிப்பாரற்று கிடக்கிறது. இதைவிட எத்தனையோ இடங்களுக்கு பல பாசன வசதிகள் செய்யப்பட்டிருந்தும் எங்கள் தொகுதி இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் சிறு நீர்ப்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு மூன்று நிபந்தனைகள் போட்டார்கள். ஒன்று உணவுப் பொருள் விளைவிக்கக்கூடிய பிரதேசமாய் இருக்கவேண்டும், மண் வளம் நிறைந்ததாய் இருக்கவேண்டும், குறைந்த செலவில் ஏற்படக்கூடியதாயிருந்தால் அந்த பகுதிகளுக்கு இந்த சிறு நீர்ப்பாசன வசதி ஏற்படுத்த முடியும் என்று சொன்னார்கள். எங்கள் தொகுதி அத்தனை வளமும், அத்தனை மண் வளமும் நிறைந்ததாய் இருக்கிறது. அதனால் எங்கள் பகுதியில் இருக்கும் காட்டாற்றுக்கு மழை காலத்தில் வரும் எல்லா தண்ணீரும் கடலில் போய் சேருகிறது. அதைக் கட்டுப்படுத்தி கால்வாய்கள் வெட்டி அதன் மூலம் தண்ணீர் கொண்டு போவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், அதன் மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் வளம் பெற்று மக்களுக்கு வாழ்வை அளிக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கு பக்கத்தில் இருக்கின்ற நற்பவளக்குடியில் ஒரு அணை போட்டால் குறைந்த செலவில் அதாவது 6,000 அல்லது 7,000 ஏக்கர்களுக்கு நீர் பாசன வசதி கிடைக்கும். இதை கட்டி முடிப்பதற்கு ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் அதிக பட்சமாக போடவேண்டியிருக்கும். இதேமாதிரி திருநாணூர் குளத்திலிருந்து நீரை கட்டுபடுத்தி அதை தென்புறமாக கொண்டு வந்தால் சுமார் ஆயிரம் அல்லது 2,000 ஏக்கர்கள் நிலங்களை பண்படுத்த முடியும். இதனால் விளைச்சலையும் அதிகமாக பெறக்கூடும். இது நாட்டுக்கும் நன்மையாகும், என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். இன்னும் இந்த மாதிரி சிறு அணைக்கட்டுகளை கட்டிக்கொடுத்தால் எங்கள் பகுதி மக்களின் வாழ்வு நல்ல முறையில் நடக்கும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஏற்கெனவே எங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீரும் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. கோயம்புத்தூர், சேலம் முதலிய ஜில்லாக்களுக்கு எங்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய தண்ணீர் எல்லாம் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி எங்களுக்கு வருத்தம் கிடையாது. எப்படியாவது இந்த மாதிரியான சிறு நீர் தேக்கங்கள் கட்டியாவது எங்களுக்கு தண்ணீரை கொடுக்கும்படி மன்றாடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக இன்னும் பல குளங்களிலிருந்து எரிகளிலிருந்து தண்ணீர் பாய்ச்சும் விதத்தில் அங்கு செல்வாக்கு படைத்தவர்களுக்கும் பெரிய நில பிரபுக்களுக்கும் தான் முதலில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஏழை மக்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள நில பிரபுக்கள் பெரிய செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் இவர்களின் எவல்களை இந்த ஏழை மக்கள் செய்ய மறுத்துவிட்டால் அவர்களுக்கு தண்ணீர் கிடையாது. இதனால் ஒரு ஆண்டு விளைச்சலே போய்விடுகிறது. இந்தமுறையில் பல கஷ்டங்கள் அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறது. ஆகையால் ஏழை மக்களுக்கு சரியான விதத்தில் செய்வதற்குள்ள ஏற்பாட்டை செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அனேக குளங்கள் மராமத்து செய்யப்பட்டிருந்தும் கூட தண்ணீர் வரத்து சரியான விதத்தில் இல்லாததினால் தண்ணீர் சரியாக கிடைப்பதில்லை. வெறும் குளங்களை மாதிரி மராமத்து செய்வதற்காக காண்ட்ராக்ட் காரர்களிடம் கொடுக்கப்படுகிறது. நம்முடைய வரிப்பணம் இவ்விதம் பாழாக்கப்பட கூடாது. சரியான விதத்தில் உபயோகிக்கப்படவேண்டும். ஒரு குளத்தை அல்லது ஏரியை பண்படுத்துவதற்கு முன்னால் அங்கு தண்ணீர் வருவதற்கு வழி இருக்கின்றதா? அங்கு தண்ணீர் வந்தால் நிரந்தரமாக தங்கி நின்று ஏதாவது விவசாயத்துக்கு உதவுமா என்பதை பார்க்க வேண்டும். சில இடங்களில் அவசியமில்லாத வறண்ட குளங்கள் எல்லாம் வெட்டப்படுகின்றன. இதை அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் பல குளங்கள் வலைகள் போல் பின்னப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த குளங்களில் எல்லாம் தண்ணீர் இல்லாததினால் அங்குள்ள மக்கள் பஞ்சத்தால் கஷ்டப்

12th July 1957] [Sri S. Ramasami Thevar]

படுகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னது போல் இரண்டு முன்று திட்டங்களையாவது அதாவது வெள்ளாறு, திருநாளாறு, குளவனாறு போன்ற ஆறுகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தினால் லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்களை பயிரிட முடியும், என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI D. DASARATHAN : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இயற்கை வசதியோடு அநேக இடங்களில் பெரிய திட்டங்களையும், சிறிய திட்டங்களையும் அமைத்து, லாபம் எதையும் எதிர்பாராமல், வியாபார நோக்கம் எதுவும் இல்லாமல் மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக, நம் முடைய நாட்டில் உணவுப் பெருக்கை அதிகரிக்க வேண்டுமென்ற ஒரே ஒரு நோக்கத்தோடு பல பெரிய சிறிய திட்டங்களை அமைத்துக் கொடுத்து, இன்னும் அமைக்க வேண்டும் என்ற யோசனையோடு இருக்கிற நமது சர்க்காரை நான் பெரிதும் பாராட்டுகிறேன். அநேக இடங்களில், நதிகள் பாய்கிற இடங்களிலும், மற்ற இயற்கை வசதியுள்ள இடங்களிலும் பெரிய திட்டங்களை அமைத்து பெருவாரியான பணம் செலவிட்டிருக்கிறது நமது சர்க்கார். நமது நிதியமைச்சரவர்கள் அவர்களது பட்ஜெட் உரையில், இன்னும் இம்மாதிரியான பெரிய திட்டங்கள் செய்ய ஒரு சில இடங்கள்தான் இருக்கின்றன, மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகளின் நீரை கிழக்கே திருப்ப வேண்டுமென்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதுவும் வெகு சீக்கிரத்தில் நிறைவேறும் ஒரு சந்தர்ப்பம் நமக்கு இருக்கிறது. எப்படியிருந்தாலும் நம் நாட்டிற்கு இன்னும் நீர்ப்பாசன வசதிகள் தேவையாய் இருக்கிறது என்பதை யாராலும் மறுக்க முடியாது. அதற்கு, அரசியல் அனுபவம் வாய்ந்தவர்களும், அனுபவம் உடையவர்களும் அநேக கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, நம்மோடு இப்பொழுதும் இச்சபையில் இருக்கிற ராஜா சர் முத்தையா செட்டியார் அவர்கள் முன்பு ஒரு தடவை கூறியிருக்கிறார்கள். முன்னால் சூப்பரண்டிங் என்ஜினியராய் இருந்த ஐயாத்துரை ஐயர் அவர்களுடைய கருத்தை வெளியிட்டார்கள். அவரது திட்டத்தின்படி, சுமார் 30,000 சதுர மைல் வில்லிநாமம் பாய்ச்சக் கூடிய ஒரு திட்டம். அந்தத் திட்டத்தால் செங்கல்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, கோயம்புத்தூரில் ஒரு பகுதி இவ்வளவு இடங்களிலும் பாய்ச்ச முடியும். அதற்காக சுமார் 125 கோடி ரூபாய் செலவாகும் என்றும், பத்துப் பதினைந்து வருடங்களில் அதை முடித்து விடலாம் என்றும் ஒரு கருத்தை தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய திட்டங்களில் இனி செலவிடச் சந்தர்ப்பம் இல்லாததால் சிறிய திட்டங்களில், ஏரி, குளங்களைப் பராமரிக்க நமது சர்க்காருக்கு மிகுந்த அவகாசம் இருப்பதால் அதில் வேண்டிய கவனம் செலுத்தும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லாவில் பாய்கிற, பெரிய அளவில் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற பாலாற்றைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு ஆகிய இரண்டு ஜில்லாக்களிலும் அநேக வருஷங்களுக்கு முன்பு மைசூர் அரசாங்கத்திற்கும், சென்னை அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கைக்கு முன்பாக பெரும் அளவில் வெள்ளம் வந்துகொண்டிருந்ததாக எங்கள் பெரியோர் சொல்லி நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். அந்த உடன்படிக்கைக்குப் பிறகு மைசூர் அரசாங்கம் தண்ணீரைத் திருப்பி அவர்களின் முக்கியமான ஏரிகளான வேதிமங்கலம், ராமசாகரம் என்ற இரண்டு ஏரிகளை அவர்கள் பிரம்மாண்டமான அளவில் மூன்று படியாக ஆக்கி உயர்த்திக்கொண்டு எங்கள் ஜில்லாவிற்கு வெள்ளம் வராமல் தடுத்துக்கொண்டு இருப்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. இதுபற்றி இரண்டு ராஜ்யங்களும் பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்தியும் யாதொருவிதமான பயனும் ஏற்படாதது வருந்தத் தக்கதே. ஆகவே, அதை மறுபடியும் ஊடுறுவிப் பார்த்து பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி இரண்டு அரசாங்கங்களும் ஒத்து வராவிட்டால், அதில் அமைச்சர்களோ, அதிகாரிகளோ

[Sri D. Dasarathan]

[12th July 1957]

தலையிடாமல் மத்தியஸ்தர்களை விட்டு அதில் ஓரளவு நமக்குக் கிடைக்குமா, கிடைக்காதா என்ற ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். அப்படிக் கிடைத்தால் நல்லது, இல்லை, கிடைக்காவிட்டால் வேறு விதமான முறையில் அதை நாம் செய்துகொள்ளலாம். நமக்கு ஆற்றுகால் நிறைய இருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஆலோசித்து நிபுணர்களை வைத்து ஆலோசித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். பாலாறு விஷயமாக அமைச்சர்களும், எங்கள் ஜில்லாவிலுள்ள அரசியல் வாதிகளும், செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் உள்ள அரசியல் வாதிகளும் அதற்காக பாடுபட்டு கொண்டு வருகிறார்கள். இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். செய்யாறு என்ற ஆற்றில், சத்தி விஜயநகரம் என்ற ஊரின் பக்கத்தில் ஒரு சிறிய நீர் தேக்கத் திட்டத்தை அமைக்க, அதற்கு வேண்டிய எஸ்டிமேட்டும் போட்டாய்விட்டது. ஆனால் அது இன்னும் அமலுக்கு வரவில்லை. அதையும் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், தென்னூர் கிராமத்திற்குப் பக்கத்தில் ஒரு நீர் தேக்கத்தைக் கட்டினால், வந்தவாசி, செய்யூர் கிராமங்களில் உள்ள ஏரிகளுக்கு நல்ல நீர் வசதி ஏற்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். கிணற்றுப் பாய்ச்சல் நஞ்சைகள் இருக்கிறது, எங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி கண்டிப்பாக அளிக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கலிடம், அது அவர்களுடைய இலாகாவாக இல்லாவிட்டாலும் அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நீர்ப்பாசன ஏரிகளில் நீர் இல்லாவிட்டாலும், கிணறு வெட்டி பம்பு வைத்து தண்ணீர் எடுக்கலாம். ஆக, எங்கள் பிரதேசங்களுக்கு மின்சார வசதி ஏற்படுத்தி அதற்குண்டான நீர்ப்பாசன வசதி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. E. CHANDRASEKARA NAYAGAR : சபாநாயகர் அவர்களே,

இந்த சபையில் வைத்துள்ள நீர்பாசன மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக, மேஜர் இரிகேஷன் திட்டங்களில்தான் நமது சர்க்கார் அதிக கவனம் செலுத்தி வந்திருக்கிறது. இப்பொழுது சாதாரணமாக நீர்ப்பாசனமானது, தரையின் மேலே ஓடும் நீரைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது, பருவ கால மழையின் மூலம் கிடைக்கும் நீரைப் பயன் படுத்திக்கொள்வது, தரைக்கு அடியில் மறைந்து கிடக்கும் நீரைப் பயன் படுத்திக்கொள்வது என்ற முறைகள் இருக்கின்றன. அந்த முறையில், தரையின் மேல் ஓடும் நீர்களை நாம் அநேகமாக பயன் படுத்திக் கொண்டாகி விட்டது. பருவ கால மழையின் மூலம் கிடைக்கும் நீரைப் பயன் படுத்திக் கொள்ள ஓரளவு ஏற்பாடுகள் செய்யக்கொண்டு வரப் படுகிறது. ஆனால், தரையின் கீழ் மறைந்து கிடக்கும் நீர் நிலைகளை சரியான முறையில் பயன் படுத்திக்கொள்ள நாம் இன்னும் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நமது ராஜ்யத்தில் தரையின் மேல் ஓடும் நீர்ப் பாசனத் திட்டமும், பருவகால மழை சரியாக இல்லாததாலும், ஒரு பொருளாதார அமைப்பை உண்டாக்குவதற்கு தரையின் கீழ் உள்ள நீர் நிலைகளை நல்ல முறையில், சரியானமுறையில் பெரிய அளவில் நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்; அதற்காக ஒரு ஆராய்ச்சியை நாம் சரியான முறையில் நடத்தவேண்டும். லிப்ட் இரிகேஷன் முறை எந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும், அது மற்ற நாடுகளில் எப்படி நடக்கிறது; நாம் எப்படிச் செய்யவேண்டும் என்றெல்லாம் ஆலோசித்து ஒரு முறையைக் கையாளவேண்டும். கடந்த ஆண்டில் மைனர் இரிகேஷனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட ரூபாய்க்கும் குறைவாக செலவு செய்யப் பட்டிருப்பதால் இந்த ஆண்டு அதைக் குறைக்க வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. நான் சொல்வது என்னவெனில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த வர்களைக்கொண்டு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அபிவிருத்தி செய்ய ஒரு “காம்ப்ரிஹென்சீவ்” ஸ்கீம் தயார் செய்யப்படவேண்டும். நமது ராஜ்யத்தில் தரையின் கீழ் மறைந்து கிடக்கும் நீர் நிலைகளை எவ்வாறு பயன் படுத்தலாம் என்பது பற்றி ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தி, நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களைக்கொண்டு ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தி அந் நீர் நிலைகளைப் பயன் படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக, மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்தோ

12th July 1957]

[Sri A. E. Chandrasekara Nayagar]

அல்லது வெளி நாடுகளிலிருந்தோ நல்ல நிபுணர்களைக் கொண்டுவந்து சரியான ஒரு ஆராய்ச்சி நடத்தவேண்டும். அப்படி நடத்தினால்தான் நமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். பெரிய நீர்ப் பாசன திட்டங்களில் கவனம் செலுத்திவிட்டு சிறிய திட்டங்களை மறந்து விட்டோமானால், அதனால் அதிக பாதகம் ஏற்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். ஏன் என்றால் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்களை நீர்ப் பாசனத்தின்கீழ் கொண்டுவந்துவிட்டோம் என்று சம்மா இருந்துவிடுவோம். பல வருஷங்களுக்கு முன்னால் நம் முன்னோர்கள் திட்டமிட்டுச் செய்த சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நாம் மறக்கக்கூடாது. ஆகையால் நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை 25 ஏக்கர்களுக்கு மேல் பாயும் திட்டங்களை கணக்கெடுத்து அவைகளை எந்த முறையில் அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டும்.

தென்னாற்காடு ஜில்லா வரண்ட பிரதேசம். “லிப்ரு இறிகேஷன்” மூலம் விவசாயம் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவில் இந்த ஆராய்ச்சியை முதலில் நடத்தவேண்டும். இப்போது பெண்ணை ஆற்றில் ஓடும் தண்ணீர் பருவ காலத்தில் வரும் வெள்ளத்தினால், 50 சத விசிகம் வீணாகிறது. அதை பல்லாண்டுகளாக இருக்கும் காவிரிப்பாக்கம் எரிக்கு திருப்ப திட்டம் தயாரித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், தாலுகாவிலும் உள்ள சிறு நீர் பாசன திட்டங்களை மக்களின் தேவைக்கும், நாட்டின் நன்மைக்கும் உகந்தபடி அமைத்து, இயற்கை வளங்களையும் நல்ல முறையில் உபயோகிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய திட்டங்களுக்கு செலவழிக்கும் விஷயத்தில், நிதி, காலம், மற்றும் திட்டம், இம் மூன்றும் சரியான முறையில் யோசித்து அமைத்து, பணத்தை வீணக்காமல், விரும்பும் செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI A GOVINDASAMY : அன்புள்ள தலைவர் அவர்களே, நம் தமிழ் நாட்டில் பெரிய நீர் தேக்க திட்டங்கள் இல்லாததற்கு காரணம் பெரிய ஜீவ நதிகள் இல்லை என்ற நிலைமையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி எடுத்துச்சொல்கிறார்கள். ஆனால் வட நாட்டில் நீர் தேக்க திட்டங்களுக்கு நூற்றுக்கணக்கான, கோடி ரூபாய்களை செலவு செய்ய திட்டம் தீட்டிவருகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். இந்த நிலையில் நாம் இருக்கும்போது, அந்த அளவு தொகையைப் பெற்று “ஆர்டி பிஷியல்” முறையில் மழையை உண்டுபண்ண நமது அரசாங்கம் ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இது இல்லா விட்டால் இருக்கின்ற சிறிய திட்டங்களையாவது உடனடியாக செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இத்துடன் நேற்று திரு. கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிட்ட குளித்தலையிலுள்ள குடிசைத் திட்டத்தையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் பல அணைக்கட்டுகள் தூர்ந்துபோய்விட்டன. மண்மேடிட்டிருக்கிறது. பெண்ணையாற்றில் 12 அணைகள் மண் மேடிட்டிருக்கிறது. இதை சீர் செய்வது அரசாங்கத்தின் பொருப்பு. கடலூர் அருகாமையிலுள்ள திருவதி, திருவேந்திபுரம் அணைகளையும் புகைப்படம் எடுத்து அரசாங்கத்துக்கு அனுப்பியுள்ளோம். இதுவரை மண்ணை அப் புரப்படுத்த அரசாங்கம் ஒருவித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. கடந்த ஐந்து வருஷமாக விழுப்புரம் தாலுகா பனமலை எரிக்கு நந்தன்கால் வாய்க்கால் வழியாக தண்ணீர் வர வசதி இருந்தது. இதை சரிப் படுத்தினால் 5 ஆயிரம் ஏக்கரா நிலம் அதிக சாகுபடிக்குக் கொண்டுவர முடியும். ஒவ்வொரு வருஷமும் இந்த மான்யம் வரும்போது இதை வற்புறுத்தி இருக்கிறேன். ஆனால் அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதை சொல்லாமல் இருக்கமுடியவில்லை. வளவனூர் எரி தூர்ந்து மண் மேடிட்டிருக்கிறது. அதை ஆழப்படுத்தி கரையை உயர்த்தினால், பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா நிலம் சாகுபடி செய்ய

[Sri A. Govindasamy]

[12th July 1957]

முடியும். விக்ரவாண்டி பிரென்ஞ்சு வாய்க்காலிருந்து வெட்டுக் காடு கிராமத்திற்கு சப்ளை சானல் வேண்டுமென்று கேட்டு 1953-ல் என்ஜினியர் தீட்டிய திட்டம் அப்படியே இருக்கிறது. இதற்கு ரூ. 3,000 தான் செலவாகும். இந்த சிறிய திட்டங்களுக்குக்கூட அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தாமல் காலம் கடத்தி வருகிறார்கள்.

மாவட்டத்தில் நடக்கும் நீர்பாசன மகாநாட்டில், ஜில்லா கலெக்டர் என்ஜினியர், எம். எல். ஏ.-க்கள்கூட தீட்டிய பல திட்டங்கள், நடைமுறைக்கு வரவில்லை. இருந்தாலும் இம்மாதிரி திட்டங்களில் என்ஜினியர் கவனம் செலுத்தாமல் காலம் கடத்துகிறார்கள். நாங்கள் சொல்லும் சிறிய திட்டங்களை நிறைவேற்றினால் கிராமங்கள் அனைத்துக்கும் நீர்பாசன வசதி ஏற்படும். அரை வருஷ நீர்பாசன மகாநாட்டை மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாக கூட்டவேண்டும். தாலுகாக்களில் ஒரு கமிட்டி நிறுவி கிராம விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளை, அங்கு நடக்கும் கமிட்டி திட்டங்களில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். ஒரு மகாநாட்டில் சொல்லப்படும் குறைகள் மறு மகாநாடு கூடுமுன் பரிசீலனை செய்து வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டது என்பதை வெளியிடவேண்டும். இதுவரை என்ஜினியர்கள், கலெக்டர்கள், தீட்டும் திட்டங்கள் அவர்களால் ஏன் தயாரிக்கப்பட்டது, என்ன நடந்து இருக்கிறது, என்ற இரண்டொரு காரண காரியங்களைச் சொல்லி, மெம்பர்களை சமாதானப்படுத்தத்தான் இம்மாதிரி மகாநாடுகள் உபயோகிக்கப்பட்டன, அது இல்லாமல் வட்டாரத்தில் உள்ள எம். எல். ஏ.-க்கள் சொல்லும் மக்களின் குறைகளை கவனித்து அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறேன்.

விழுப்புரம் தாலுகாவில் கண்டமங்கலம் பிரிக்காவில் சின்னப்பாபு சமுத்திரம் பெரியப்பாபுசமுத்திரம் என்ற இடங்களில் சப் சாயில் தண்ணீர் கிடைக்குமென்று சொல்கிறார்கள். அதை உடனடியாக பிரயோஜனப்படும் வகையில், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

திரு. லி. பி. ராமசாமி அய்யர் ஏற்கெனவே Trans-Continental canal என்று சொல்லப்படும் ஒரு திட்டத்தை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். அதாவது கங்கை, யமுனா தண்ணீரை, கோதாவரி, கிருஷ்ணா பெண்ணை வழியாக தமிழ் நாட்டிற்கு கொண்டுவர ஒரு திட்டம் தீட்டினார்கள். அந்தத் திட்டத்தை ஆராய்ந்து நடவடிக்கை எடுத்து தமிழர்களின் குறையை தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தென்மண்டல மகாநாடு முடிவு செய்த பிரகாரம் கோதாவரித் தண்ணீரையும் பரம்பிக்குளத் திட்டத்தையும் உடனடியாக நிறைவேற்றினால் தமிழ் நாட்டின் தண்ணீர் பிரச்சனை தீரும். இந்த விஷயங்களில் அரசாங்கம் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து பாடுபடுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI T. M. NALLASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் மான்யக்கோரிக்கையின் பேரில் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் வெட்டுப் பிரேரேனையை பிரேரேபித்து தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துக் கூறினார்கள். அப்படி செயிவர்களில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் ஸ்ரீ கருணாநிதி அவர்கள் குறிப்பிட்ட இரண்டு சமாதாரங்கள் என்னுடைய சிந்தனையை தூண்டுவதாக அமைந்திருக்கிறது. ஒன்று, இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் 10 லட்சம் 12 லட்சம் ஏக்கர பாயும்படியாக வடக்கே உள்ள ராஜ்யங்களில் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றபோது தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சுமார் 2 லட்சம் ஏக்கரத்தான் பாசனத்துக்கு வரும் என்று குறிப்பிட்டது உண்மையாகவே இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களின் உள்ளத்தைத் தொடுவதாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உண்மையாகவே அம்மாதிரி இருக்கிறதா அல்லது அவர்கள் கொடுக்கக்கூடிய புள்ளி விவரங்கள் தவறானதா என்பது பற்றி நீர்பாசன இலாகா மந்திரி அவர்கள் தெளிவாக அவருடைய முடிவுரையில் விளக்கம் கொடுப்பது பொருத்தமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக மூன்று கோடி ரூபாய் செலவிட்டு அதனால் பயன்படக் கூடிய திட்டங்களினால் 4,000, 5,000 ஏக்கர்தான் பாசனம் பெறுகிறது.

12th July 1957] [Sri T. M. Nallaswami]

10, 12 லட்சம் செலவு செய்தால் 10,000 ஏக்கர் பயன்பெறக்கூடிய திட்டங்களை எல்லாம் இன்னும் பரிசீலிக்கப்படாமல் அல்லது எடுத்துக் கொள்ளப்படாமலும் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார்கள். உண்மையாகவே அது வருந்தத்தக்கதுதான். நமது நாட்டிலே மிகவும் குறைந்த செலவில் அதிக பயன் தரக்கூடிய திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவது மிகவும் நல்லது. அந்த வகையிலே கரூர் தாலுகாவில் உள்ள குடகனூர் திட்டம் நீண்டகாலமாக பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அங்குள்ள எஞ்சினியர்கள் இந்த திட்டத்திற்கான பரிசீலனையை முடித்து 10 லட்சம் ரூபாய் செலவில் அதை நடத்த முடியும் என்றும் அப்பிராயம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அப்படி நடத்தினால் 10,000 ஏக்கர் வரை பாயும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அம்மாதிரியான திட்டங்களுக்கு எல்லாம் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது வரை இந்த திட்டம் பரிசீலிக்கப்படாமல் இருந்தால் ஏன் அந்த இலாகா இதை எடுத்துக் கொள்ள வில்லை என்பதற்கு விளக்கம் இந்த சபைதரல் கொடுத்தால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கனம் மந்திரி அவர்களை கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு தெரிந்த வரையில் மூன்று விதமான நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது, சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள், நடுத்தரமான திட்டங்கள், “மல்டி பர்ஸ்” திட்டங்கள். இந்தத் திட்டங்களில் நல்ல கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சிறு நீர்ப்பாசன திட்ட தலைப்பின் கீழ், சர்க்கார் செலவில், குளங்களை வெட்டியும் பாதாளக் கிணறு மூலமாக கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீரை 50, 100, ஏக்கரவுக்கு கொடுத்தால் மிகவும் நல்லதாக இருக்கும். பெரிய திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது ஆங்காங்கு வறண்ட பிரதேசங்களில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நடுத்தரத் திட்டங்கள் என்ற முறையிலே கரூர் தாலுகா ராஜாம்பாளையத்தில் ஒரு அணை கட்ட முடியும். அதன் மூலம் கிடைக்கக் கூடிய தண்ணீர் 10,000 ஏக்கருக்கு பாயும் என்று அங்குள்ளவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒவ்வொரு முறையும் சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்ட என்ஜினியர்கள் அல்லது மந்திரிகள் வரும் பொழுது அவர்களிடம் மனுக்கள் கொடுத்து வருகிறார்கள். இந்த அணை ஏற்பு பொறுத்த வரையில் அங்குள்ள ஒரு முக்கியஸ்தர் ராமசாமி கவுண்டர் என்பவர் இந்தத் திட்டத்தை நல்ல முறையிலே நடத்த முடியும் என்பதை பரிசீலனை செய்து பல புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து தாசில்தார், கலெக்டர், என்ஜினியர், சூபிரின்டென்டிங் என்ஜினியர் வரைக்கும் பல ஆண்டுகளாக அலைந்தார்கள். இது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான்கு அல்லது 5 ஆண்டுகள் இடைவிடாத முயற்சிக்கு பிறகு பலன் கிடைக்காமல் போகவே கடைசியாக ராஜாம்பாளையத்தில் அணை கட்டப்படவேண்டிய இடத்திலே தற்கொலை செய்து கொண்டார்கள். ஏற்கனவே அந்த இடத்தில் ஒரு அணை இருந்து சுமார் 3,000 ஏக்கருக்கு பாசன வசதி கிடைத்து வந்தது பிறகு இது கைவிடப்பட்டது. மீண்டும் அங்கு ஒரு அணை கட்டப்பட வேண்டும் என்ற முயற்சி ஈடேறுதலால் ராமசாமி கவுண்டர் அந்த இடத்திலேயே தற்கொலை செய்துகொண்டார். இந்த அணையை சர்க்கார் எடுத்து நிறைவேற்றுவதோடு இதற்கு ராமசாமி கவுண்டர் அணை என்று பெயர் வைத்தால் மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். இன்னும் பல திட்டங்கள் பரிசீலனையில் இருந்து வருகின்றன. அவைகள் நிறைவேற்றப்படவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இம்மாதிரியான திட்டங்கள் “Proper channel” வழியாக அதாவது என்ஜினியர், சூபிரின்டென்டிங் என்ஜினீர், மூலமாக மந்திரி அவர்களுக்கு புள்ளி விவரங்களோடு வரும்போது அந்தத் திட்டங்களில் பல வெற்றிகரமாக அமுலாக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு அவைகள் கைவிடப்பட வேண்டியதுதான் என்ற முடிவுக்கு வந்து விடுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள் அக்கரையாக சொல்லக்கூடிய திட்டங்கள் பற்றி பரிசீலனை செய்யும் பொழுது, உண்மையாகவே அங்கத்தினர்கள் இருக்கும் பொழுதே என்ஜினியர்களோ அல்லது சர்க்கார் சம்பந்தப்பட்டவர்களோ கூட இருந்து புள்ளி விவரங்களை சேகரிப்பது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். என்னுடைய மேல் குறித்த ஆலோசனைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு

[Sri T. M. Nallaswami]

[12th July 1957]

கனம் கருணாநிதி அவர்களின் வாதத்திற்கு மந்திரி அவர்கள் முடிவுரையில் கண்டிப்பாக தகுந்த பதிலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* SRI K. R. VISWANATHAN : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து, சில விஷயங்களை சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் தாலுகா மிகவும் வரண்ட பிரதேசம் என்பதையும், நீர்ப்பாசன வசதி குறைவு என்பதையும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் சிறு பகுதி பயன்படக்கூடிய அளவில் புல்லம்பாடி திட்டத்தை சர்க்கார் நிறைவேற்ற முன் வந்திருக்கிறார்கள். இதற்காக 1½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருந்தாலும், இந்த ஆண்டு மூலதனச் செலவின் கீழ் 15 லட்ச ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன்படி பார்க்கப்போனால் இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள்ளே இந்த வேலை முடியாது. அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில்தான் இந்த வேலை முடியுமோ என்று அஞ்சவேண்டியிருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள்ளேயே நிறைவேற்றி வைக்கும்படி துரிதமான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் கீழ் பகுதியிலே 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கல்லடிக்குடைய கால்வாய் வெட்டப்பட்டது. வடவாருக்கு இடது பக்கத்தில் 'லோயர் அனைக்கட்டு'க்குப் பக்கத்தில் 2, 3 மைல்களுக்குள்ளே தொடங்கி, 4, 5 மைல்கள் ஓடி பல ஊர்களுக்கு பாசனம் கொடுக்கிறது. இந்தக் கால்வாயின் மதகிலே இருக்கும் ஷட்டர்கள் மூடப்பட்டாலும் திறந்திருந்தாலும் எப்பொழுதும் தண்ணீர் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. கல்லடிக்குடைய கால்வாயில் இரு கரைகளிலும் பெரு வெள்ளம் அடித்து மேற்குப் பக்கத்து கரையை நாசப்படுத்தி, கிழக்குப் பக்கத்தில் சரியானபடி வடிவாய்க்கால் இல்லாத காரணத்தினால், இந்தக் கால்வாய் சரிவர பயன்படவில்லை. இதைச் சேர்ந்த ஐந்து கிளை பாசன கால்வாய்கள் மணல் தூர்ந்து பயன்படாமல் இருக்கின்றன. அதுவும் அல்லாமல் இங்குள்ள கிராமவாசிகள் தங்களையே எருதழை முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டுபோவதற்கு கல்லடிக்குடைய கால்வாய்க்கு குறுக்கே பால் வசதிகள் செய்யப்பட்டவில்லை. வீரப்போகம், பிள்ளையார்பாளையம் போன்ற கிராமங்களிலிருந்து பக்கத்து வயல்களுக்கு எருதழைகளை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு வசதிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

உடையார்பாளையம் தாலுகாவில் இந்த ஆண்டிலே ஒரு பெரிய வசதியை சர்க்கார் செய்துகொடுத்திருப்பதை நினைவுக்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். இந்திய சர்க்கார் அமெரிக்கா சர்க்காரோடு செய்து கொண்டுள்ள ஒப்பந்தப்படி 7, 8 இடங்களிலே ஆழக்குழாய் கிணறுகள் (tube wells) போடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கிணறுகளிலிருந்து அநேகமாக எல்லா இடங்களிலும் வெற்றிகரமாக தண்ணீர் கிடைக்கிறது. மணிக்கு 29,000 அல்லது 30,000 காலன்வரைக்கும் சில இடங்களிலே தண்ணீர் கிடைக்கிறது. ஒரு இடத்தில் "artesian" ஊற்று கூட கண்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. குழாய் கிணறுகள் போடும் வேலையை இந்திய சர்க்கார் முடித்துக்கொண்டுவிட்டார்கள். மேற்கொண்டு இந்தக் கிணறுகளிலிருந்து பாசன வசதிகளைச் செய்ய ராஜ்ய சர்க்கார் இந்த ஆண்டு வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒரு தொகையும் ஒதுக்காது பற்றி நான் மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன். 1957-58 நிதி ஆண்டுக்குள்ளேயே இந்த வேலையை துவக்காமல் விட்டுவிடுவார்களோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஆழக்குழாய் கிணறுகளின் மூலம் பாசன வசதி ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய வேலைகள் இராச்சிய சர்க்காரின் பொறுப்பு ஆகையால் ஆற்றறை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆழக்குழாய்க் கிணறுகள் தோண்டவேண்டிய இடங்களைக் குறிக்கின்ற பூமி நூல் வல்லுநர்கள் (Geologist) தாலுகாவைச் "சர்வே"

12th July 1957] [Sri K. R. Viswanathan]

செய்து பார்த்ததிலே இன்னும் பல இடங்களில் இம்மாதிரி ஆழக் குழாய்க் கிணறுகள் போட வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று கண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி சர்க்காருக்கு அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி அவர்கள் எந்த எந்த இடங்களிலே மேலும் போடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்களோ, அந்த இடங்களில் எல்லாம் உடனடியாக ஆழக் குழாய்க் கிணறுகள் போடுவதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் சர்க்கார் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பல பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் ஜில்லா நீர்ப்பாசன மகா நாட்டிலே சிபார்சு செய்யப்பட்டு மாகாண எஞ்சினியர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் இங்கு வந்து இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகள் ஆகியும், இதுவரைக்கும் “சாங்ஷன்” செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. உடையார்பாளையம் தாலுகா, ஆண்டிமடம் பிர்க்காவுக்குப் பயன்படக்கூடிய செங்கால் ஓடை, செந்துறைப் பிர்க்காவுக்குப் பயன்படக்கூடிய செந்துறை ஓடை ஆகிய திட்டங்களும் தலைமை இன்ஜினீர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகள் ஆகியும், ஏதோ மத்திய சர்க்காரிலிருந்து உத்தரவு வரவேண்டும், வரவேண்டும் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் அந்தத் திட்டங்கள் இடம் பெற்றிருக்கும். இந்த ஆண்டு அவைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்த்தும், அந்த திட்டங்கள் இதுவரை எடுக்கப்படாமைக்கு நான் வருந்துகிறேன். மிக விரைவிலே அந்தத் திட்டங்கள் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டும். அப்படி எடுத்துக் கொண்டு நிறைவேற்றினால், வரண்ட பிரதேசமாகிய உடையார்பாளையம் தாலுகா நீர்ப்பாசன வசதி பெற்று, நஞ்சை விளைச்சல் ஏற்படுவதற்கு இடம் ஏற்படுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, ஜமீனியமிருந்து எடுக்கப்பட்ட உடையார்பாளையம் பிரதேசம் பல ஏரிகளை உடையதாக இருக்கிறது. உதாரணமாக, புதுக்குடி ஏரி பெரிய ஏரி. சோழ அரசர் காலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கராக களுக்குப் பாசனம் கொடுப்பதற்கு வசதியாக இருந்த அந்த ஏரி இன்றைக்குப் பாழாக கிடக்கிறது. அந்த ஏரியைச் சீர்திருத்தி பாசனத்திற்கு உபயோக முள்ளதாக்கச் செய்ய வேண்டும். நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளாக நான் இதைப் பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும், சர்க்கார் பரிசீலனை செய்தும் வந்திருக்கிறார்கள்.

முதலாவது—பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் பரிசீலனை செய்தார்கள்; உணவு உற்பத்தியெடுக்குத்திட்டத்தின் கீழ் பரிசீலனை செய்தார்கள். அதற்குப் பிறகு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தின் கீழ் பரிசீலனை செய்தார்கள். எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து கடைசியாக கைவிட்டு விட்டார்கள். காரணம், அத்திட்டம் மேற்கொள்வதால் சர்க்காருக்கு லாபம் இல்லை என்ற ஒன்றே தான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. இம்மாதிரி வரண்ட பிரதேசங்களில் பாசன வசதி செய்யும் திட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் லாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஒவ்வொரு திட்டத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளுவது சரியல்ல. அந்தப் பிரதேசத்திற்கு அந்தத் திட்டத்தை மேற்கொள்ளுவதினால் பயன் விளைகிறதா இல்லையா என்பதைத் தான் நோக்க வேண்டுமே தவிர, லாபத்தை முக்கியமாக நோக்கக் கூடா தென்று கூறிக்கொண்டு, நான் இத்துடன் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI S. KHADIR SHERIFF: கனம் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது 12-13 இந்த நீர்ப்பாசன மான்யத்தை நான் முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். p.m. என்னுடைய வாலாஜா தாலுகாவில் என்னுடைய ஆற்காடு தொகுதி இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் அனேக ஏரிகள் மண் அடைத்துக்கொண்டு நிறைய தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ள இயலாத நிலையில் இருக்கின்றன. சங்கரநல்லூர், கலவை, திமிரி இம்மாதிரி இடங்களில் உள்ள ஏரிகள் மண் அடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளுக்குத்

[Sri S. Khadir Sheriff]

[12th July 1957]

தண்ணீர் வந்தபோதிலும், 9 மாதம் வரையில் பாசன வசதிக்குத் தண்ணீர் கொடுத்துக்கொண்டிருந்த ஏரிகள் 3 மாதங்களுக்குக் கூட தண்ணீர் கொடுக்க முடிவதில்லை. அந்த ஏரிகளில் இருக்கும் மண்ணை வாரி எடுத்தால், அவைகளில் நிறையத் தண்ணீர் தேங்கி அதிக மாதங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுக்க வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, சர்க்கார் தகுந்த உத்தரவு பிறப்பித்து, அந்த ஏரிகளிலிருந்து தூர் வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் வாலாஜா தாலுகாவைப் பொருத்தவரையில், நீர்ப்பாசனத் திட்டங்கள் எங்களுக்குக் குறைவாக இருக்கின்றன. எங்களுக்கு எந்த அணைக்கட்டிலிருந்தும் தண்ணீர் வருவது இல்லை. ஏரிகளுக்குத் தண்ணீர் போகவும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கவில்லை. என்னுடைய சின்ன அபிப்பிராயம் ஒன்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். வேலூரிலிருந்து செய்யாறு வரையில் பாலாறு போகிறது. அந்தப் பாலாறு ஓரத்தில் பெரிய கிணறுகள் எடுத்தால், அந்த ஆற்றில் தண்ணீர் வராத காலங்களில், அந்தக் கிணறுகளிலிருந்து பம்பு செட்டுகள் மூலமாக தண்ணீர் இரைத்தால் பயிர் செய்வதற்கு வசதி ஏற்படும். அப்படி கிணறுகள் அமைத்துக்கொள்ள வசதி செய்தால், ஒவ்வொரு கிணற்றிலிருந்தும் கிடைக்கும் தண்ணீரைக் கொண்டு 50 முதல் 60 ஏக்கர் வரையில் நிலம் பயிரிடுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். அம்மாதிரி செய்தால் விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் ஏற்படும். பாலாற்றுத் தண்ணீர் கிடைக்காதவர்கள் இம்மாதிரி கிணற்றுத் தண்ணீரைக் கொண்டு விவசாயம் நடத்துவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும். இதைக் குறிப்பாக சர்க்கார் மூலமாகச் செய்தால், விவசாயிகளுக்குத் திருப்திகரமாக இருக்கும். அப்பொழுது அவர்கள் அதிகமாகத் தீர்வை கேட்டாலும் கொடுப்பார்கள்.

ராணிப்பேட்டையிலுள்ள பாரி கம்பெனியாருடைய ஆலையிலிருந்து வரும் அசுத்தம் கலந்த தண்ணீரில் “ஆலிடு”-ம் கலந்திருப்பதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. சந்திரசேகர நாயகர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த அசுத்தமான தண்ணீர் கால்வாயில் போய்ச் சேருகிறது. அந்தக் கால்வாய் மூலம் வரும் தண்ணீரைக் கொண்டு சுமார் இரண்டாயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் பயிரிட வேண்டியிருக்கிறது. ஏதோ கால்வாயில் தண்ணீர் வருவதைக் கொண்டு ஆசைப்பட்டு விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதோடு “ஆலிடு” தண்ணீர் கலந்துகொண்டு போவதால், அந்தப் பயிர் பூராவும் நாசம் அடைந்து விவசாயிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. மந்திரி அவர்கள் தயவு செய்து இதைக் கவனித்து, உடனடியாக அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப் படுத்தி, அசுத்தத் தண்ணீர் அக்கால்வாயில் கலக்காமலிருப்பதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்தப் பிரச்சனை பத்து, பதினேழு வருஷங்களாக இருந்து வருகிறது. யாரும் இதுவரை அதைக் கவனிக்காதது வருந்தத்தக்கது.

மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இப்பொழுது இங்கு இருப்பதால் அவரிடம் நான் ஒன்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ராணிப்பேட்டைக்கும் ஆற்காட்டுக்கும் இடையில் ஓடும் பாலாற்றுக்கு ஒரு பாலம் கட்டப் பட்டு வருகிறது. ராணிப்பேட்டை பக்கத்திலும் ஆற்காடு பக்கத்திலும் ஒரு அளவுக்குச் சாதாரண ரோடு போட்டு முடுகிறார்கள். அதனால் ஆற்காட்டுப் பகுதிக்கே பெரிய ஆபத்து ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். பொது மக்களும் அதைப்பற்றி கஷ்டப்படுகிறார்கள்.

இன்னொரு ஆறு இந்தப் பாலத்திற்கு மூன்றாவது மைலில் கலக்கிறது. சாதாரணமாக வெள்ளம் வந்தால் ஆற்காட்டில் ஜலம் வரும். பாலத்தில் கால் பகுதி ரோடாகப் போட்டு மூடுவதால் ஊருக்குள் ஜலம் வந்துவிடும். இதைப்பற்றி அங்கிருக்கும் இன்ஜினியரிடம் நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இது விஷயமாக பிரதம இன்ஜினியருக்கு சர்க்கார் உத்தரவு போட்டு, நேராகப் பார்த்து வரும்படி செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

12th July 1957]

[Sri S. Khadir Sheriff]

இப்பொழுது அனேமகமாக சில இடங்களில் ஆற்றுப் பாசனம் கிடை யாது. கிணறுகளும் கிடை யாது. விவசாயிகள் அனேமகமாக கஷ்டப்படு கிறார்கள். இம்மாதிரி பாசன வசதிகள் இல்லாத இடத்தில் புறம்போக்கு நிலத்தில் பெரிய பெரிய கிணறுகளை சர்க்கார் மூலமாக எடுத்துக் கொடுத் தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படும்.

வாலாஜா தாலுகாவில் மேலக்குப்பம் கிராமம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த ஊரில் ஒரு பெரிய ஏரி உடைந்து போய் 20 வருஷம் ஆகிறது. அது இன்னும் கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. அனேக வருஷங்களாக அப் படியே இருக்கிறது. அதை ரெவின்யூ மந்திரி அவர்களும் நேராகப் பார்த்திருக்கிறார். இருந்தாலும் இன்னும் அதைப்பற்றி கவனிக்கவில்லை. அந்த ஏரியைக் கவனித்து, கட்டினால், மூவாயிரம் ஏக்கர் வரை விவசாயம் செய்யலாம். அதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்கும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய ஜில்லாவில் மந்திரி அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்த போது, அநேக அங்கத்தினர்கள் அவர்களிடம் குறைகளை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்போல மந்திரி அவர்கள் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் மூன்று நாட்கள், நாளைத் நாட்கள் “காம்பு” செய்யவேண்டும். அப் பொழுது அந்தந்தத் தொகுதி அங்கத்தினர்களையும் கூட்டிச் செல்லவேண் டும். அவ்விதமாக ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் மக்களுக்கு என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்பதை நேரிடையாகக் கேட்டு அறிந்தால் மக்களுடைய குறைகள் தீரும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மந்திரி அவர்களும் அப்படியே செய்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டு என்னுடைய பேச்சை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. SELVARAJ : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன 12-20 மானியத்திற்குப் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் சிதம்பரம் போன்ற சில தாலுக்காக்களைத் தவிர மற்றவைகள் மிகவும் வறண்ட பிரதேசமாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்தத் தாலுகாக்களில் எவ்விதமான நீர்ப்பாசன வசதியும் ஏற்படவில்லை என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். போன ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நெய்வேலிப் பிரதேசத் தில் 101 போர் வெல்கள் அமைக்கப்பட்டு அதனால் செனகரியங்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. அந்த கிணறுகளுக்குச் செலவான தொகை 8.80 லட்சம். ஒரு கிணறுக்கு எண்ணுமிரத்து எழுநூறு ரூபாய். அவை 101 கிணறுகளுக்குச் செலவானவை. அதனால் ஐயாயிரத்து அறுநூறு ஏக்கர நிலம் சாகுபடி செய்யப்படுகின்றது. ஒரு போர் வெல் 52 ஏக்கர வுக்கு பயன்படுகிறது. இந்த விதமாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் விவசாயிகளிடமிருந்து ஏக்கராவுக்கு நாற்பது ரூபாய் கிஸ்தி வசூல் செய்யப்படுகிறது. மொத்தச் செலவில் நாலில் ஒரு பாகம், கால் பங்கு ஒரு வருஷத்தில் நிலத்திலிருந்து கிடைக்கிற கிஸ்தியில் சரியாகிவிடுகிறது. இதனால் அதிகப் பயனும் மக்களுக்கு ஏற்படுவதால் இந்த முறையை தென்னாற்காடு ஜில்லா பூராவுக்கும்—குறிப்பாக விருத்தாசலம், கடலூர், சிதம்பரம் போன்ற தாலுக்காக்களில் நீர் ஊற்றுகள் அதிகமாக இருப்பதனால் இங்கும்—விஸ்தாரிக வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதனால் விவசாயம் அதிகம் பெருகும்.

அடுத்தபடியாக கள்ளக்குறிச்சியில் ஒரு அணைகட்டி மணிமுத்தாறு தண்ணீர் வீணாகப் போகாதவாறு தடுத்து நிறுத்தினால் அதன் மூலமாக கள்ளக்குறிச்சி, விருத்தாசலம் போன்ற தாலுக்காக்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்று இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் தொழுதார் பிரெஜெக்ட் படி வெல்லிங்டன் ரிசர்வாயர் மராமத்து செய்ய இவ்வாண்டு தொகை கொஞ்சமாகத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அது போதாது. அதிகமாக அதற்கு வேண்டிய நிதியை ஒதுக்கி ஏரியில் உள்ள மண்ணை அப்புறப்படுத்தினால் அதிகமான தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[12th July 1957]

SRI A. MARIAPPAN : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து நான் ஒரு சில விஷயங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எங்கள் ஜில்லா நீர்ப்பாசனத்தில் மிகவும் பிற்பாக்கான ஜில்லா. தொப்பையாற்றைப்பற்றி நாற்பது ஆண்டு களுக்கு மேலாகவே சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அதில் அனை கட்டவேண்டுமென்று பலமுறை கோரிக்கை செய்து இருக்கிறோம். ஆனால் யாரும் அதைப்பற்றிக் கவனித்துப் பார்க்கவில்லை. தொப்பை ஆற்று அணைக் கட்டுக்கு ஏகருக்கு 2,500-க்கு மேல் ஆகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த அணைக்கட்டுவதால் அலுமினிய தொழிற்சாலையை இங்கே ஏற்பாடு செய்வதற்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும். அதோடு ஏற்காட்டிலிருந்து மூலப் பொருளைக் கொண்டு வருவதற்கும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே அவசியமாக இந்த அணையைக் கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ராசீபுரம் ஏரியில் சில விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள். அதை நீண்ட நாட்களாக சர்க்கார் கவனிக்கவில்லை. ஆதலால் எரிகளில் பயிர் செய்வதை சர்க்கார் உடனடியாக தடுக்கவேண்டும் என்பதாகவும், தொப்பை யாற்றுக்கு அணை உடனே கட்டித்தர வேண்டுமென்பதாகவும் கேட்டுக் கொண்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் மானியத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

12-30
p.m.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கிற ஒன்றிரண்டு குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மணிமுத்தாறு திட்டத்தைப் பற்றி எல்லா மக்களும் சந்தோஷம் அடைகிறார்கள். என்றாலும் அதே சமயத்தில் “அங்கு அது வந்து விட்டதே. நமக்கு இல்லையே” எனப் பலர் உள்ளம் புழுங்குகின்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ அங்கிருக்கிற ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் இன்றைக்கு வெற்று நிலமாகப் போயிருக்கின்றன எனச் சுட்டிகாட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரு குழந்தை நிறையக் கனியை தின்று கொண்டே இருக்கிறது. மற்றொரு குழந்தையும் திங்கட்டும் என ஒரு கனியைப் பறித்து அதன் கையில் கொடுத்தால் கையில் கிடைத்த கனியை இந்தக் குழந்தை சுவ்வத்துத் தின்னமாட்டாதவாறு இதன் வாய் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் எவ்வளவு பரிதாபகரமானதாக இருக்குமோ அப்படி எங்கள் ஜில்லா எல்லோராலும் பரிதாபப்படக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. குறிப்பாக மதகனாறு, கங்கைகொண்டான் வாசிகளைப் பற்றிச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் அவரவர்களுடைய தொகுதியில் உள்ள குறைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவரவர்களுடைய தொகுதியில் என்ன என்ன அபிவிருத்திகள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நயத்தாலும், பயத்தாலும் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் எடுத்துச் சொல்லி காரியத்தைச் சாதித்துக் கொள்வதன் மூலம் தொகுதி மக்களின் அபிமானத்தைப் பெறவேண்டும் என்கிற ஆவல்தான் எங்கள் அத்தனை பேருக்கும் இருக்கிறது.

ஆகவே குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லாவைப் பற்றியவரை சிறிய சிறிய பாசனத் திட்டங்களில் எல்லாம் கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஒரு குறிப்பிட்ட குளத்தை எடுத்துக் கொண்டு இரிகேஷன் கமிட்டிகளில் யாராவது பேச ஆரம்பித்தால் அவர் பேச ஆரம்பிப்பதற்குள்ளேயே எல்லோரும் அதிகாரிகளும் சரி, மற்றவர்களும் சரி “இது ஒரு பழங்கதை, பழைய பல்லி” என்று என்னம் செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதைப் பலமுறையும் விடாமல் எடுத்துச் சொல்லி வந்த மக்களுடைய தொண்டையும் இன்று காய்ந்துவிட்டது. உலர்ந்துவிட்டது. முதல் முயற்சிக்கே முற்றும் புள்ளி வைக்கக்கூடிய நிலைமையில் வறண்டு போய்விட்ட உள்ளங்களுக்கு எல்லாம் சிறு தூரல் போன்று ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் அந்தப் பிராந்தியத்

12th July 1957] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

திற்கு வந்தார்கள். அதிகாரிகளை எல்லாம் நேரில் வரவழைத்து அவர்களையும் அழைத்துச் சென்று அந்தக் குளக்கரையை பார்வையிட்டார்கள். அவர்கள் இவ்விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்ட அக்கறை காப்பாத்துபோன உள்ளங்களுக்கு சிறு தூரலைப்போன்று இருந்தது என்றாலும், இது வெறும் தூரலாக நின்றுவிடாது பெரும் மழையாக பெய்ய வேண்டும் என்பதாக நான் விரும்புகிறேன். “அமுத குழந்தை பால் குடிக்கும்” என்பார்கள். அமுத குழந்தையாக இருந்தாலும், கருணையுடைய தாய் அதை நேரத்திற்கு எடுத்து பால் கொடுத்து வளர்ப்பாள். தாய் சேயைக் கவனித்துப் பரிபாலிப்பது போன்ற கருணை உள்ளமுடைய காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாங்கள் எங்கள் தொகுதியைப்பற்றி இன்ன இன்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஒரே அழகையாக அழாவிட்டாலும், அமுத குழந்தை பசியில்லை போலிருக்கிறது என்று எண்ணிவிடாமல், அங்கே என்ன என்ன செய்யவேண்டுமோ அவற்றை எல்லாம் காலத்தில், நேரத்தில் செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகள் இத்துறையில் அதிக கவனத்தோடு முழு உற்சாகத்தோடு செயல்படச் செய்யவேண்டும்.

கங்கைகொண்டான் பிரிக்காவில் ராமய்யன்பட்டிக் கால்வாய் இருக்கிறது. அது சரியாக மராமத்து செய்யப்படவேண்டியது அவசியம். இங்கு வந்து விட்டு கிராமம் போனால் உடனேயே மக்கள் கூடிக்கொண்டு “இதைப் பற்றி சட்டசபையில் சொன்னீர்களா?” என்று எச்சரிக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கக்கூடிய எம்.எல்.ஏ.-க்கு மாத்திரம் இந்தத் தொந்தரவு இல்லை. முன்பிருந்தே மக்கள் இதுமாதிரியாக கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அந்தப் பக்கம் போகும் போது ஏதோ சிறு தூரல்போல அது கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிவிட்டு வருவதோடு நின்றுவிடாமல், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறத்தக்க மழையாக அந்தக் காரியங்களை உடனடியாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளும் இவ்விஷயத்தில் சிரத்தை கொள்ளும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

அதோடு கூட சமூக சேவை மாணவர்கள், என். வி. வி. பாரத் சேவக் சமாஜ மாணவர்களால் குளங்களை வெட்டவும், ரோடுகளை போடவும், கால்வாய்களை வெட்டவும் நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. ராமையன்பட்டி, கங்கைகொண்டான் இரண்டுக்கும் 7 மைல் நீளம். இதற்கு அந்த சமூக சேவை மாணவர்கள் வேலை செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். எனக்கும் எழுதிக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பாரத் சேவா சமாஜத்தினரும் சேவை செய்தவராய் இருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் பி. டபிள்யூ. டி. யின் சம்மதம் தான் வேண்டியிருக்கிறது. கலெக்டர் சம்மதமும் வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களுடைய ஒத்துழைப்பு இருக்கும் பட்சத்தில் சமூக சேவா மாணவர்கள், பாரத் சேவா சமாஜத்தினர் ஆகியோரைக் கொண்டு சிறந்த வேலைகளைச் செய்ய முடியும். “எங்களுக்குள்ள உற்சாகம் போன்றே உங்களுக்கும் இருக்கவேண்டும்” என்று ஜில்லா அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி இதுமாதிரியான விஷயங்களில் அவர்கள் காலதாமதம் செய்யாமல் ஒத்துழைக்க முன் வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு நான் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் முக்கியமாக பல பெரிய அணைத் திட்டங்களை எல்லாம் கட்டி பெரிதாக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. நம் மாகாணத்தை பொறுத்த வரையில் பல சிறிய நீர்பாசன திட்டங்களையும் பலர் சொன்னார்கள். இது உண்மை. பல திட்டங்களிலும் உடனடியாக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அநேக இடங்களில் இன்னும் சிறிய நீர்ப்பாசனங்கள் பழுது பார்க்கப்படாமல் இருந்து வருகிறது. அதிலும் முக்கியமாக பல எஸ்டேட்டுகள் உள்ள எரிகளில் துரிதமாக வேலை செய்யப்படவில்லை. அங்கெல்லாம் எரிகள் பழுது பார்க்கப்பட்டதாக தெரியவில்லை. இதில் சர்க்கார் உடனே கவனம் செலுத்தவேண்டும். இப்போது சரியான விதத்தில் தண்ணீர் பெருகுவதற்கு வசதியில்லாத எரிகளை நல்ல விதத்தில் அதிக

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[12th July 1957]

மாக தண்ணீர் தேங்கி நிற்கும்படியான நிலையில், நன்றாக பழுது பார்க்கப் பட்டு கரைகளை உயர்த்தி ஏரிகளை செப்பனிடிப்பட்டால் இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் ஒரு போகமாவது விளையக்கூடிய நிலங்களாக இருக்கும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக கவனிக்கவேண்டும். முக்கியமாக இப்போது எங்கள் பிராந்தியத்தில் அதாவது காஞ்சிவரத்தில் பக்கத்தில் உத்திரமேரூர் பகுதியில் அங்குள்ள பி. டபிள்யூ. டி. யின் கீழ் உள்ள ஏரியில் சுமார் 6 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆயக்கட்டு நஞ்சையாக இருக்கிறது. அங்குள்ள 18 கிராமங்களுக்கு போகிற வரவு கால்கள் இன்னும் அனேகம் வேண்டும். இப்போது அங்கு சரியான விதத்தில் வரவு கால்கள் இல்லாததினால் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்குள்ள ரயத்துகள் எல்லாம் சேர்ந்து மனுக்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கம்மாளன்புண்டி என்கிற ஊரில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஏரிகளை பழுது பார்ப்பதிலும் அங்குள்ள வரவு கால்களை செப்பனிட்டு சரிவர தண்ணீர் போக்குக்கு ஏற்பாடு செய்துகொடுத்தால் அங்குள்ள மக்கள் நல்ல நிலையில் வாழ முடியும். அடுத்தபடியாக மைனர் இர்ரிகேஷன் டிபார்ட்மென்ட் பொறுத்தவரையில் இதை பி. டபிள்யூ. டி. யிடம் கொடுத்து வேலை செய்து வந்தார்கள். திடீரென்று இப்போது அதை நிறுத்திவிட்டார்கள். ஆதலால் மறுபடியும் அந்த மைனர் இர்ரிகேஷன் டிபார்ட்மென்ட் பி. டபிள்யூ. டி. யின்கீழ் கொண்டு வந்து வேலை நடத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். தவிரவும், டாக்டே, அல்லது வடஇந்தியாவில் பக்ராநங்கல் போன்ற திட்டங்கள் மத்திய சர்க்கார் உதவியினால் நடக்கிறது. அதே சமயத்தில் பல பெரிய பிராஜக்டுகளை கட்டுவதற்கு இந்த சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து உதவியைப் பெறவேண்டும். உதாரணமாக லோயர் பவானியில் உள்ள திட்டத்திற்கு 20 லட்சம் என்று திட்டமிட்டிருந்தும் 10 லட்சம் துண்டு விழும் என்று தோன்றுகிறது. இந்த மாதிரி துண்டு விழும் தொகையை மத்திய சர்க்காலிருந்து பெறவேண்டும். கடைசியாக இந்த மாதிரி சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்கு நிறைவேற்றுவதற்கு கவனம் செலுத்தினால் இப்போது வரண்ட பிரதேசங்களாக சிக்கலும் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் விருத்தியடையும். ஆகவே இதில் சர்க்கார் முக்கிய கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று வற்புறுத்தி சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI: On a point of order, Sir, இந்த நீர்ப்பாசன திட்டத்தைப்பற்றி விவாதிப்பதற்கு 4 மணி நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் இதில் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்சியின் அபிப்பிராயத்தை தெரிந்துகொள்வதற்கு முன்னால் அமைச்சர் அவர்கள் இதன் பேரில் பதில் சொல்ல முற்படுவது இந்த சபையின் ஒழுங்குகளுக்கு ஏற்றதாய் இருக்குமா என்பதை அறிய வேண்டுகிறேன்.

12:37 P.m. **MR. SPEAKER:** நீங்கள் எந்த கட்சியை குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்று தெரியவில்லை.

SRI P. S. CHINNADURAI: பிரஜர் சோஷலிஸ்டு கட்சியின் சார்பில் நேற்று கனம் ஏ. ஆர். மாரிமுத்து அவர்கள் பெயர் கொடுத்திருந்தும், பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படவில்லை. இது ஒழுங்குகளுக்கு உட்பட்டதானா என்று கேட்கிறேன்.

MR. SPEAKER: இப்போது என்னிடத்தில் அவருடைய பெயர் இல்லை. ஒவ்வொரு கட்சியிலிருந்தும் அங்கத்தினர்கள் பேசவேண்டும் என்பது அவசியம் இல்லை. ஆகையால் கனம் மந்திரி அவர்கள் பேசலாம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, நேற்றும் இன்றும் இந்த மான்ய கோரிக்கையின் மீது பங்கெடுத்துக்கொண்டு பல யோசனைகளையும் பலர் கூறினார்கள். பெரும்பாலோர் விவசாயிகளுக்கு பயன் அளிக்கக்கூடிய நல்ல யோசனைகளையும் நல்ல கருத்துகளையும் சொன்ன தற்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இங்கு சொன்ன பேச்சுக்களிலிருந்து அறிந்துகொண்டது என்னவென்றால், எங்கு எல்லாம் அணைகள் கட்ட

12th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அணைகள் கட்டுவது, குளங்கள் செப்பணிடுவது, மற்றுமுள்ள பல காரியங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவ்விதமே என்ன உதவிகள் செய்து கொடுக்கமுடியுமோ அவைகளை எல்லாம் வெகு சீக்கிரத்தில் எவைகளை எல்லாம் அளிக்க முடியுமோ அவைகளை எல்லாம் செய்துகொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் பின்வாங்காது என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைய தினம் மத்திய சர்க்காரின் உள்நாட்டு மந்திரி அவர்கள் இங்கு வந்து இருந்து நம்முடைய சபை நிகழ்ச்சிகளை பார்வையிட்டுக்கொண்டிருந்தது நமக்கு எல்லோருக்கும் பெரிய மகிழ்ச்சியை கொடுக்கக்கூடிய ஒரு விஷயமாகும். ஏனென்றால் மத்திய சர்க்கார் சென்னை மாகாணத்தின் மீது மிகவும் அக்கரை காட்டிக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். நேற்றைய தினம் நடந்த தென் பிராந்திய மண்டல கூட்டத்தில் முதல் முதலாக சென்னை சர்க்காரின் கோரிக்கையைத்தான், அதாவது பரம்பிக்குளம் திட்டத்தை நேற்றையத் தினம் பேசப்பட்டது. பம்பையாறு திட்டத்தைப் பற்றியும் பேசப்பட்டது என்பதை உங்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் இந்த பிரேரணையைப்பற்றி முதல் முதலில் சொல்லிய போது இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இதர மாகாணங்களுடைய ஒத்துழைப்பு நமக்கு இருந்தால் தான் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றி மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தியை உண்டாக்குவதிலே நல்ல வெற்றியை காண முடியும் என்று நான் சொன்னேன். நம்முடைய தேவைகளை மத்திய சர்க்கார் நன்கு உணர்ந்து தான் இந்த தள்ளாட வயதிலும் ஆகாய கப்பலில் பறந்து வந்து இந்த தென் மண்டல கூட்டத்தைக் கூட்டி நம்முடைய பிரச்சனைப் பற்றி பேசியிருக்கிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் இந்த விஷயத்தில் அக்கரை எடுத்திருக்கிறது என்பதை உங்களுக்கு, குறிப்பாக வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று கூறுகிறவர்களுக்கு எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கேயுள்ள தலைவர்கள் நம்முடைய விஷயத்தில் எவ்வளவோ அக்கரை எடுத்து வருகிறார்கள். இதெல்லாம் கனம் அங்கத்தினர் கோதண்டராமன் சொன்னது மாதிரி கம்யூனிஸ்டுகள் என்ற காரணத்திற்காக காரியங்கள் செய்யப்படாமல் இருப்பதில்லை. இன்று நேற்று அல்ல, இந்திய மக்களின் சுதந்திரத்திற்காக பாடுபட்ட கட்சி அன்று காங்கிரஸ் ஒன்றுதான். அன்று இந்தியாவுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தவுடன் காங்கிரஸ் மாத்திரம் தான் இந்த சுதந்திரத்தை பெற முடியும் என்று சொல்லவில்லை. எல்லா மக்களும் சுதந்திரம் பெற்றார்கள். அன்று இந்த சுதந்திரத்தை பெறுவதற்காக எவ்வளவோ பேர்கள் உதை பட்டார்கள், அடிபட்டார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் மாத்திரம் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கவில்லை. இன்று, ஆசைத்தம்பி, அன்பழகன், கோதண்டராமன் எல்லோரும் தான் சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆகவே எல்லா மக்களுக்கும் பொதுவாக எல்லா மக்களுக்கும் நீதி கிடைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடுதான் இந்த அரசாங்கம் நிர்வகித்து வருகிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய மாகாணத்தில் நீர்பாச திட்டத்திற்காக 32 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இ திட்டங்கள் எல்லாம் இன்று நேற்று போட்டது அல்ல, சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே, ராமசாமிப் பிள்ளை அவர்கள் வருவதற்கு முன்பே இந்த திட்டங்கள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறது. எப்பொழுதும் இந்த அரசாங்கம் அக்கரையோடு தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த சமயத்தில் நமது மாகாணத்திலுள்ள சீப் என்ஜினியர்கள் இதர என்ஜினியர்கள் எல்லோரும் மிகவும் கெட்டிசாரத்தனமாக மிகவும் நல்ல முறையில் வேலை செய்து வருவதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். நம்முடைய என்ஜினியர்களை, நம்முடைய அதிகாரிகளை எல்லாம் மத்திய சர்க்காருக்கு கொடுத்து உதவுகிறோம். நம்முடைய மாகாணத்திலுள்ள என்ஜினியர்கள் மிகவும் திறமையோடு வேலை செய்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களை கொண்டு எங்கு எல்லாம் நீர்பாசனத்திற்காக வேலை செய்ய முடியுமோ அங்கு எல்லாம் வேலை செய்ய சென்னை அரசாங்கம் பின்வாங்காது என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[Sri P. Kakkan]

[12th July 1957]

கரயாளர் அவர்கள் பேசியபோது இன்னும் சில திட்டங்கள் கவனிக்கப் படவில்லை என்றும், அதுவும் அந்தப் பகுதிகள் தமிழகத்தோடு சேர்ந்த பிறகு கவனிக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அதை நான் மறுக்கிறேன். விசேஷமாக, கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு அதிகம் அக்கரை காட்டப்படுகிறது. நானே கொஞ்ச நாட்களுக்கு முன்பு சீப் என்ஜினியரைக் கூட்டிக் கொண்டு போய் எங்கெங்கெல்லாம் அணை கட்ட முடியும் என்று பார்த்தேன். அங்கு தண்ணீர் அதிகமாகப் போய் கொண்டிருக்கிறது. அதை மக்களுக்குப் பயன்படுத்த என்னென்ன வகைகளில் அணை கட்டுவது என்பது பற்றியும் வேறு காரியங்களைச் செய்யவும் அரசாங்கம் பின்வாங்காது. அதோடு இந்த கன்னியாகுமரி ஜில்லாவை, நான் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்தபோது அநேக குளங்கள் மேட்டி இருந்ததைப் பார்த்தேன். அவைகளை ஆழப்படுத்தி விட்டால் லட்சோப லட்சம் கலம் நெல் அதிகம் விளையும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப் பார்த்து விட்டு முதல் அமைச்சரிடம் சொன்னேன். இந்தக் குளங்களைச் செப்பிவிட வேண்டும் : அப்படிச் செய்தால் அது அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்றும் சொன்னேன். ஆனால் அங்கு ஒரு கஷ்டம் இருக்கிறது. இந்த மண்ணை எடுத்து எங்கே போடுவது என்பது ஒரு பிரச்சினையாக இருக்கிறது. பக்கத்தில் வயல்கள் இருக்கின்றன, கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. கரைகளும் சிறியதாய் இருக்கிறது. ஆகவே அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்களையும், இதர அதிகாரிகளையும், விவசாயிகளையும் சேர்த்து ஒரு மகா நாடு கூட்டி இதை பரிசீலிக்க வேண்டும். அரசாங்கம் சிறிய நீர்பாசனத் திட்டங்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்தும். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் ராமஸ்வாமி முதலியார் அவர்கள், இந்த சிறிய நீர்பாசனத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசும் போது மிகவும் வருத்தத்தோடு சொன்னார்கள். இந்த சிறு நீர்பாசனத் திட்டங்களையும் அரசாங்கம் அதிகமாகக் கவனித்து வருகிறது. ஒவ்வொரு தாலுகாவிலுள்ள கண்மாய், ஏரிகளை நான்கு ஐந்தாகப் பிரித்து வருஷா வருஷம் ஒவ்வொரு பிரிவும் சீர்திருத்தப் படவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு ஏற்பாடு செய்வார்கள். ஒவ்வொரு தாலுகாவிற்கும் ஒவ்வொரு மைனர் இரிகேஷன் ஓவர்சியரை போட்டிருக்கிறார்கள். ஜில்லா தோரும் மைனர் இரிகேஷன் சூப்பர்வைஸர்களும் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நன்றாக வேலை செய்யவில்லை, பி. டப்ளியூ.டி. யே எடுத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் பி. டப்ளியூ.டி. யைக் கொண்டு அந்த வேலைகளைச் செய்யத் தயங்கமாட்டோம் இந்த சிறு நீர்பாசனத் திட்டங்களிலும் அதிக அக்கரை செலுத்தப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக மதிப்பிற்குரிய கருணாநிதி அவர்கள் நேற்றைய தினம் செய்தபோது, மற்ற மாகாணங்களில் அதிகமாக நிலம் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் நம் மாகாணத்தில் ஒரு லட்சத்து சில்லரை ஏக்கர் நிலம் தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். 2,87,814 ஏக்கர் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 1957-58-ல், இந்த வருஷம் மட்டும் 43,500 ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே, ஏழரை லட்சம் ஏக்கருக்குப் பக்கம் நீர்பாசனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களுடன் ஒத்துப் பார்த்திருக்கிறேன், நாம் ஒன்றும் குறைச்சலாய் இல்லை. அதுவும் தென் பிராந்தியத்தில் இருக்கிற மாகாணங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நாம் இன்னும் அதிகமாகக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். மற்ற பிராந்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற மாகாணங்களை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும், நாம் அதிகமாக முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏழரை லட்சம் ஏக்கருக்குப் பக்கத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இரண்டே முக்கால் லட்சம் கொண்டு வர இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதர மாகாணங்களில் இத்தனை ஏக்கர் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சாகுபடி

12th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

செய்ய தண்ணீர் வேண்டும். அதுவும் தண்ணீரும், ஆறுகளும் மாத்திரம் இருந்தால் போதாது. தண்ணீர் ஜால்தி வேகமாக வரவேண்டும். இப்பொழுது நம் இந்தியா தேசத்தில் உள்ள நதிகள், குறிப்பாக சராசரி எவ்வளவு வேகத்தில் தண்ணீர் செல்கிறது, எத்தனை ஏக்கர் நிலங்களுக்குப் போகிறது என்று சொல்கிறேன். நதியின் ஆவரேஜ் வேகம், கங்கை 400, ப்ரம்மபுத்திரா 300, கோதாவரி 84, மாகாந்தி 84, கிருஷ்ணா 50, நர்மதா 32, திபதி 12, காவேரியில் 12. ஆகவே, தண்ணீர் வேகத்தைக் கொண்டுதான் செய்ய முடியுமே தவிர ஆறுகள் இருக்கிறது, எல்லாம் செய்து விடலாம் என்று சொல்ல முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். நேற்றைய தினம் கருணாநிதி அவர்கள் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று ஒரு முறைதான் சொன்னார்கள். போன முறை, மூன்று தடவை சொன்னார்கள். கோவிந்தசுவாமி அவர்கள் பேசும்போது, கங்கை, காவேரி ஜலத்தைக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த நதிகளிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வர ஸர். சி. பி. ராமஸ்வாமி ஐயர் அவர்கள் ஏதோ திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் என்றும், அதைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். ஒவ்வொன்றாகத்தான் கவனிக்கப்படும். ஆனால் “வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது” என்று சொல்வதால் இது வராது. பின், ஏதோ, ஆட்தெரியாதவர்கள் மேடை கோணல் என்று ஒரு உபமரணம் சொன்னார்கள். இதுமாதிரி உபமானங்கள்தான் அவர்களுக்குக் கிடைக்குமே தவிர வேறு ஒன்றும் கிடைக்காது. (பலத்த கரகோஷம்) அதோடு மட்டுமல்ல, இயற்கையின் சக்தியால் ஏதாவது ஏற்பட்டால் அதற்கும் இந்த சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று சொல்கிறார்கள். அதாவது, ஆசைத்தம்பி அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசும்போது சொன்னார்கள், ஆயிரம் விளக்கிலிருந்து அரியலூர் வரை, இயற்கை காரணமாக நடக்கும் சம்பவங்களுக்கும் சர்க்கார்தான் பொறுப்பு என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த அரியலூர் விபத்திற்கு சென்னை அரசாங்கம்தான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், ஓநாய் ஆட்டுக்குட்டி கதைபோல் இருக்கிறது. “நீ இல்லாவிட்டால் உன் பாட்டன் செய்தான், ஆதலால் நீ தான் பொறுப்பு” என்று ஓநாய் சொன்னதுபோல் இருக்கிறது. இயற்கையால் ஏற்படுகிற விபத்துக்களுக்கும் சென்னை அரசாங்கம்தான் பொறுப்பு என்று சொல்வதுபற்றி வருந்துகிறேன். இவைகளை எலெக்ஷன் காலத்தில் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு, ஓ. வி. அளகேசன் அவர்கள்தான் காரணம் என்று சொன்னார்கள். ஓ. வி. அளகேசன் அவர்கள் சென்னை மாகாணத்திற்கு செய்திருக்கும் சேவையையும் மறந்து இருக்கமாட்டார்கள். மறக்கவும் முடியாது. பொய் சொல்லி மக்களை ஏமாற்றி விட முடியாது. மக்களிடம் உண்மைக்கு விரோதமான காரியங்களைச் சொன்னால் அவர்கள் ஏமாறி மாட்டார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் பேசுகிறபோது பொய் என்ற சொல்லை பயன்படுத்தக் கூடாதென்று விதி இருந்தும் அமைச்சரவர்கள் பொய் என்ற வார்த்தையை உபயோகித்திருக்கிறார். அந்த சொல்லை வாபஸ் வாங்கும்படிக் கேட்பார்களா.

MR. SPEAKER : அன்றே தீர்ப்பு சொன்னேன். பொய் என்னும் சொல் தன்னைப் பற்றியோ வேறொருவரைப் பற்றியோ சொல்லப்படுமானால் அது சபையின் கௌரவத்திற்குக் குறைவு. அமைச்சரவர்கள் இனி அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று நீனைக்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஸ்ரீமான் அண்ணாமலைவர்கள் பேசும் போது வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, ஒரு திட்டமும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர் அந்த ஜில்லாவிலேயே இருந்தும் கூட அரசாங்கம் என்ன செய்கிறது என்பதை கவனியாது சட்டசபையிலே இப்படிச் சொல்லுவதுபற்றி வருந்துகிறேன். திருவண்ணாமலைக்குப் பக்கத்தில்தான் சாத்தனூர் திட்டம் போடப்பட்டு இருக்கிறது. இது ஸ்ரீ ஷண்முகம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் சொல்லியிருக்கலாம் இந்த திட்டத்தினால் 45,000 ஏக்கரா வட ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலும்,

[Sri P. Kakkan]

[12th July 1957]

4,200 ஏக்கரா தென் ஆர்க்காடு ஜில்லாவிலும் பாசன வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீமான் கருணாநிதி அவர் தொகுதியில் இருக்கிற குடவனாறைப்பற்றிச் சொன்னார்கள்.

SRI K. ANBAZHAGAN : On a point of order, Sir, தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட பதிலில் சாத்தனூர் நீர் தேக்கம் 45,000 ஏக்கராவுக்கு பாய்வதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால், அரசாங்கத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ள ஒரு எட்டில், இதனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்துக்கு 15,300 ஏக்கராவும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்துக்கு 4,700 ஏக்கராவுக்கும் நீர்ப்பாசனம் கிடைக்கும் என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறது. இதில் எது உண்மை யென்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : திட்டம் வகுக்கும் சமயத்தில் இவ்வளவு ஏக்கராவுக்குப்பாயும் என்று கணக்கிடுகிறார்கள். மேலும், மேலும் திட்டம் உருவாகும் காலத்தில் அதிகம் ஏக்கராக்களுக்கு நீர்பாசன வசதி ஏற்படலாம். இதை வேண்டாமென்று சொல்ல முடியுமா? வரும் தண்ணீரை எடுத்துக்கொள்ளத்தான் செய்வார்கள்.

ஸ்ரீமான் கருணாநிதி குடவனாறைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதில் இப்பொழுது அணைக்கட்டுவது சாத்தியமில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை இப்பொழுது எடுத்துக் கொண்டால் ஏற்கெனவே எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அமராவதித் திட்டம் பாதிக்கப்படும். இந்தத் திட்டத்துக்கு தண்ணீர் கிடைத்து பூர்த்தியாகும் வரை குடவனாறு திட்டம் ஒத்திவைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

MR. SPEAKER : மந்திரி அவர்களுக்கு ஐந்து நிமிஷங்கள் தான் இருக்கிறது. இடை இடையில் கேள்வி கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் அங்கத்தினர்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்கு பதில் வராது. மந்திரி ஐந்து நிமிஷத்தில் முடித்தால்தான் சட்டப்படி ஒரு மணிக்குள் மானியத்தை ஒட்டுக்கு விடமுடியும். ஆகையால், அவர்கள் ஐந்து நிமிஷத்தில் முடிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் தியாகராஜன் திண்டுக்கல்லுக்கு குடிதண்ணீர் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். குடிதண்ணீர் கொடுக்காமல் இருக்கமுடியுமா? முடியாது. கொடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதுக்கோட்டைத் தொகுதியில் இருந்து வந்திருக்கும் ஸ்ரீ அருணாசல தேவரும் வேறு சில அங்கத்தினர்களும் புதுக்கோட்டைக்கு தண்ணீர் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அங்கு எரிகள் நிறைய இருக்கின்றன, அவைகள் நிரம்ப தண்ணீர் கொடுத்தால் போதுமென்றும் சொன்னார்கள். மேலேக் கட்டளை வாய்க்கால் திட்டம் நல்ல முறையிலேயே பயன் அளிக்கும் தருவாயில் இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதையும் எஞ்சினியர்களிடம் சொல்லி இது சம்பந்தமாக என்ன முடியுமோ அது செய்யப்படும். இது ரொம்பநாள் பிரச்சினை. ரொம்ப நாளாகவே, புதுக்கோட்டை மக்கள் காவேரித் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ஸ்ரீமான் சப்பையா முதலியார் கிரியாறு திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்பொழுது பம்பையாறு திட்டம் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. இந்த திட்டம் இதர மாகாணத்தவருடன் கலந்து ஆலோசிக்கவேண்டிய விஷயம், அப்படி ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்டால் மற்ற திட்டத்திற்கு அவசியமில்லை. கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் இந்த திட்டங்களைப் பார்த்து பேச்சு வார்த்தை நடத்தப் போகிறார்கள்.

இன்னும் பச்சைலாறு, பரந்தலாறு போன்றத் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். பழனிப் பகுதியில் மின்சாரவசதியே இல்லை யென்றும் சொன்னார்கள். இவையெல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

12th July 1957]

[Sri P. Kakkan]

ஸ்ரீமதி ராஜாத்தி குஞ்சிதபாதம் அவர்கள் ஊரில் உள்ள ஒரு கண்மாயைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அந்தக் கண்மாயிக்கு ஜலம் விட்டால் சமுத்திரம் மாதிரி இருக்கும். ஆனால், கண்மாயிக்கு எந்த பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவது என்பதுதான் பிரச்சனை தாம்பிரவணி கீழேயும், கண்மாய் மேலேயும் இருக்கிறது. பயன்படுமா இல் அதுவும் கவனிக்கப்படும். மான்யத்தைப் பிரேரிக்கும்போது சொன்னேன், எங்கெல்லாம் சாத்தியப்படுமோ அங்கெல்லாம் நஷ்டம் வராதிருந்தால் இம்மாதிரி திட்டங்கள் கவனிக்கப்படும் என்று சங்கரன் கோவில் போன்ற பஞ்ச பிரதேச மக்கள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் விசேஷ சலுகைகள் கொடுத்து நஷ்டம் வந்தால்கூட எடுத்துக்கொள்ள அரசாங்கம் முன்வரும் என்று சொன்னேன். இவை யெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இன்னும் சில அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தொகுதியில் உள்ள பல வேலைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இவைகளை யெல்லாம் பரிசீலனை செய்து என்ன என்ன சாத்தியமான ஒத்தாசை செய்ய முடியுமோ அவற்றைச் செய்ய அரசாங்கம் பின் வாங்க மாட்டார்கள். ஸ்ரீமான் சேனாபதி கவுண்டர் அமராவதி பாசனத்தைப்பற்றிப் பேசும் போது புஞ்சை நிலத்துக்கும் தண்ணீர் வேண்டுமென்றார்கள். இதுவும் கவனிக்கப்படும்.

மதிப்பிற்குரிய நிதிமந்திரி தனது பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் தண்ணீரை வீணாக்காமல் நல்ல முறையிலே பயன் படுத்தி மிச்சப்படுத்தினால் அப்படி மிச்சப்படுத்திய தண்ணீரைக் கொண்டு மேலும் ஏராளமான நிலத்தில் விவசாயம் செய்யலாம் என்றும், அதற்குத் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமென்றும் சொன்னார்கள்.

இந்த விஷயங்களை நீர்பாசன இலாகா அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்து எந்த வகையில் செய்தால் அதிகமான தண்ணீர் சேமிப்பு ஏற்படுமோ அந்த வகையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் சட்டநாத கரையாளர் அவர்களது வெட்டுப் பிரேரணையை வாபஸ் வாங்குகிறாரா ?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இல்லை. சார், நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

That the allotment of Rs. 1,59,01,800 under Demand VIII—Irrigation be reduced by Rs. 100 வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரிப்பவர்கள் 'Aye' என்று சொல்லுங்கள். பிரேரணையை எதிர்ப்பவர்கள் 'No' என்று சொல்லுங்கள்.

'No' என்ற ஒலியே எனக்கு அதிகமாய்க் கேட்பதால் 'No' என்றவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள்.

The motion was lost.

MR. SPEAKER : The question is—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,59,01,800 under Demand VIII—Irrigation இதை ஆதரிப்பவர்கள் 'Aye' என்று சொல்லுங்கள். எதிர்ப்பவர்கள் 'No' என்று சொல்லுங்கள்.

'Aye' என்பவர்களுடைய ஒலியே எனக்கு அதிகமாகக் கேட்பதால் மான்யத்தை ஆதரிப்பவர்கள் வெற்றி பெற்றார்கள். The Demand is carried and the grant is made.

SRI A. GOVINDASAMY : 'No' என்ற ஒலியே கேட்கவில்லையா ? அல்லது 'Aye' என்பவர்கள் ஒலி அதிகமாக இருக்கிறதா ?

[12th July 1957]

MR. SPEAKER : 'Aye' என்ற ஒலிதான் அதிகமாக இருக்கிறது. அதிக சத்தம் செய்கிறவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த சமாசாரம். (சிரிப்பு).

MR. SPEAKER : The question is that—

The allotment of Rs. 6,07,37,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation be reduced by Rs. 100.

The motion was put and lost.

MR. SPEAKER : The question is that—

The Government be granted a sum not exceeding Rs. 6,07,37,100 under Demand XXXVI—Capital Outlay on Irrigation.

The Demand was put and carried and the grant was made.

(3) DEMAND XI—DISTRICT ADMINISTRATION AND MISCELLANEOUS.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, On the recommendation of the Governor, I move—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 3,43,67,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous.

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே இந்த மான்யத்தின் கீழ் பல இனங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது கலெக்டர், மற்ற சிப்பந்திகள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள், தேவஸ்தான இலாகா பரிபாலன உத்தியோகஸ்தர்கள், சர்வே செட்டில்மென்ட் உத்தியோகஸ்தர்கள் முதலானோருக்கு இந்த மான்யத்தில் தான் பணம் கோரப்படுகிறது. ஜில்லா நிர்வாகத்தை திருத்தி அமைப்பதற்காக, Revenue Administration Committee என்ற ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தி அவர்களும் report சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் பிரகாரம் அவர்களுடைய சிபாரிசுகளை எந்த எந்த வகையிலே அங்கீகரிக்கக் கூடுமோ அந்த வகையிலே அங்கீகரித்துக் கொண்டு வருகிறோம்.

ஜில்லா நிர்வாக புணரமைப்பு நம்முடைய இந்திய யூனியனில் ஒரு ராஜ்யத்தில் நல்லபடியாக நடந்து வருகிறது; நல்ல சிபாரிசுகளை ஏற்று அதை நடத்துகிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன். அதாவது உத்தர பிரதேசத்தில் அமுல் நடத்தும் சிபாரிசுகளை வாங்கிப் பார்த்ததில் நாம் இங்கு ஏற்படுத்திய கமிட்டியின் சிபாரிசுகளை எல்லாம் அநேகமாக அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ராஜ்யம் நம்முடைய சிபாரிசுகளை ஏற்று நிர்வாகத்தை நடத்தினால் எவ்வளவு அனுசூலம் இருக்கிறது என்று உணர்ந்து அவைகளை அங்கு அமுல் செய்திருக்கிறார்கள். மற்றப்படி அங்கத்தினர்கள் சொல்லுகின்ற விஷயங்களைக் கவனித்து கடைசியில் அவர்களுக்கு விடை கொடுக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்கள் புதினென்று வது மான்யமாக, அதாவது ஜில்லா நிர்வாக இலாகா மான்யமாக ரூபாய் 3,43,67,400 அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று பிரேரேபித்து இருக்கிறார்கள்.

எதிர்க்கட்சிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளரின் 87-வது வெட்டுப் பிரேரேபிதையை பிரேரேபிக்கப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் அவர்கள் தயவு செய்து தன்னுடைய பிரேரேபிதையை பிரேரேபித்தால் பிறகு இதை விவாதத்துக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

12th July 1957]

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I move—

That the allotment of Rs. 3,43,67, 400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous, be reduced by Rs. 100.

MR. SPEAKER : Cut Motion moved—

That the allotment of Rs. 3,43,67,400 under Demand XI—District Administration and Miscellaneous, be reduced by Rs. 100.

MR. SPEAKER : முதலில் மந்திரி கொண்டுவந்த பிரேரணையையும், ஸ்ரீ சட்டநாதகரையாளரின் வெட்டுப் பிரேரணையையும் இந்த சபையின் முன்பு வைத்திருக்கிறேன். இந்த மான்ய விவாதத்திற்காக இன்றைய தினம் 1 மணி நேரமும் நாளை தினம் 3 மணி நேரமும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ சின்னதுரை சொன்னதுபோல் எல்லாக் கட்சி யினரும் யார் யார் பேச விரும்புகிறார்கள் என்ற ஜாபிதாவை எனக்கு கிடைக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவரவர்கள் ஆசனத்தில் உட்கார்ந்திருந்தால் யார் யார் பேச விரும்புகிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. பேச விரும்புகிறவர்களின் பெயரை என்னிடம் கொடுத்துவிட்டால் எல்லோருக்கும் பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கிறேன். இப்பொழுது ஸ்ரீ சட்டநாத கரையாளர் அவர்களே பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல அவா உறுகின்றேன் அதிலே குறிப்பாக இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் எந்த அளவு சீர் கேடான முறையிலே, ஒழுங்குக்கேடான முறையிலே நடக்கிறது என்பதை சுட்டிக் காட்ட அவா உறுகின்றேன்.

1-05
p.m.

இந்த நிர்வாகம்தான் வோட்டர் மகாஜனங்களுக்கும் நமக்கும் நேரிடையான தொடர்புள்ள ஒரு நிர்வாகம். இதிலே சாதாரணமாக எழுதப் படிக்கத் தெரியாத மிகப் பெரிய தொகை மக்கள் உள்ள நமது ராஜ்யத்திலே தினம், தினம் மக்கள் சென்று கிராம உத்தியோகஸ்தராகட்டும், தாசில்தாராகட்டும், அல்லது உதவி தாசில்தாராகட்டும், டிபுடி கலெக்டராகட்டும், இவர்களிடம் சென்று அடிக்கடி, சந்திக்க வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. அப்பொழுது அவர்கள் படக்கூடிய அல்லல்களுக்கு, கஷ்டங்களுக்கு எல்லாம் ஒரு எல்லை இல்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால் அதே நேரத்திலே இந்த நிர்வாகம் எந்த அளவு அதிகமாக உத்தியோகஸ்தர்கள் அடங்கி உள்ளது என்பதையும் நாம் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. நீதி நிர்வாகம் பிரியும் முன்பு பின்பு கூட Estate Land Act போன்ற சட்டங்களை பரிபாலிக்கக்கூடிய பொறுப்பு Revenue Divisional Officer-Magistrate கையில் இருந்தது. இன்று அது தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு அந்தப் பொறுப்பு எஸ்டேட் Officer கையில் இருக்கிறது. அப்படி இருந்தம்கூட Revenue Divisional Officer முன்பு இருந்ததே போல் இருந்து கொண்டு இருக்கின்றார்கள். இவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா என்பது பற்றி நாம் அவசியம் சிந்திக்க வேண்டும். இப்படி இன்றைக்கு இரண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பொறுப்பு பகிர்ந்தும் கூட இவர்களுக்கும் மக்களுக்கும் ஒரு நேரிடையான தொடர்பு இது வரை ஏற்படவில்லை. இப்போது நான் குறிப்பிடுவது இதற்கு முன்பு நான் சபையில் குறிப்பிட்டுள்ளேன். Section 145, Cr.P.C.- அமுல் நடத்த மாத்திரம் Revenue Divisional Officer பெரிய அளவுக்கு பயன்படுகிறார் என்று தேன்றுகிறது. இதர அலுவல்களுக்கு எல்லாம் அவர்கள் பயன்படுவதில்லை. இவர்கள் மக்களோடு நேரிடையாக ஒரு தொடர்பு வைத்துக் கொள்வது அவசியம். அதற்குப் பதிலாக Post Office வேலையை தொடர்ந்து இந்த ஆபீஸ் செய்துகொண்டிருக்கிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். முன்பு நாங்கள் இருந்த திரு-கொச்சியிலே, கிராம உத்தியோகஸ்தர்களிடமிருந்து மேலுள்ள கலெக்டர் வரையில் ஓரளவு மக்களிடம் நெருங்கிய, தொடர்பு

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [12th July 1957]

நந்த இருந்தது. அங்குள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் எல்லாம் ஒரு part-time முறையிலே அந்த அளவு வேலை செய்யவில்லை. குறிப்பாக செங்கோட்டை, கன்னியாகுமரியில் இருக்கக்கூடிய கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் தவிர மற்ற இடத்தில் உள்ளவர்களுக்கு அதிக பொறுப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. பொறுப்பு கொடுத்தால் ஓரளவு இந்த இலாகாவை நல்ல முறையிலே நிர்வாகம் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். இவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுத்து நேரிடையாக பல விஷயங்களையும் இவர்களே பரிசீலனை செய்து பொறுப்பு எடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் கொடுக்கலாம்.

இந்த ஜில்லா அதிகாரிகள் விஷயத்திலே மக்களுக்கு நேரிடையாக தொடர்பு இல்லை என்று குறிப்பிட்டதற்கு ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களை நான் இந்த சபையின் முன்னிலையிலே வைக்க அவா உறுகின்றேன். எங்கள் வட்டாரத்திலே இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பு ஒரு கிராமத்தில் உள்ள கிணற்றிலே விஷம் கலக்கப்பட்டு விட்டது. சாதாரணமாக மீன் முதலியவைகளை பிடிப்பதற்காக சில விஷப் பொருள்களை தண்ணீரில் கலப்பார்கள். அந்த விஷத்தை இந்தக் கிணற்றில் கலந்து விட்டார்கள். அப்படி கலந்ததன் காரணமாக ஓரே நாளிலே ஒரு கிராமத்திலிருந்து 300 வீடுகளில் உள்ள எல்லோரும் நோய்வாய்ப்பட்டு படுக்கையிலே கிடந்தார்கள். ஸ்மரணை இல்லாத முறையில் பலர் இருந்தார்கள். சிசுக்களில் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டு உணர்வற்று கிடந்தனர். இந்த நிலைமையிலே இப்படி ஒரு எதிர்பாராத அசந்தர்ப்பத்திலே, மிகவும் ஒரு நெருக்கடியான நேரத்திலே, ஒரு இலாகா எவ்வளவு துரிதமாக வேலை செய்ய வேண்டும் என்பது அபிப்பிராய வித்தியாசமில்லாத விஷயம். அப்படியிருக்க, மூன்று நாட்கள் வரை அந்தக் கிராமத்திற்கு எந்தவிதமான உதவியும் வந்து சேரவில்லை. அவர்கள் பஞ்சாயத்தின் கீழ் இருந்தம்கூட, பயன் இல்லை. அந்தப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அவர்கள் என்னேத் தேடி வந்தார். துரதிருஷ்டவசமாக அன்று நான் ஊரில் இல்லை. மறுநாள் போய்ச் சேர்ந்தேன். அதன் பிறகு தான் கலெக்டருக்கும் மற்ற உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் தந்தி கொடுத்து, மருத்துவ இலாகாவிலிருந்து டாக்டரை அனுப்பி உதவி செய்ய முடிந்தது.

தாசிஸ்தார் அந்த இடத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று பார்வையிட முடியவும் இல்லை, செய்யவும் இல்லை. “அங்கிருந்து ரிப்போர்ட் இப்பொழுது தான் வந்து சேர்ந்தது; ஒரு கார் ஏற்பாடு செய்துகொண்டு, போக முயற்சிக்கிறேன்” என்று தாசிஸ்தார் சொல்கிறார். இப்படி சாதாரணமாக மக்களுக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை அவ்வப்பொழுது நல்ல முறையிலே தீர்ப்பதற்கு வகை இல்லை; அந்த முறையில் இந்த இலாகா வேலை செய்வது இல்லை என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

வேறொரு விஷயம். பின் தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் சர்ட்டிபிகேட் வேண்டுமென்று போகிறான். அந்த மாணவன் அபேட்சித் சர்ட்டிபிகேட் பத்து நாட்கள் வரை கிடைப்பது இல்லை. அந்த சர்ட்டிபிகேட் பள்ளிக்கூடத்திற்கு குறித்த நேரத்திற்குள் வரவேண்டுமென்று ஒரு கடைசி நாள் வைத்திருக்கிறார்கள். “Backward Community Certificate கொடுக்க வில்லையென்றால் வகுப்பிலே சேர்க்கமாட்டோம்” என்று சொல்கிறார் அந்தப் பள்ளியின் தலைமை ஆசிரியர். இந்த நிலைமையிலே அவனுக்கு ஒரு புறத்திலே சர்ட்டிபிகேட் கிடைக்காத நிலையும், இன்னொரு புறத்திலே, சர்ட்டிபிகேட் கொண்டுவந்தால்தான் சேர்த்துக்கொள்வோம், இல்லாவிட்டால் சேர்த்துக்கொள்ள மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்கிற நிலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த நிலைமையிலே நான் சென்று நேரிடையாக தலைமை ஆசிரியரைக் கண்டு சொன்னேன், “தாற்காலிகமாகவாவது நீங்கள் அந்தப் பையனைச் சேர்த்துக்கொள்ளுங்கள்” என்று. “பத்து தினங்களுக்குள்ளாக சர்ட்டிபிகேட் கொண்டுவரவில்லை யென்றால், அதனால், எங்களுக்கு சிரமம் ஏற்படும்” என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆகவே, சாதாரணமாக ஒரு சர்ட்டிபிகேட் கொடுப்பதற்கு பத்து தினங்களுக்கு அதிகமாக கால தாமதம் ஏற்படும் என்று சொன்னால், அது மிகவும் கஷ்டமான காரியம். இரண்டு மூன்று தினத்திலே துரிதமாக கிடைக்கக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல முறையிலே இந்த இலாகா இயங்கவேண்டியது மிக மிக அவசியம்.

12th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

இதற்கு முந்திய சட்டசபைக் கூட்டத்தில் நான் குறிப்பிட்டேன், மிக வேதனை தரும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : துரிதமாகக் கொடுக்கும் முறையை கனம் அங்கத்தினர் அவர்களே சொல்ல முடியுமா?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இது யோசித்து முடிவு செய்யவேண்டிய ஒரு காரியம். ஒரு சாதாரண சர்டிபிகேட் வாங்குவதற்கு இவ்வளவு காலதாமதம் ஆகிறது என்று சொன்னால், அது எந்த அளவு நிர்வாகத் திறமைக் குறைவு இருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறதே தவிர, நான் அதிகம் சொல்வதற்கு இல்லை.

அங்கு இருக்கும் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அன்றே ஒரு லெட்டர் கொடுக்கலாம்—“To Report within 24 hours” என்று. 24 மணி நேரத்திற்குள்ளாக ஒரு கிராம அதிகாரி, குறிப்பிட்ட ஒரு மாணவன் பின்தங்கிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவனா? இல்லையா? என்று பதில் கொடுக்கக் கூடாதா? இதற்குப் பத்து நாள் வேண்டுமா? அப்படி நேரடியாக சர்டிபிகேட் கொடுக்கவில்லையென்றால், வேறு யாருக்காவது அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கலாம். கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் முழு நேர ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். அப்படி ஒரு சாதாரண ரிப்போர்ட் வருவதற்கு மூன்று நாட்களுக்கு அதிகம் வேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.

அடுத்தபடியாக, கடன் கொடுப்பதைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவருக்கும் மறவர் குலத்தவர்களுக்கும் மாடு பிடிக்கக் சமீபத்திலே கடன் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால், இம்மாதிரி கடன் கொடுக்கப்படும் என்பது நல்ல முறையிலே விளம்பரம் செய்யப்படவில்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், “ஒரு மாதத்திலே 28-ம் தேதி கடைசி நாள், அதற்குள் அபேட்சை செய்ய வேண்டும்” என்று இருக்கும்போது 26-ந்தேதி தான் அந்த விஷயம் மக்களுக்குத் தெரிகிறது. கிராமத்தில் இருக்கும் சிலருக்கு இம்மாதிரி யான கடன் கொடுக்கப்படும் என்ற விஷயமே தெரிவது இல்லை. இதை யெல்லாம் கிராம மக்களெல்லோருக்கும் நல்ல முறையிலே விளம்பரப் படுத்துவதற்காக “டாம்”, “டாம்” செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் இருப்பதால், என்ன ஏற்படுகிறது? குறிப்பிட்ட சிலரைக் கூப் பிட்டு, “விஷயம் இப்படி; அப்ளிகேஷன் எழுதிக்கொடு; இம்மாதிரி சலுகை சர்க்காரால் அளிக்கப்படுகிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி, கடைசி நேரத்தில் சில அப்ளிகேஷன்களை வாங்கி, அவர்களுக்கு விரும்பிய தனிப்பட்ட ஆட்களுக்குக் கடன் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இப்படி ஏராளமாக நடந்திருக்கிறது.

அது மாத்திரம் அல்ல. இப்படிக் கடன் பெறுவதற்குக்கூட பெரும் அளவு லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ரூ. 200 கடனாகப் பெறுவதற்கு ரூ. 120 வரை லஞ்சம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த 200 ரூபாயில் ரூ. 100 முன் பணமாகவும், ரூ. 100 கடனாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படியிருக்க ரூ. 120 வரை லஞ்சம் கொடுப்பது போன்ற சில இனங்கள் வருகின்றன என்றால், மக்கள் என்ன செய்வது? எழுதப்பட்டிருக்கத் தெரியாத மக்கள் பெருவாரியாக இருக்கும் நிலையில், விசையத்திற்காக எதோ ரூ. 200 கடன் கிடைக்கிறதே என்று யாராவது பிடித்து, எப்படியாவது வாங்க முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் மக்களுடைய நன்மையைக் கவனியாமல் நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஜில்லா நிர்வாகத்திலே ஒரு அளவு இனி தமிழை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். இன்று இருக்கும் அளவிலே ஜில்லா நிர்வாகம் பூராவும் நாம் தமிழிலே நடத்தக் கூடும். அப்படி தமிழை ஜில்லா நிர்வாகம் பூராவிலும் உபயோகப்படுத்தினால், இன்று நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [12th July 1957]

பல சிக்கல்களையும் காலதாமதத்தையும் நாம் போக்க முடியும். மக்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் அதிக அளவு தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்கும் வசதியாக இருக்கும்.

SRI A. GOVINDASAMY : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஆன் எபாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மெம்பர் அல்லாத ஒரு பெரியவர் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறார். அதை உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். (இதற்குள் அப்பெரியவர் வெளியேறினார்.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : அடுத்தபடியாக, செங்கோட்டை, கன்யாகுமரிப் பகுதிகளில் இருக்கும் ஒரு தனி நிலைமையைப்பற்றி நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்தைச் சார்ந்த **Work-Charged Establishment**-க்கு, அதாவது அட்டென்டர்கள் போன்ற லோயர் ஸ்பார்டினேட் சிப்பந்திகளுக்கு 1—4—1957க்குப் பிறகு இதுவரை சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. இது ஏன் என்றே எனக்குப் புரியவில்லை. 14, 15 வருஷங்களாக, நீண்டகாலமாக, வேலை செய்த இவர்களுக்குத் திடீரென்று, கடந்த சில மாதங்களுக்கு சம்பளம் வரவில்லை. இதை உடனடியாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். **Palm-gur training Centre**-களில் வேலை செய்கின்றவர்களுக்கு இதை முறையில் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை.

இந்த வட்டாரத்தில் வகுத்த, சில திட்டங்கள் கூட, ஜில்லாக் கலெக்டருடைய உதாசினத்தால் மேலே வராமல் தடைப்பட்டிருக்கின்றன. கடந்த மான்யத்திலே பேசப்பட்ட கோதையாறு, சித்தாறு, பட்டணங்கால் திட்டங்களைப்பற்றி மந்திரி அவர்கள் பதில் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைத்தேன். இந்தத் திட்டங்களுக்கு “ப்ளா பிரின்ட்” கூட தயாரா இருக்கிறது. ஆனால், துரதிர்ஷ்டவசமாக ஜில்லா நிர்வாகத்திலிருந்து அது தாண்டி வரவில்லை என்று தோன்றுகிறது. இவைகளெல்லாம் அங்கே தங்கிவிட்டதாகத் தோன்றுகிறது. நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே இருந்திருக்குமானால், இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் இதற்குள்ளாக சர்க்கார் முன்னிலையிலே கொண்டுவந்திருக்கக் கூடும். இந்தத் திட்டங்களைப்பற்றி இந்த மான்யத்தின் போது நான் ஏன் குறிப்பிட்டேன் என்றால், ஜில்லா நிர்வாகத்திலே இவ்வளவு ஊழல்களும், இவ்வளவு சிக்கல்களும் இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவிப்பதற்கும், அவைகளை ஓரளவு சீர் படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகத்தான்.

கிட்டத்தட்ட மந்திரிகளுக்கு உள்ள அதிகார அளவு ஜில்லாவிலே இருக்கக்கூடிய கலெக்டர்களுக்கு என்று இருந்தம்கூட துரதிர்ஷ்டவசமாக “**Discretionary grant**” என்ற இனத்தின் கீழ் அவர்கள் பணம் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை 29 ஆயிரம் ரூபாய்தான். அவ்வளவுதான் இந்த மான்யத்தில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மாகாணம் முழுவதற்கும் இது ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. ஏதாவது ஒரு அசந்தர்ப்பம் நிகழ்ந்துவிட்டால் அவர்கள் பார்த்துக் கொடுக்கும் தொகை மிகக் குறைவு. ஒரு கிராமத்தில் வீடுகள் தீக்கிரையாயின என்றால், அப்பொழுது ஒரு வீட்டிற்கு ரூ. 25-க்கு அதிகமாக கலெக்டர் கொடுக்க முடியாது என்று நிலைமை இருக்கிறது. இதை நிலைமையில் திருவிதாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யமாக இருந்தால், அங்கு ரூ. 50 வரை கொடுக்கும் அதிகாரம் இருந்தது. ஆனால் இங்கு ரூ. 25 தான் கொடுக்க முடியும், என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு அப்பால் ரூ. 5 கொடுக்க வேண்டுமானால், “சர்க்காருக்கு எழுதி, அவர்களைக் கேட்டுத்தான் கொடுக்கலாம்” என்று சொல்லுகிறார்கள்.

(The Deputy Speaker in the Chair.)

பெருவாரியாக ஒரேயடியாக சேதம் ஏற்பட்டால், கிராம வாசிகள் சஞ்சிகாச்சிக் குடிக்க வேண்டிய நிலைமை வருகிறது. உடனடியாக அங்கு தங்குவதற்கு ஒரு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கு குடிசை போட பொருள் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. முன்பு இருந்த

12th July 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

சர்க்காரில் அப்படி உடனடியாக குடிசை போட்டுக் கொள்வதற்கு காட்டி லாகாவிலிருந்து உடனடியாக ஏற்பாடு செய்யப்படும். மூங்கில் கம்புகளும், கூரைக்கான புல்களும் கொடுக்கப்படும். அப்படிக் கொடுத்தது போக, மேல் மான்யமாக ரூபாய் கொடுப்பார்கள். ஆனால், இங்கு அவசர அவசரமாகக் கேட்பாலும் ரூ. 25 தான் கொடுக்கிறார்கள். அதுவும், இந்த உதவி வந்து சேருவதற்கு இரண்டு இரண்டுகளோ, மூன்று நாட்களோ பிடிக்கிறது. ஆக, துரிதமான அளவு வேலை செய்வதற்கு, வேறு சில இலாகாவிலே எந்தவிதமான உபயோகமும் இல்லாமல் இருக்கும் 'ஜீப்' காரை ஒவ்வொரு தாசில்தாருக்கும் கொடுப்பது நல்லது. விபரீதம் நடந்த இடத்தில் மக்கள் எந்தவிதமாகக் கஷ்டப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவி தேவை என்பதையெல்லாம் நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே உதவும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக, அவர்களுக்கு ஜீப் கார் கொடுக்கவேண்டும்.

அது மாதிரி இல்லாமல் நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டது போல கீழேயுள்ள கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை எல்லாம் முழு நேர ஊழியர்களாக்கி, அவர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். குறைந்த பட்சம் அவர்களுக்கு 50 ரூபாயாவது மாத ஊதியம் கிடைக்கும்படியாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தி அவர்களிடம் செம்மையாக வேலையும் வாங்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதேபோல் மேலேயுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களை எண்ணிக்கையை எப்படி எப்படிக் குறைக்கலாம் என்றும் பார்கள் வேண்டும். ஆர்.டி.ஓ., சப்-கலெக்டர் இவர்கள் எல்லாம் தேவைதான் என்பது பரிசீலிக்கப்படவேண்டும். மேலேயுள்ள அதிகச் சம்பள உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைத்து கீழ் உள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பளத்தையும் உயர்த்தி இவர்கள் எல்லாம் வாழ்க்கையில் திருப்தியாக தங்கள் தொழிலைச் செவ்வையாகச் செய்யும்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதற்காக நான் இந்த மான்யத்திற்கு என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரிக்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : இரிகேஷன் மந்திரி ஏதோ சொல்ல வேண்டும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். இப்போது அதை அவர் சொல்லலாம்.

The Hon. Minister for Public Works wanted to clarify some point. He may do it now.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நீர்ப்பாசன மான்யத்தின்போது நான் பேசுகையில் ஓர் இடத்தில் நாற்பதாயிரம் என்று சொன்னபோது ஸ்ரீ அன்பழகன் அவர்கள் "இல்லை பதினேந்தாயிரம் தான்" என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி அதிகாரிகளிடத்தில் விசாரித்தேன். "எழுதினவன் எட்டைக் கெடுத்தான்" என்பது போல நான் சொன்னது எழுத்துப் பிழையால் வந்த தவறு. அதற்கு வருந்துகிறேன். அது பதினேந்தாயிரத்து முற்றாறு என்பதையும் சபைக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : ஜில்லா நிர்வாக மானியத்தின் மேல் இப்போது ஸ்ரீ ஆதித்யன் பேசுவார்.

* SRI S. B. ADITYAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நாங்குனேரி தாலுக்காவை திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலிருந்து பிரித்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தோடு சேர்க்க ஆலோசிக்கப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தைப்பற்றி மட்டும் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரிவினையால் என்னுடைய தொகுதி இரண்டாகப் பிளவுபடுகிறது. ஆகவே இதைப் பற்றி நான் என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்டு என்னுடைய அபிப்பிராயம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியது என்று கருதினால், பிரிவினையோசனையைக் கைவிடவேண்டுமென்பதாகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

[Sri S. B. Adityan]

[12th July 1957]

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலிருந்து நாங்குனேரி தாலுக்கா பிரிக்கப்படும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்க்கப்படும் என்கிற விஷயமே முதன் முதலில் நிதி மந்திரி அவர்களுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் தான் (29-6-57 அன்று) குறிப்பிடப்பட்டது. தன்னுடைய பட்ஜெட் பிரசங்கத்தில் நிதி மந்திரி அவர்கள் “திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைச் சார்ந்த நாங்குனேரி தாலுகாவை இம்மாவட்டத்திலிருந்து பிரித்து கன்னியாகுமரி மாவட்டத்துடன் சேர்க்கப்படும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இவ்விஷயத்தை முதன் முதலாக இவர் வாயிலாகத்தான் கேள்விப்பட்டோம். நான் கேட்கிறேன்” இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சனை அல்லவா? இதைப்பற்றி அந்த தாலுகா மக்களிடம் ஏதாவது கேட்கப்பட்டதா? அவர்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன என்று தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதா? அல்லது இதைப்பற்றித்தான் ஏதாவது முன் அறிவிப்பு உண்டா? அந்தத் தொகுதிக்கு கனம் பக்தவத்சலம் வந்தார்கள். கனம் கக்கன் விஜயம் செய்தார்கள். பொதுக் கூட்டங்களில் பேசினார்கள். அந்தக் கூட்டங்கள் எதிலாவது ஒன்றில் இதைப்பற்றிச் சொன்னது உண்டா? கிடையாது. அதுமாதிரம் அல்ல. சர்க்கார் எத்தனையோ பிரசுரங்கள் வெளியிடுகிறார்கள். அவைகளிலும் இந்த பிரச்சனை வெளியிடப்படவில்லை. கெஜெட்டிலும் பிரசுரம் செய்யப்படவில்லை. பத்திரிகை எதிலாவது விளம்பரம் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் கிடையாது. திடீரென்று நிதி மந்திரி அவர்கள் தன்னுடைய சொற்பொழிவில் முன்பின் அறிவிப்பு இல்லாமல் இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதைக் கேட்போதே எனக்கு ஒரு அதிர்ச்சி—அணுகுண்டு போட்டாற்போல் இருந்தது. இப்படி இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தைகூட முன்னால் சொல்லாமல், சம்பந்தப்பட்ட மக்களை இந்த மாற்றம் சம்பந்தமாக கலந்து ஆலோசிக்காமல் இதைச் செய்வது என்றால் இது மிகவும் ஆட்சேபணக்குரியது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படி மாற்றம் செய்வதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்த்தால் அதையும் கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் தம்முடைய பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர் சொல்கிறார். “இதன் பயனை இரு மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும் வேலைச் சமை ஓரளவு சமமாக்கப்படும்” என்பதாக. அதாவது திருநெல்வேலி ஜில்லா கலெக்டருக்கும் அந்த ஜில்லா இதர அதிகாரிகளுக்கும் வேலை குறைவாகும் என்பது. திருநெல்வேலி ஜில்லா ஒரு சிறிய ஜில்லா. கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களுடைய ஜில்லா வட ஆற்காடு. கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் ஜில்லாவும் வட ஆற்காடு தான். வட ஆற்காடு ஜில்லா திருநெல்வேலி ஜில்லாவைவிட பெரியது அல்லவா? எங்கள் ஜில்லா அதிகாரியினுடைய வேலைச் சுமையைச் குறைப்பதற்காக நாங்குனேரி தாலுக்காவைப் பிரித்து கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்ப்பதானால், முதன் முதலில் திருநெல்வேலி ஜில்லாவைவிட பெரிய, வட ஆற்காடு ஜில்லாக் கலெக்டரின் வேலைச்சுமையைக் குறைக்க அது பிரிக்கப்பட வேண்டாமா? அப்படிப் பார்த்தால் சேலம் ஜில்லாவைக் குறைக்க வேண்டும். கோவை ஜில்லாவில் குறைக்கவேண்டும். அதையெல்லாம்விட்டு திருநெல்வேலி ஜில்லாவைக் குறைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன? இப்படிச் செய்வது நியாயத்திற்கு ஒவ்வாதது என்றும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே நெல்லை ஜில்லா மிகச் சிறியது. அதுவும் சாத்தூர், ஸ்ரீவில்லிப்புத்தூர் தாலுக்காக்களை பிரித்த பிறகு மிகவும் சிறிய ஜில்லாவாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மேலும் சிறியதாக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஜில்லாக்களை இப்படி மாற்றக்கூடாது என்பதைப்பற்றி நிதி மந்திரியே சொல்கிறார், அவருடைய உரையில். “இப்பொழுதுள்ள அமைப்பு நெடுங்காலமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் ஓரளவு ஜில்லாப் பற்று மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்பொழுதிருக்கும் மாவட்டங்களை மாற்றியமைப்பதில் ஆங்காங்கே மனக்கசப்பு ஏற்படக்கூடும்” என்று அவரே சொல்கிறார். பலகாலமாக நாங்குனேரி தாலுக்கா திருநெல்வேலியுடனேயே இருந்து வருகிறது. இதைப் பிரித்து இப்போது கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு இணைப்பதானால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மனக்கசப்பு ஏற்படாதா? இவ்வாறு மாற்றி அமைப்பதால்

12th July 1957] [Sri S. B. Adityan]

மனக்கசப்பு உண்டாகும் என்று சொன்னது நிதி மந்திரி என்ற போதிலும் மந்திரி சபையில் கூட்டுப் பொறுப்பு இருப்பதால் ஸ்ரீ மாணிக்கவேலு அவர்களே அப்படிச் சொன்னதாகத்தான் கருதுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : நானும் அப்படித்தான் சொன்னேன்.

SRI S. B. ADITYAN : இவரும் அப்படியே சொல்வதனால்தான் நெல்லை ஜில்லாவிலே இப்படி மாற்றம் செய்வது கூடாது என்பதை நான் வற்புறுத்துகிறேன். இப்போது மந்திரி அவர்கள் சொன்ன கருத்துக்கு இணங்க அந்த திட்டத்தைக் கைவிடுவதாக சொல்லிவிட்டால் இதைப் பற்றி நான் மேலும் பேசிக்கொண்டிருக்க அவசியம் இல்லாமற்போகும். இந்தத் திட்டத்தை கைவிடவில்லையென்றால் முதலில் மந்திரியுடைய ஜில்லாவைக் குறைத்துக் கொண்டு, நிதி மந்திரி அவர்களுடைய கோவை ஜில்லாவைக் குறைத்துக்கொண்டு பின்னர் திருநெல்வேலி ஜில்லாவையும் குறைக்கட்டும். இல்லாது போனால் அந்த ஜில்லாவை மாத்திரம் குறைப்பதானால் மனக்கசப்பு மக்களிடையே ஏற்படும்; ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதலிலேயே இந்த யோசனை அந்தப் பிராந்திய மக்களிடையே கலந்து ஆலோசித்திருக்க வேண்டிய பிரச்சினை. அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றிருக்க வேண்டும். மக்களுடைய கருத்தைத் தெரிந்து கொண்டு தான் நாங்குனேரி தாலுக்காவைத் திருநெல்வேலியில் இருந்து பிரித்து கன்னியாகுமரியோடு இணைக்க யோசிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்திருக்குமாயின் அதற்கு மார்க்கங்களா இல்லை? பஞ்சாயத்து போர்டுகளுடைய யோசனையைக் கேட்டிருக்கலாம். அந்த ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களுடைய யோசனையைக் கேட்டிருக்கலாம். அந்த ஜில்லாப் பிரதிநிதிகளாக இந்தச் சட்டசபையில் நானும், நண்பர் ஏ. வி. தாமசம், ஸ்ரீ எம்.ஜி. சங்கர ரெட்டியார் அவர்களும் இருக்கிறோம். எங்களைக் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் எங்களை யாரும் கேட்கவில்லை.

இப்படி மாற்றுவதானால் அங்கு இருக்கக் கூடிய ஜில்லா போர்டு மெம்பர்களுடைய கதி என்ன? நாங்குனேரி தாலுக்காவில் இருந்து திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு மெம்பராக இருக்கக் கூடியவர் இந்த மாற்றத்துக்குப் பின் கன்னியாகுமரி ஜில்லா மெம்பராக இருந்து கொண்டிருப்பாரா? அல்லது அவர்கள் வேலை பாதிக்கப்படுமா? இன்றைக்கு திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருக்கக் கூடியவரே நாங்குனேரி தாலுக்காவைச் சேர்ந்தவர் தான். அவர் இனியும் திருநெல்வேலி ஜில்லா போர்டு தலைவராக இருக்க முடியுமா? அவர் வேலை பாதிக்கப்படாதா?

மேலும் இப்போது என்னுடைய தொகுதி இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட இருக்கிறது. ஒரு பகுதி திருநெல்வேலியுடனும், மற்றொன்று கன்னியாகுமரியுடனும் சேரும். அந்தத் தொகுதியில் ஒரு காரியம் செய்யவேண்டுமானால் ஒரு மைல் தள்ளி இங்கு இருந்தால் திருநெல்வேலி ஜில்லாக் கலெக்டரிடமும், ஒரு மைல் தள்ளி அங்கு இருக்கக்கூடியதற்கு கன்னியாகுமரி ஜில்லாக் கலெக்டரிடமும் ஓட வேண்டியிருக்கும்.

அதுமாத்திரம் அல்ல. இப்படிப் பிரிப்பதே சட்டத்திற்கு முரணானது. ஒரு பகுதியைப் பிரித்து இன்னொரு பகுதியோடு சேர்ப்பதற்கு முன்னதாக அந்தப் பகுதி மக்களுடைய கருத்தை தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று ரெவின்யூ போர்டு ரூலில் இருக்கிறது. அப்படிச் செய்யாததே ஒரு பெருங்குறை. சட்டவிரோதமும் கூட.

இப்போது நாங்குனேரி தாலுகாவின் வட பகுதியிலிருந்து எட்டு மைல் தூரம் போனால் போதும். ஜில்லா தலை நகரை அடைந்து விடலாம். இனிமேல் முப்பது நாற்பது மைல்கள் போகும்படி ஏற்படும். இந்த மாற்றத்தை மக்கள் விரும்பவில்லை, எதிர்க்கிறார்கள், மக்களுடைய கருத்துக்கு ஏற்ப செயல்படவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாதலால் இதை மீண்டும்

[Sri S. B. Adityan] [12th July 1957]

புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்பதாக நான் தாழ்மையுடன் அரசாங்கத்தையும், சம்பந்தப்பட்ட மந்திரியையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRI M. S. SELVARAJAN: Sir On a point of clarification. ஏற்கெனவே இதுபற்றி கெஜட்டில் பிறப்பித்து மக்களுடைய அபிப்பிராயத்தை அறிவதற்காக வெளியிடப்பட்டிருந்ததாக அறிந்தேன். அது உண்மையில்லையா என்று அறிய ஆசைப்படுகிறேன். இதைப்பற்றி மக்களுடைய அபிப்பிராயம், பஞ்சாயத்து போர்டுகளினுடைய அபிப்பிராயம் இவைகளை . .

DEPUTY SPEAKER: The Hon. Minister will reply to that point. The hon. Member will please resume his seat now.

SRI M. G. SANKAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எதிர்கட்சியில் இருக்கும் ஸ்ரீ கரையாளர் அவர்கள் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிகமாக ஊழல்கள் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அதை முழுவதும் ஒப்புக்கொள்வதற்கில்லை. கடந்த 10 வருஷத்திற்கு அல்லது 5 வருஷத்திற்கு முன்னால் இருந்த ஜில்லா நிர்வாகத்தோடு இப்போது இருக்கும் நிர்வாகத்தை ஒப்பிட்டு பார்த்தால் இப்போது நடக்கக்கூடிய நிர்வாகம் எவ்வளவோ மேலாக இருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக கனம் ஆதிதன் அவர்கள் திருநெல்வேலியை சேர்ந்த நாங்குநேரி தாலுகாவை பிரித்து கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்ப்பதை ஆட்சேபித்து சொன்னார்கள். எனக்கு அந்த விஷயத்தில் அவர்களோடு சேர்ந்து பேசவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு வரவு செலவு திட்டத்தைப்பற்றி பேசும்போது இதை விதமான திட்டங்களை பேசி விட்டு கடைசியில் நாங்குநேரி தாலுகாவை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்துவிட்டோம் என்று சொன்னார்கள். நான் அந்த சமயத்தில் அசெம்ப்ளியினுக்கு வரவில்லை. பல அசந்தர்ப்பங்களினால் ஊரில் இருந்தேன். இதைப்பற்றி அதிகமாக திசைகளில் வரவில்லை. தினமணி, தந்தி பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இதைப்பார்த்தவிட்டு பலரும் என்னிடம் வந்து கேட்டார்கள். எனக்கும் இதைப்பார்த்தவுடன் தூக்கிவாரி போட்டது. இவ்வாறு நடக்காது, எங்களிடம் இதைப்பற்றி கேட்கவில்லை என்று சொன்னேன். பதிலேந்து நாட்களுக்கு முன்னால் கனம் மந்திரி பக்தவத்சலம் அவர்கள் குற்றாலத்திற்கு வந்திருக்கும்போது என்னிடம் கேட்டார்கள். நாங்குநேரி தாலுகாவை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்த்திருக்கிறது பற்றி உங்களுக்கு ஏதாவது ஆட்சேபம் இருக்கிறதா என்று கேட்டார்கள். இதை பொதுமக்கள் விரும்பவில்லை, மேலும் விரும்பமாட்டார்கள் என்று சொன்னேன். அப்படியிருந்தும் மந்திரி கமிட்டியார் எங்களிடம் ஏதாவது அந்த தொகுதி எம்.எல்.ஏ-க்களிடம் கேட்காமல் அங்குள்ள பஞ்சாயத் போர்டு பிரஸிடென்டிடம் அல்லது அங்குள்ள பொதுமக்களிடம் கேட்காமல் செய்ததைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேன். ஆனால் எதிர்கட்சிக் காரர்களுக்கும் ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கும் ஒரு வித்தியாசம் உண்டு. ஆகவே நான் இங்கு வந்தவுடன் முக்கிய மந்திரியிடமும், நிதி மந்திரியிடமும், ரெவின்யூ மந்திரியிடமும் இதைப்பற்றி சொன்னேன். அவர்கள் இதைப்பற்றி ஆலோசித்து முடிவு எடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த நிலையில் அதைப்பற்றி கூடுதலாக ஒன்றும் நான் பேசவில்லை. ஆனாலும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் நாங்குநேரி தாலுகாவுக்கும் இருக்கின்ற வித்தியாசங்களை சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் நாங்குநேரி தாலுகா மிகவும் பழைமையான ஊர், பாடல்பெற்ற ஊர், தோத்தாரி சுவாமிகள் இருக்கும் ஊர், இந்த தோத்தாரி சுவாமிகள்தான் நமது ஜனாதிபதி ராஜேந்திர பிரசாத்தினுடைய குலதெய்வம். இது அநேகருக்குத் தெரிந்து இருக்கலாம். இந்த நிலையில் இருக்கும் நாங்குநேரி தாலுகாவை கன்னியாகுமரி ஜில்லாவோடு சேர்ப்பதுபற்றி அங்குள்ள மக்களுக்கு மனகசப்பு இருக்கிறது. அவர்களுக்கு **Sentimental objection** இருக்கிறது என்றும் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நாங்குநேரி தாலுகா வாசிகளுக்கும்

12th July 1957]

[Sri M. G. Sankar]

கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலுள்ள மக்களுக்கும் கலாச்சார வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் பேசும்போது கூட இப்பொழுதும் மலை யாளம் கலந்துதான் இருக்கிறது. அவர்கள் பேசுவது நமக்கு சரியாக புரிவதில்லை. சட்டங்களிலும் நான்குநேரி தாலாகாவிற்கும் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அது தனி ஜில்லாவாக இருப்பதைப்பற்றி நாங்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவும் சிறிய ஜில்லா வாகத்தான் இருக்கிறது. இவ்விதம் இருப்பதைப்பற்றி நாங்கள் சந்தோஷப்படுகிறோம். அதோடு எங்கள் பகுதியில் பல வருஷங்களாக பஞ்சம் தோன்றி இன்னும் இதற்கு ஒரு முடிவு காலம் வரவில்லை. இப்போது அரசாங்கத்திலிருந்து கொஞ்சம் பஞ்ச நிவாரண வேலைகள் செய்து வருகிறார்கள். அது போதாது. இன்னும் அதிகப்படியாக உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடிக்கடி அங்குள்ள ஜில்லா அதிகாரிகளை மாற்றுவதினால் அங்குள்ள ஜில்லா நிர்வாகம் சரியாக நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. ஆதலால் ஒவ்வொரு ஜில்லா அதிகாரிகளையும் குறைந்தது மூன்று வருஷங்களுக்காவது ஒரு ஜில்லாவிலிருந்து மாற்றக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதோடு கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் பரம்பரையாக வேலைபார்த்து வருகிறார்கள். இதனால் நிர்வாகத்திற்கு பல கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் இந்த முறையை ஒதுக்கி விட்டு 4 அல்லது 5 கிராமங்களுக்கு ஒரு கிராம அதிகாரியை போட்டு நடத்தினால் கிராம நிர்வாகம் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த தாலாகாவை கன்னியாகுமரியோடு சேர்க்கக் கூடாது என்று எனக்கு பல தந்திகள் வந்திருக்கின்றன. இல்லங்கையிலிருந்தும் தந்திகள் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை மந்திரி அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதைப்பற்றி இன்னும் கூடுதலாக ஆலோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* **SRI P. U. SHANMUGAM :** சட்டமன்றத்தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தின் மீது கொண்டுவந்திருக்கும் வெட்பிபிரேரணையை நான் ஆதரித்து பேசுவருக்கின்றேன். இன்றைக்கு எனக்கு முன் பேசிய நண்பர்கள் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்கிறது என்பதை குறிப்பிட்டார்கள். மாவட்ட நிர்வாகத்தில் ஊழல் இருக்க காரணம் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் ஊழல் நிறைந்தவர்களாய் இருக்கின்ற காரணத்தால்தான் ஊழல் நடைபெறுகிறது என்பதை தாமதமையோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆட்டம் நன்றாக இல்லையென்றால் காரணம் ஆடுகிறவரின் காலில் ஊனம் ஏற்பட்டிருக்குமே தவிர மேடையில் அல்ல—ஆகவே ஊழல் நிறைந்த அதிகாரிகள் உத்தியோகத்தில் இருந்தால் ஊழல் இருக்கத்தான் செய்யும். கருணாநிதியும் ஆட்டத்தைதானே சொன்னார், ஷண்முகமும் இதையே தான் சொல்லுகிறார் என்று அமைச்சர் அவர்கள் மெதுவாக சொல்லிக்கொண்டிருப்பது எனக்கு கேட்கின்றது. யார் யாருக்கு எதை எதை சொன்னால் பிடிக்குமோ அதைக் கொண்டதான் உதாரணம் சொல்லவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல ரசிகத்தன்மையுடையவர். ரசிகத்தன்மையுள்ளவர்களுக்கு ரசிகத் தன்மையில்தான் சொல்லவேண்டும். ஆகவே ஊழல்கள் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களிடம் தான் இருக்கிறது. இவர்களிடம் லஞ்ச ஊழல் இருப்பது மட்டுமல்ல, அதிகார போதையில் இருந்துக்கொண்டு ஊழல்களை செய்து வருகிறார்கள். எனது தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால் துரிஞ்சாபுரம், கனம் மாணிக்கவேலு அவர்களின் தொகுதி இருக்கிற இடம், அந்த இடங்களில் எல்லாம், தேர்தலுக்குப் பிறகு அநேக ஊழியர்கள் பழிவாங்கப்படுகிறார்கள் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

ஜில்லா நிர்வாகத்தில் அதிகார வர்க்கம் தலையிடாமல் இருந்தால் நிச்சயம் நிர்வாகத்தில் ஊழல்கள் ஏற்பட காரணமே கிடையாது. எனது தொகுதியில், செங்கம் தாலாகாவில் தானிப்பாடி என்று ஒரு பிரக்கார இருக்கிறது. அதைப்பற்றி நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்க முடியாது. அமைச்சரவர்களுக்கு அங்கு நெருங்கிய உறவினர்களும், நண்பர்களும் இருந்த போதிலும் அவர் அங்கு போயிருக்க முடியாது. அங்கு அவர்கள் போய்

[Sri P. U. Shanmugam]

[12th July 1957]

இருந்தால், அங்குள்ள மக்களின் நிலையை அவர் நன்கு உணர்ந்திருந்தால் அதைச் சீர்தூக்கியிருக்கவேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. தானிப்பாடி பிரக்காவில் உள்ளவர்கள், அங்கு மனிதனாகப் பிறந்தவர்கள் என்றால் அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்டுவதற்காகவே பிறந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள், வறி கட்டுவதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு, சர்க்கார் செய்கிற வசதிகளோ, சர்க்கார் இயந்திரத்தால் ஏற்படும் நன்மையோ ஒன்றும் இல்லை. நான் முன்பு ஒரு தடவை குறிப்பிட்டது போல், அங்கு போலீஸ் இருக்கிறது. ஆனால் போலீஸ் அங்குள்ளவர்களின் பந்தோபஸ்தக்காக இருக்கவில்லை. வேறு ஒரு தொழிலுக்காகத்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நான் தைரியமாய் சொல்வேன். வேறு சில தொழில்கள் செய்வதற்காகத்தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள். சிறிசில சமயங்களில் அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ளவர்களை கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சத் தூண்டி விட்டு அதிலிருந்து ஒரு பங்கும் பெறுகிறார்கள். அதே போல்தான் மருத்துவத் துறையில் இருப்பவர்களும். அங்குள்ள ஜில்லா நிர்வாகிகள் அந்தப் பக்கமே நுழைவது கிடையாது. என்னெல்லாம் அது ஒரு காட்டுப் பகுதி. ஏதாவது ஒரு அதிகாரியைப் பிடிக்கவில்லை என்றால், அந்த அதிகாரியை தண்டிக்க வேண்டுமென்றால், உடனே அவரைத் தூக்கி செங்கம் தாலுகாவில் போடு என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு பயங்கரமான இடமாகும் அல்விடம். அங்கு உத்தியோகஸ்தரர்கள் சரிவர போகாததால், மீலையில் வாழ்கிற மக்கள் படும் துன்பம் சொல்லத்தாமன்று. அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சட்டமன்றத்தில் நான் இருக்கும்போது எனக்கு “ரெஜிஸ்டேர்” தபால் வந்திருக்கிறது. அது புரஸ்பட்டு கிராமத்திலிருந்து வந்திருக்கிறது. அந்த ரெஜிஸ்டேர் தபாலில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற காட்டில் ஆடுமாடுகளை, கால்நடைகளை மேய்க்கப் பால் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இனி அங்கு கால்நடைகளை மேய்க்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே கால்நடைகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளின் கதி என்னவாகும் என்று தெரியவில்லை. எப்படியாவது அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லுங்கள் என்று தபால் வந்திருக்கிறது. இந்த காட்டு இலாகாவை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு ஆடுமாடுகள் வைத்துக்கொண்டிருக்கும் ஏழைகளிடமிருந்து தண்டத் தீர்வை வசூலிக்கிறார்கள். பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மென்ட் உத்தரவுபடி, அதிகாரிகளின் இஷ்டம் போல் ஒரு ரூபாயிலிருந்து பத்து ரூபாய் வரை தீர்வை போடலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிக்கொடுக்காவிட்டால் தண்டனை விதிக்கலாம் என்றும் அபராதம் விதிக்கலாம் என்றும் கூறுகிறார்கள். இந்த மாதிரி ஒரு ரூபாயிலிருந்து பத்து ரூபாய் வரை வசூல் செய்யலாம் என்று சொன்னால், அது அவர்களின் பிரியத்திற்கு ஏற்றப் போலாகிறது. அவர்களின் இஷ்டம் போல் ஒரு ரூபாயும் விதிக்கலாம், ஐந்து ரூபாயும் விதிக்கலாம், பத்து ரூபாயும் விதிக்கலாம். இப்படி பண வசூல் செய்கிற பிரக்காதான் தானிப்பாடி பிரக்கா. ஆனால் அங்கு வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அங்குள்ள மக்களுக்கு ஏதாவது வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒருவித வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அங்கு மணியக்காரர் இருக்கிறார், கணக்குப் பிள்ளை இருக்கிறார். இவர்கள் எதற்காக அங்கு இருக்கிறார்கள் என்றால், அங்கிருந்து கிஸ்தி வாங்கி அனுப்புவதற்காகத்தான். பொதுவாக, மாவட்ட நிர்வாகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் ஜில்லா கலெக்டரோ அல்லது அவர் கீழ் இருக்கிறவர்களோ வரி வசூல் செய்வது பற்றி குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. இன்கம்பாக்ஸ் மாவட்ட அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் வசூலிக்கப் படுகிறது. அதற்கு, மாவட்ட அதிகாரிதான் பொறுப்பாளியாக இருக்கிறார். அப்படி வரி வசூலிக்கும்போது, பணக்காரர்களுக்கு எந்த அளவு சலுகைகள் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. நான் குறிப்பிடுவேன், பெரும் பணக்காரரான ஒருவரிடமிருந்து, ஆறு, எழு ஆண்டுகளாக வரி வசூலிக்காமல் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை நான் நிறுப்பிக் முடியும். ஆனால் ஏழை எளிய மக்களை விட்டு வைப்பதில்லை. ஏழை, எளிய மக்களை கசக்கிப் பிழிந்து வரி வசூல் செய்து விடுகிறார்கள். இந்த விதமான ஊழல்கள் இருப்பதற்

12th July 1957] [Sri P. U. Shanmugam]

குக் காரணம் என்ன? அந்த அதிகாரிகளிடம் தனியாக பேசும்போது சொல்கிறார், மேலிடத்திலிருந்து கண் ஜாடை காட்டுகிறார்கள், அதன்படி தானே நடக்க வேண்டியிருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். பணக்காரர்களுக்கு ஒரு முறை ஏழைகளுக்கு ஒரு முறை என்று வரி வசூலிப்பதை நிறுத்தவேண்டும். அதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். எனது தொகுதியில் ஒரு “பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்” கோர்ட்டு கிடையாது. நான் ஏன் அங்கு ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு வேண்டுமென்று கேட்கிறேன் என்றால், அங்குள்ளவர்கள் பெரும் குற்றம் செய்பவர்கள். என்பதற்காக நான் கேட்கவில்லை. ஒவ்வொரு ரெவன்யூ டிவிஷனுக்கும் ஏற்றவாறு அங்கும் ஒன்று அமைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். அடுத்தது ஹைல்ட் டிபார்ட்மென்ட்காரர்கள் செய்யும் வேலையைப் பார்த்தால் அது இன்னும் சற்று கடினமாகத்தான் இருக்கிறது. கிணறுகளுக்கு கைப் பிடிச் சுவருகள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள் கிராமங்களுக்குச் சென்று. அப்படி கைப்பிடி சுவர் இல்லை என்றால் ஏன் கைபிடிச் சுவர் வைக்கவில்லை என்று கேட்டு அபராதம் விதிக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி பக்கத்தில் இருக்கும் கிணற்றிற்கு கைப்பிடி சுவர் வைக்காமலிருந்தும் அவர்களுக்கு அபராதம் போடாதிருந்து, அங்கு கைப்பிடிச் சுவர் வைக்கவில்லையே ஏன் அவர்களுக்கு மாதிரம் அபராதம் போடவில்லை என்று அபராதம் விதிக்கப்பட்டவர்கள் கேட்டால், அப்படிக்கேட்க உனக்கு என்ன அதிகாரமிருக்கிறது, உன் வேலையைப் பார், போய் டி. எச்.ஓ.-யிடம் சொல் என்கிறார்கள். அதேபோல் கல்வித்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் மாணேஜ்மென்ட்டின் கீழ் இருக்கும் பன்விக்கட் ஆசிரியர்களுக்கு போதுமான சம்பளம் போதுமான காலத்தில் வழங்கப்படுவது கிடையாது. இப்படி மாவட்ட நிர்வாகத்தில் பலவிதமான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இப்படிப் பட்ட ஊழல்கள் எல்லாம் எந்தக் காலத்தில் இருந்து வருகிறது என்று கேட்டால் மொகல் சாம்ராஜ்ய காலத்திலிருந்து படிப்படியாக பிரிட்டிஷ் சர்க்காருக்கு வந்து அது இப்பொழுது இந்திய சுதந்திர சர்க்காருக்கும் வந்திருக்கிறது. அது சரிதான் என்பது நிர்வாகத்தில் இருக்கும் பெயர்களைப் பார்த்தால் தெரியவரும். “டபேதார்” என்றும், “ஜமேதார்” என்றும், “தாசிஸ்தார்” என்றும், “சோப்தார்” என்றும், “செளக்கிதார்” என்றும் பெயர்கள் மொகல் சாம்ராஜ்ய நிர்வாகத்திலிருந்து வந்தவைகள் தான். அந்த நிர்வாக முறை சீர்திருத்தப் பாததினால்தான் இவ்வளவு சிக்கல்களும், ஊழல்களும் இருக்கின்றன. பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு டெல்லியைப் பற்றிக் கூறும்போது, *Jungle of offices* என்று சொன்னார். அதேபோல் நம் மாகாணத்திலும் ஏராளமான ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. ஏராளமான உத்தியோகஸ்தர்களும்கூட இருக்கின்றனர். ஆனால் இந்த ஆபீஸ்களினாலோ அல்லது இந்த உத்தியோகஸ்தர்களினாலோ மக்கள் ஏதாவது பலன் அடைகிறார்களா என்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்றுதான் நான் சொல்வேன். எங்கு பார்த்தாலும் ஊழல்கள் மலிந்திருக்கின்றன. இந்த ஊழல்களை நீக்குவதற்கு இந்த நிர்வாக முறையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI B. K. LINGA GOWDER : Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand before the House—District Administration and Miscellaneous. While doing so, I wish to make certain observations about certain aspects of the district administration. The House knows that the district is the unit of administration in this State. It is, therefore, very important that the Government's policies are correctly and faithfully carried out by the district authorities. I refer to this question at the very outset because, although we have tried to reform all the organs of the State Administration since Independence to suit the needs of a Welfare State, the Government have not thought of reforming the administration at the district level. The old set-up in which the Collector was the supreme authority in the district continues with

1-50
p.m.

[Sri B. K. Linga Gowder] [12th July 1957]

this difference that he has more powers and responsibilities ever enjoyed by his predecessors in the pre-Independence days. The present-day Collector is in charge of not only routine administration like maintenance of law and order and collection of land revenue but also all the nation-building activities. He is in charge of Prohibition, Harijan Welfare, Community Development, Road Transport, Planning and other miscellaneous activities. I do not think the Collector, however capable, could function in all these roles, even assuming that he is able to go through all his routine activities. This question remains. How to enthuse the people to give their co-operation and to teach them that they are partners in the Administration? So, I feel that it is necessary that we should have some non-officials associated with the district administration, as we have such association of non-officials at higher levels. The Planning Commission has been considering how best reforms in the Administration at the district level could be brought about. I feel that it is the duty of the State Government to initiate such reforms. If they do not, there will be a big gulf between the Government and the people and the common man will have to understand the policy of the Government only as interpreted by the officials. My suggestion, in the last analysis, means effective decentralization of administration at all levels which is vital for building up our country from below.

Before I conclude, I wish to invite the attention of the Government to one peculiar problem facing our district. I refer to the plight of the non-gazetted officers with all their troubles. They have to work under the rigours of the climate of the Nilgiris. I wish to urge the Government to give them some special enhanced allowance either as hill allowance or as compensatory allowance.

SRI M. ANANDAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மாவட்ட மான்ய வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து பேச விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோவிலூர் முதலிய தாலுகாக்களில் இருக்கும் அதிகாரிகள் மக்களுடைய குறைகளை சரிவர கவனிப்பதில்லை. எங்கள் கச்சாபாளையம் மாயம்பாடி என்ற பகுதியில் எலக்காய், லவங்கம், இஞ்சி, சந்தனம், எலுமிச்சை போன்ற பலவிதமான பொருள்களும் விளைகின்றது. மலைமரங்களும், மூங்கில் இன்னும் அநேகவிதமான பொருள்களும் விளைகின்றன. இதை விளைவிக்கும் மலை சாதி மக்கள் இவற்றை விற்க சென்றால் அந்த ஊர் ஜமீன்தார் தான் கேட்கும் விலைக்கு பொருள்களைக் கொடுக்கும்படி வற்புறுத்துகிறார். கொடுக்காவிட்டால் இந்த எழை விவசாயிகளுக்கு ரூ. 100, 200 என்று அபராதம் போடுகிறார். அங்கு விளையும் கடுக்காய் ஒரு மரக்காலுக்கு ரூ. 2 மதிப்பு உண்டு என்றால், அதை நாலு அணுவுக்கு கொடு என்கிறார். அப்படி கொடுக்கத் தவறினால் அங்கிருக்கும் மலையாள மக்கள் பயிரிட முடியாது என்று அந்த தரை மறுத்து விடுகிறார். இந்த குறையை கச்சாபாளையம் அஞ்சலில் இருக்கும் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம் சொன்னாலும் அவை கவனிக்கப்படுவது இல்லை. என் தொகுதியில் 10,000 மலையாள மக்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சரியான ரோட் கூட கிடையாது. வோட்டுப்போட வருவதும் இல்லை சங்கராபுரம் பிரக்காவும் புதுப்பட்டு அஞ்சல், லக்கிராய்க்கப்பட்டி, கொடினூர், புளியங்கொட்டை மலையைச் சேர்ந்தது. அந்த கிராமங்களிலெல்லாம் சரியானபடி ரோடு இல்லாத, தால் மக்கள் வோட்டுப்போட வருவதில்லை. அவர்களுக்கு குடி தண்ணீர் கிணறு போன்ற வசதிகளை அதிகாரிகள் சரிவர கவனித்து செய்து கொடுப்பது

12th July 1957]

[Sri S. B. Adityan]

இல்லை. மின்சார வசதியும் கிடையாது. நகரங்களில் மாத்திரம் இந்த வசதிகள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் அங்கு இருக்கும் கிராமங்களுக்கு பரப்பி ஏழை விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏழை விவசாயிகள் கடனுக்காக கொடுக்கும் Loan விண்ணப்பங்களை அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் ஆறு மாத காலம் தாழ்த்தி பிறகுதான் கொடுக்கிறார்கள். அதிலும் ரூ. 200-க்கு லோன் எழுதினால் ரூ. 175 தான் கொடுக்கிறார்கள். பாக்கி ரூ. 25 எங்கு என்று கேட்டால் லஞ்சம் சாப்பிடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் இந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இவற்றை நல்ல முறையில் நடத்திக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கள்ளக்குறிச்சி வட்டாரம் உஷ்ண பிரதேசம். ஆகையால் அங்கு அடிக்கடி தீ விபத்துகள் ஏற்பட்டு மக்கள் பொருள் சேதம் அடைந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். மக்களுக்கு வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 30 கொடுப்பதாகச் சொல்லி தற்சமயம் ரூ. 10 தான் அரசாங்கம் கொடுத்து இருக்கிறது. வீடு ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வீதம் கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஷே கள்ளக்குறிச்சியில் தீயிணக்கும்படை ஒன்று ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவும். அங்கிருந்து காலா காலமாக அரசாங்கத்துக்கு உழைத்துவரும் தலையாரி தோட்டிகளுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் சம்பளம் ரூ. 18-தான். தினம் ஒன்றுக்கு அரை பத்துதான். அதை வைத்துக்கொண்டு இந்த ஊழியர்கள் இறுசால் எடுத்துக்கொண்டு தாலூகா ஆபீஸ்களுக்கு சென்றால் பஸ் செலவுக்கே சரியாகிவிடுகிறது. சாப்பாட்டுக்கோ வேறு செலவுகளுக்கோ பணம் கிடையாது. தோட்டி தலையாரிகளுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 30 சம்பளம் கொடுத்து N.G.O.-க்களுக்கு கொடுப்பதுபோல் படிச் செலவும் ஆடையும் வருஷம் இரு முறை கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கும் எஞ்சினியர்கள், சிறு சிறு கால்வாய் திட்டங்களைக் கவனிப்பதில்லை. அரசாங்கம் இவைகளைக் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக வட ஆற்காடு சாத்தனூர் திட்டத்திலிருந்து, வேப்பூர், நாராயணாகுப்பம், போந்தை, நாகக் கொல்லை, லக்கிநாயக்கன்பட்டி, ரங்கப்பனூர், பாவளம், மல்லாபுரம், அரசம்பட்டு காடிசித்தூர், கள்ளக்குறிச்சி இந்த ஊர்கள் வழியாகச் செல்லும்படியாக ஒரு வாய்க்கால் வெட்டிக் கொடுக்கும்படி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கு இருக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களையும், பின்தங்கிய வகுப்பினரையும், சர்க்கார் நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடையும்படி செய்துகொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 9 a.m. on Saturday, the 13th July 1957.

1.59
P m.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

120. Notification issued with G.O. Ms. No. 764, Local Administration, dated 11th May 1957, amending the rule relating to the strength of Panchayats framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).

121. Notification issued with G.O. Ms. No. 765, Local Administration, dated 11th May 1957, amending the Rules for the conduct of election of Presidents of Panchayats framed under the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950).